

செப்டம்பர் 2006

76

நூலாம்

தலை திலக்கியச் சுஞ்சிகை

காப்பியங்கள் பலதந்த

கவிஞர்

ஐன்னாவும் வெர்புத்தின்

30/-

ஞானம்

ஒளி - 07 சடர் - 04

**பகிர்தவின்
ஸுலை
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கெளதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கன்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அறுவகைம்

3-B, 46வது ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

இதழினுங்கே .....

● கவிதைகள்	
வே. தினகரன்	07
எஸ். முத்துமீரான்	16
ரா. சேகர்	35
த. ஜெயச்சௌ	47
அன்சார் எம். ஷியாம்	49
வாக்கரவாணன்	58
கனவுமதி	60
● கட்டுரைகள்	
எஸ். நடராஜன்	21
நா. சுப்பிரமணியன்	28
மீ. எம். புன்னியாமீன்	39
அந்தனி ஜீவா	44
எல். வஸீம் அக்ரம்	48
● சிறுக்கதைகள்	
பிரமிளா செல்வராஜா	17
ஆர். கே. சமன் அனுரா /	
அனுரமுகம் தங்கவேலாயுதம்	23
● வரசகர் பேச்கிறார்	61
● பத்தி ஏழுத்து	
இளைய அப்துல்லாஹ்	33
என். செல்வராஜா	36
மாவை வரோதயன்	46
ஞான பண்டிதன்	50
விஜயன்	59
● பல்கலைக்கழக	
தழிழ்த்துறையினருக்கு...	08
● நூல் ஸ்திரிப்புரை	53

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இரண்டத்தில் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சுந்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதலி கொள்வார்.

செஞ்சோலைப் படுகொலைகள்

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் கூட நடைபெறாத கொடுமை செஞ்சோலை வளாகத்தில் நடந்தேறியிருக்கிறது. அது சக்திவாய்ந்த நான்கு யுத்த விமானங்கள் வீசிய பதினாறு குண்டுகள் 61 பாடசாலைச் சிறுமிகளின் உயிர்களைப் பறித்துள்ளன. இவர்கள் உடல் சிதறிய நிலையில் பரிதாபமாக மரணத்தைத் தழுவியுள்ளனர். 155க்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயம் அடைந்துள்ளனர். இவர்களில் 25க்கும் மேற்பட்டோரின் நிலைமை கவலைக்கிடமாக உள்ளது.

இந்தக் கொலைகளை அரசு நியாயப்படுத்துகிறது. “செஞ்சோலை என்பது புலிகளின் பயிற்சிமுகாம் அங்கு சிறுவயதுப் பேரராளிகளே பயிற்சிக்காக இருந்தனர். அரக்கு எதிராகச் செயற்படும் எவராயினும் வயது, பால் வேறுபாடின்றி கொல்வோம்” என்று கூறியிருக்கிறார் அரசாங்கத்தின் பேரில் பேசவல்ல அதிகாரி.

உண்மை நிலை என்ன?

மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மக்கள் எந்துக்கமாகவுள்ள பகுதி வல்லிபுனம் கிராமம். இந்தக் கிராமத்தில் அமைந்திருக்கிறது செஞ்சோலை வளாகம். வளாகத்தின் கற்றாடலில் அநாடை இல்லம், நலன்புரி நிலையம் போன்றவையும் அமைந்துள்ளன. செஞ்சோலை வளாகத்தில் வத்திடப் பயிற்சிகள் அவ்வப்போது நடைபெறுவது வழக்கம். அனர்த்தம் நடைபெற்றவேளையில், மூல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயம், புதுக்குடியிருப்பு மகா வித்தியாலயம், விஸ்வமடு மகாவித்தியாலயம், உடையார்கட்டு மகாவித்தியாலயம், குழுளமுனை மகாவித்தியாலயம், முள்ளியவளை வித்தியானந்தாக்கஸ்லூரி, செம்மலை மகாவித்தியாலயம், ஒட்டுக்கட்டான் மகாவித்தியாலயம், முருகானந்தா மகாவித்தியாலயம், பிரமனந்தாறு மகாவித்தியாலயம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மாணவிகளும் வேறு சில பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த மாணவிகளுமாக பதினெட்டுப் பாடசாலைகளைச் சேர்ந்த உயர்வாக்குப்பு மாணவிகளும், வேறு கல்வி நிலையங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட உயர்வாக்குப்பு மாணவிகளுமாக 500 மாணவிகள் இருந்துள்ளனர். இப்பயிற்சிப் பட்டின கிளிநீராச்சி கல்வி வலயத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இதற்கு பெண்கள் புனர்வாழ்வு மற்றும் அபிவிருத்தி நிலையம் நிதியுதவி வழங்கியிருந்தது. இப்பயிற்சிப் பட்டின முதலுதவி, பால்சமத்துவம், நேரமுகாமைத்துவம், குழுவேலை போன்றவற்றில் மாணவிகளுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக ஏற்பாடுக்கப்பட்டது. பத்து நாட்களுக்கு நடைபெற ஏற்பாடுகி இருந்த இந்தப் பயிற்சியின் முன்றாம் நாளன 14.08.2006 அன்று

காலை 7 மணியளவில் மாணவிகள் சீலர் தற்போதைய போர்ந்தைமைகளை அறிய வளர்ன்தியைச் சூழ்ந்திருந்தனர். அவர்களில் அதிகமானோரும் பயிற்சி அளிக்க வந்த அலுவலர்களுமே இந்தக் தாக்குதலில் பலியானார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்தை நேரில் சென்று விசாரணை செய்த யூனிசெப் அதிகாரிகளும், போர்ந்தைக் கண்காணிப்புக் குழுவினரும், ஐக்கியநாடுகள் கபையின் சிறுவர்களுக்கான பிரிவினரும் கொல்லப்பட்டவர்கள் அப்பாவிப் பள்ளி மாணவர்கள். போர்ப் பயிற்சி பெற்றதற்கான தடயங்கள் அங்கு இருக்கவில்லை என்று கூறியுள்ளனர்.

இந்தக் கொலைகளும் அதற்கான அரசின் நியாயப்படுத்தலும் உலகின்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் நெஞ்சங்களைப் புண்படுத்தியதோடு கொதிப்படையவும் செய்துள்ளன. ஆயுதப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த சிறுவர்களையே அழித்தோம் என்று அரசு தீரும்பத்திரும்பக் கூறிய போதும் சர்வதேச சமூகம் அதனை நம்புவதாக இல்லை. தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் அரசு படைகள் பொதுமக்களைக் குறிவைத்துத் தாக்கி அழிக்கின்றன என்ற உண்மை வெளியிலகிற்குத் தெரிய வந்துள்ளது. பல நாடுகளும் இச்சம்பவம் குறித்துக் கவலையும் கண்டனமும் தெரிவித்துள்ளன. புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் இறந்த மாணவிகளுக்காகக் கண்ணீர் அஞ்சல் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். தாங்கொணாத் துயரில் முழுக்கியிருக்கும் தமிழர்களின் உணர்வலைகளுடன் உலகமே இணைந்துள்ளது. அரசாங்கப் படைகளுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையிலான மோதலில் ஒரு லட்சத்துப் பதினெட்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான தமிழ் மக்களும் நாற்பத்தையாயிரத்துக்கும் அதிகமான முஸ்லிம்களும் இடம்பியர்ந்துள்ளனர். எங்கு போவதென்றும் தெரியாது மக்கள் அலைந்து தீரியும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. பலர் இறந்தும் பலர் காயமடைந்தும் உள்ளனர். “மோசமான மனித உரிமை மீறல்களும் ஆட்கடத்தல்களும் பாரிய மனிதப்படுகொலைகளும் நிகழும் நாடாக இலங்கை மாறியுள்ளது” என்று ஆசிய மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும் தெரிவித்துள்ளது. மனிதப் படுகொலைகளுக்கும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கும் எதிராக எந்த விதமான விசாரணைகளையும் அரசாங்கம் முன்னிடுக்கவில்லை எனவும் இந்த ஆணைக்கும் குற்றம் சாட்டியுள்ளது.

முன்னைய காலங்களில் அரசு கூறுவதையே நம்பி அதற்கு ஆக்ராகச் சர்வதேச சமூகம் கருத்துக்களை வெளியிடும் ஒரு நிலைமை இருந்தது. அத்தகைய அரசு மையப்பட்ட பார்வையை செஞ்சோலைப் படுகொலைகள் மாற்றியமைத்துள்ளன என்றே கூறவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் செஞ்சோலைப்படுகொலைகள் ஏற்படுத்திய உணர்வுகள் பல பரிமாணங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஆக்ராகக் கமிழகத்தில் மக்கள் திரண்டிடமுந்து தமது ஆக்ரவைத் தெரிவித்துள்ளனர். தமிழக சட்ட கபையிலும் இச்சம்பவம் எதிராலித்துள்ளது. எதிரும் புதிருமாகச் செயற்பட்டுவந்த தமிழக முதல்வரும் எதிர்க்கட்சத்தலைவியும் தமது கண்டனத்தையும் கண்ணீர் அஞ்சலியையும் தெரிவித்துள்ளனர்.

தமிழகமக்களின் உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பளித்துச் செயற்படவேண்டிய நிலைமை இந்திய மத்தைய அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ராஜீவ் காந்தி கொலையுண்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையில் தூரவிலகிநின்ற இந்தியா தற்போது அவ்வாறு இருக்கமுடியாத நிலைமையை உள்ளக அரசியல் தோற்றுவித்திருக்கிறது.

சர்வதேச சமூகம் என்னதான் பேசினாலும் பிராந்திய வல்லரசான இந்தியாவின் கருத்தினை அனுசரித்தே போகவேண்டியுள்ளது. இவற்றையில்லாம் நோக்கும்போது ஈழத்தமிழர் பிரச்சனையின் தீவுக்கான காலகட்டம் நெருங்கியுள்ளது என்றே தோன்றுகின்றது; நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்போம்.

காப்பியங்கள் பலதந்த கவுஞர் ஜன்னாஹ்

—சுவ்மாமணி அகாங்கன்

1996ம் ஆண்டு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம் நடத்திய நாவற்குழியூர் நடராஜன் நினைவுக் கவிதைப் போட்டியில் பரிசு பெறுவதற்காக கொழும்பு சென்றிருந்தேன். காலையில் முதல் மூன்று இடங்களையும் பெற்ற கவிதைகளின் ஒலிப்பதிவு ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில் நடந்தது. மூவாது கவிதைகளும் அவரவர் குரலிலேயே ஒலிப்பதிவாகியது.

ஒலிப்பதிவுக் கூடத்தில் இருந்தவர்கள் சிலர் மூன்று கவிதைகளைப் பற்றியும் ஜாடை மாடையாக விமர்சிக்கத் தொடங்கினார்கள். எனது காதுகளிலும் சிலவரிகள் விழுந்தன. இது இலக்கிய உலகில் சகஜம்தான் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

பரிசுபெற்ற கவிஞர்களாகிய நாங்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் எவ்வித அறிமுகமும் இல்லாதவர்களாக இருந்தோம். உபசாரத்திற் காக சில வார்த்தைகளைப் பரிமாறிக் கொண்டோம்.

மாலையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நூலகத்தில் பரிசுப்பு விழா கோலாகலமாக நடைபெற்றது. போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற கவிஞர் ஜின்னாஹ்வும் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற நானும் அம் மேடையில் உரையாற்றினோம்.

“கவிஞர் ஜின்னாஹ்வின் கவிதை முதலாம் பரிசுல்பெற மிகவும் தகுதி படைத்தது. தேர்வுக் குழுவினர் சரியாகத் தெரிவு செய்திருக்கின்றனர்” என்று நான் பேசியது கவிஞர் ஜின்னாஹ்வுக்கு மட்டுமல்ல அத்தனை பேருக்கும் மகிழ்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும் ஏற்படுத்தியது. கவிஞர்கள் என்றாலே ஒட்டக்கூத்தன் – கம்பன் ஒட்டக்கூத்தன் – புகழேந்தி என்ற வகையில் பார்த்து வந்த தமிழ்க் கவிஞர் பாரம் பரியத்திற்கு அது முற்றுப் புள்ளி வைத்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சில மாதங்களின் பின் கவிஞர் ஜின்னாஹ் தனது “புனித பூமியிலே” காவியத்துக்கு நானே விமர்சன உரை ஆற்ற வேண்டும் என்று கடிதம் மூலம் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். இந்த இடைவெளிக்குள் நாங்கள் கதைத்துப் பழகி இருக்கவில்லை.

அவரது கவி ஆற்றலைக் கண்டுகொண்ட நான் அவரது வேண்டுகோளுக்குத் தலை சாய்த்தேன். வவுனியாவில் இருந்து கொழும் புக்குச் சென்று அவரது “புனித பூமியிலே” காவிய வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினேன்.

வெளியீட்டு விழாவில் நூலைப்பற்றியும் நூலாசிரியரைப் பற்றியும் உரையாற்ற போதிய நேரம் கிடைக்கவில்லை. அன்றாதன் அவரோடு சிறிது நேரம் உரையாடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அதுவரையில் அவர் வெளியீட்டிருந்த அத்தனை நூல்களையும் எனக்கு வழங்கினார்.

அவரது “மஹ்ஜீன் காவியம்” “புனித பூமியிலே காவியம்” இரண்டையும் விரிவாக ஆராய்ந்து வித்தியாசமான ஒரு நூலைச் செய்ய வேண்டும் என எண்ணி அவரிடம் அதுபற்றித் தெரிவித்தேன். அவரது சம்மதத்தோடு “ஜின்னாஹ்வின் இரட்டைக் காப்பியங்கள் ஓர் ஆய்வு” என்ற ஆய்வு நூலை எழுதி முடித்தேன்.

அந்நூல் இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில் 1999ல் சென்னையில் நடந்த அகில உலக இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மீ மாநாட்டில் அன்றைய தமிழக ஆளுநர் பாத்திமா பிரீயினால் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது.

அன்றுமதல் உயர்கலந்தொன்றிய செயிர் நீர் நண்பனாக ஒருதாம் வயிற்று முத்த சகோதரனாக அவருக்கும் எனக்கும் விபரிக்க முடியாத அன்புப் பினைப்பு ஏற்பட்டது.

கவிஞர் ஜின்னாஹ்வின் அற்புதமான கவியாற்றலைக் கண்டு பண்டார வன்னி யனைக் காவியமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். நண்பார் ஓ.கே. குணநாதனும் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்.

கலைஞர் கருணாநிதியின் பாயும்புலி பண்டாரக வன்னியன்” என்ற நாவலை அடி யொற்றி 1600 கவிதைகளில் பண்டார வன்னியன் காவியத்தை” எழுதி முடித்தார் ஜின்னாஹ்.

“மஹ்லூபீன் காவியம்” 600 கவிதைகளைக் கொண்டது. “புனித பூமியிலே காவியம்” 1000 கவிதைகளைக் கொண்டது. “பண்டார வன்னியன் காவியம்” 1600 கவிதைகளைக் கொண்டது என்பது ஒரு வித்தியாசமான ஒப்பு நோக்காகும்.

பண்டார வன்னியன் காவியத்தை அவர் எழுதிய பின்பு அச்சுப்பிழை திருத்துவதற்காக இரண்டு தடவைகள் காவியத்தைப் படித்தேன். 2005ல் நான் சுவிஸ் நாட்டிற்குச் சுற்றுப்பயணம் சென்றிருந்ததால் எனது வருகைக்காக காத்திருந்து வெளியீட்டு விழாவை தள்ளிப் போட்டிருந்தார்.

ஜின்னாஹ்வின் இரட்டைக் காப்பியங்கள் ஓர் ஆய்வு நூலிலே அவரது கவிதைகளை கம்பன் கவிதைகளோடும் ஏனையப் புலவர் களின் கவிதைகளோடும் நான் ஒப்பிட்டு எழுதியதைப் பார்த்து கவிஞர் ஜின்னாஹ்வின் இலக்கிய வழிகாட்டியும் இலக்கிய குருவுமாகிய எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள் பெருமகிழ் வடைந்ததோடு இறுமாப்பும் அடைந்தார். காரணம் என்னவெனில் கவிஞர் ஜின்னாஹ்வை காவியங்கள் பாடும்படியாகத் தூண்டி அதற்குரிய தகுதி அவரிடம் இருப்பதாக அவரை உற்சாகப் படுத்தியவரே அவர்தான். அதனால் தனது எதிர்பார்ப்பு முழுமையாக நிறைவேறி விட்டது என்ற பூரிப்பு, பெருமிதம் அவருக்கு ஏற்பட்டதில் வியப்பில்லைத் தானே.

கவிஞர் ஜின்னாஹ்வைப்பற்றி நிறையவே எழுதலாம். சமகால மரபுக் கவிஞர் வரிசையில் முதலிடம் வகிக்கத்தக்க பெருமை படைத்தவா் இவர். இவர் மரபுக்கவிதைகளை எழுதும் வேகம் அபாரமானது. அதிகாலையில் எழுந்திருந்து

நிறுத்தாமலேயே எழுதிக்கொண்டு செல்வார். காவியம் பாடுவது அவருக்குக் கரும்பு தின்னுவது போல. ஏழாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாடல்களை எழுதியிருக்கின்றார். “உவப்புத் தலைக்கூடல் உள்ளப்பிரிதல்” என்ற வளர்ணு வரின் வாக்குக்கு உவமை கூறுத்தக்க புலவர் கவிஞர் ஜின்னாஹ் என்றால் மிகையானதல்ல.

கிழக்கு மாகாணத்து மட்டக்களப்பு மருத முனை மண்ணில் புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத் தீனின் பதினெழு பிள்ளைகளில் இவர் நான்கா மாவர். பிறந்தது 01.09.1943ல்

புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் பெரும் புலவராக பல பெரியவர்களை உருவாக்கிய பேராசானாக விளங்கியவர். அவரைப் பற்றி எழுதின் அது விரியும்.

1996ம் ஆண்டிற்கான வடக்குக் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவில் (1998ல் விழா நடைபெற்றது) ஆரூணர் விருதினைப் பெறுவதற் காக புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் திருகோணமலைக்கு வந்திருந்தார்கள். அதே விழாவில் 1996ல் வெளிவந்த காவியத்திற்குரிய பரிசினைப் பெற கவிஞர் ஜின்னாஹ் வும் வந்திருந்தார்.

கவிதைத் துறைக்காக “அகளங்கள் கவிதைகள்” நூலுக்குரிய பரிசினைப் பெறுவதற் காக நானும் சென்றிருந்தேன். மூவரும் ஒன்றாகக் கூடிய அந்தநாள் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத பொன்நாள்.

தந்தையும் மகனும் ஓரே மேடையில் கெளரவிக்கப்பட்ட காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது.

2003ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு காத்தான் குடி பெண்கள் பாடசாலையில் “ஏகேட்” நிறுவனமும் “மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் மைய” மும் இணைந்து “தமிழ் மூஸ்லிம் உறவுக்காக உழைக்கும் எழுத்தாளர்கள்” என்ற வரிசையில் கவிஞர் ஜின்னாஹ்வையும் என்னையும் அழைத்து கெளரவித்ததை என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது.

தமிழிலக்கியத்தை உயர்கல்விக்கு பாட மாகப் படிக்காமல் ஆர்வத்தின் காரணமாகத் தமிழ் பயின்றவர் கவிஞர் ஜின்னாஹ். அவர் தொழிலில் ஒரு மருத்துவர்.

சாரண பாஸ்கரனின் “யூசுப் கலைகா” காவியமும், காரை சுந்தரம் பிள்ளையின் “தேனாறு” கவிதை நூலும், தனது தமிழ் ஆசிரியர் ஏ. எச். மஹம்மத் அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கற்பித்த விதமும் தனக்கு இலக்கிய ரசனையை ஏற்படுத்தின என்பார் ஜின்னாறு... அந்த ஆர்வத்தினால் இளமையிலேயே கவிதை எழுதத் தொடங்கிவிட்டார். கவிதை இலக்கியம் அவருக்குத் தந்தைவழி முதுசொம் அல்லவா.

இந்த நூற்றாண்டில் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட காவியங்களை எழுதியவர்களைக் காண முடியாது. ஜின்னாற்றவைத் தவிர. அவரது “மஹ்ஜீன் காவியம்” புனித பூமியிலே காவியம் “பிரளையங் கண்டபிதா” “தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன்” ஆகிய இரு குறுங் காவியங்கள் “பண்டார வன்னியன் காவியம்” ஆகியவை நூலாக வெளிவந்துள்ளன.

இப்போது நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை 1500 கவிதைகள் கொண்டு “திருநபி காவியம்” என்னும் தலைப்பில் எழுதி முடித்துள்ளார். மேலும் “மூஸாநபி காவியம்” முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவர் எம். எச். எம். அழகர் பீப் அவர்களைப் பற்றியோர் காவியம் அவர்தம் விருப்பத்துக்கிணங்க எழுதப் பெற்று முடிவுறாத நிலையிலும் உள்ளன.

கவிஞர் ஜின்னாறு பெற்ற பட்டங்கள் ஏராளம். ‘கவிமாணி’, ‘தமிழ் மாமணி’, ‘நற்கவிஞர்’ காவியத் திலகம் ஷம்ஸால் ஸாஹரா (கவிக் கதிரோன்) என்பன அவற்றுள் சில. பட்டங்கள் பல பெற்றிருந்தும் ஜின்னாறு ஷரிபுத்தீன் என்னும் தனது பெயருக்கு முன் எதையும் போட விரும்பாதவர்.

“பாலையில் வசந்தம்” “முத்துநகை” “பனிமலையின் பூபாளம்” முதலான கவிதை நூல்களையும் “கருகாத பக்கமை” என்ற நூவலையும், “கடலில் மிதக்கும் மாடி வீடு”, “அகப்பட்ட கள்வன்”, “எங்கள் உலகம்” ஆகிய சிறுவர் இலக்கியங்களையும் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

பல போட்டிகளில் பல பரிசுகளை வென்ற சாதனையாளராக விளங்கும் கவிஞர் ஜின்னாற்வின் ‘மஹ்ஜீன் காவியம்’ புனித

பூமியிலே காவியம்’ இரண்டினையும் ஆய்வு செய்து “ஈழுக் கவிஞர் ஜின்னாற்வின் இரட்டைக் காப்பியங்கள் ஓர் ஆய்வு” என்ற தலைப்பில் தமிழகப் பேராசிரியர் சீ. முகம்மது அலி அவர்கள் தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்குக் கட்டுரை சமர்ப்பித்துள்ளார். இது இவர் தமிழ்ப் பணிக்குக் கிடைத்த கெளரவுமாகும்.

கவிதை, சிறுகணத், நாலும் கட்டுரை சிறுவர் இலக்கியம் எனப்பல துறைகளிலும் பிரகாசிக்கும் இவர் பெற்ற பரிசுகள் ஏராளம். இவரது மஹ்ஜீன் காவியம்’ 1992ல் தென் இந்தியா புதுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற முதலாவது அகில உலக இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கிய மாநாட்டில் வெளியிடப் பெற்றது. “புனித பூமியிலே” காவியம் தென் இந்திய மறையலை அடிகள் கேட்போர் கூடத்தில் கவிஞர் மு. மேத்தாவின் விமர்சனத்துடன் வெளியிடப் பெற்றது.

கவிப்பேரரசு வைராமுத்து, மு. மேத்தா, கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான், பழம் பெரும் திரைப்படப் பாடலாசிரியர் கவி. கா. மு. ஷீப், உவமைக் கவிஞர் கருதா போன்ற தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்களாலும் பாராட்டுப் பெற்ற பெருமைக் குரியவர்.

அன்பான மனைவி ஹம்சியா பாதா, அருமையான நான்கு பிள்ளைகள், மருத்துவத் தொழில், நல்ல நண்பர்கள் என எல்லாம் வாய்த்த ஜின்னாறு ஒரு நல்ல கவிஞர் என்பதிலும் மேலாக அவர் ஒரு நல்ல மனிதர். வீட்டுக்கு வரும் மனிதர்களை ஜின்னாற்வும் மனைவியும் போட்டி போட்டு உபசரிக்கும் உயர்ந்த பண்புடைய வர்கள்.

இவரது “முத்து நகை” கவிதைத் தொகுப்பு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய அனைத்திலங்கைக் கவிதை உயர் நிலைத் தேர்வில் 1991ல் முதலாம் பரிசுபைப் பெற்றது. தமிழ்ச் சங்கத்தின் 2005ம் ஆண்டின் சிறந்த கவிதை நூலாக்கத் தேர்விலும் “பண்டார வன்னியன் காவியம்” புலவர் கருணாலயப் பாண்டியனார் நினைவுப் பரிசுபைப் பெற்றது.

“புனித பூமியிலே காவியம்” வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சாகித்ய மண்டலப் பரிசையும், யாழ்ப்பாணம் தமிழ் இலக்கியப் பேரவையின் சிறப்புப்பரிசுபையும் பெற்றது. “ஜின்னாற்வின்

இரு குறுங் காவியங்கள்” நூலும் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் பரிசிலை 2002ல் பெற்றது.

ஆறு உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளை நடத்திய தமிழ்நாடு இஸ்லாமிய இலக்கியப் பேரவையின் இலங்கை ஒருங்கிணைப் பாளராக பேராசிரியர் எம். எம். உவைஸ் அவர்களின் பின் கடமைசெய்ததோடு இன்று கொழும்பு கம்பன் கழகத்தின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத்தலைவராகவும் தமிழ்ப்பணி செய்யும் ஜின்னாவும் அதன் செயலாளராகவும் பணி யாற்றியவர்.

அவரது கவிதைச் சிறப்பினைக் காண விரும்பினால் “கவிஞர் ஜின்னாவுமின் இரு குறுங்காவியங்கள் ஓர் ஆய்வு” என்ற எனது நூலைப் படித்துப் பாருங்கள்.

“யாத்ரா” கவிதைக்கான சஞ்சிகையின் 2002 ஜூன் மாத இதழில் “மூல்லா அமர்” கவிஞர் ஜின்னாவுமையைப் பற்றி மிக விரிவாக எழுதி யுள்ளார்.

கவிஞர் ஜின்னாவும் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் குறையேதுமின்றி ஆரோக்கியமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்ந்து பல காவியங்களைப் படைத்து தமிழ்த் தாயை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

நாயகர் வருக

வே. தீனகரன், பத்தனை

நாயகர் வருக!
இனைய மகளின்
தலையணையில்
நீங்கள் பிருஷ்டம்
அழுத்தி அமர்க!

பேரவையாய் விரிந்த
இதழ்களால் மட்டும் - எங்கள்
நலம் விசாரிக்குக!

நாங்கள் வழங்கும்
மிகை இனிப்புத் தேனீருக்கு
நீராய் - இனிய
மிக இனிய பொய்கள் சொல்க!

ஆகர!
கேட்டுக் கேட்டுச்
சலித்தவை யெனினும்
தேவாமிர்தம் தேவாமிர்தமான்

படிப்பு சமந்து, பசி சமந்து,
பசியேகி, குடையற்று,
வெயிலில் நடந்துவந்த
களைப்பில் ஆடைமாற்றாமல்
கீழிந்த பாயில் சரிந்துறங்கும்
பள்ளி மகளை விழிகளால்
நக்கி, மேய்க!

யுவதிகளீன்
துயிலுகைக்கேளவு
“உயர்ந்த ரக” மானுடத்திற்குறி

மேலும் உங்கள்
“பெருன்னான நேரத்தை”
விரயம் செய்து பெருய்யுரைக்க.
துயில்வது தெரிந்தும்
விடைபெற இறுதியாய்
எட்டிப்பார்க்குக!
எச்சில் துடைக்குக!

பெருய்யுரைக்கக் கூடாது
எங்கள் செங்குருதி
பருகி, பருகி
உங்களுடல் மேலும் பருத்து,
மினுக்கேறித்தான் உள்ளது.

மீண்டும் ஒரு வெள்ளம் வர்த்து
அகதியாவோம் - காலம் கடந்து
அப்போது(ம்) மீளவும் வருக.
தொடர்ந்தும்...
நாழும் நீரும்
மாண்டேலாவும்,
காஸ்ரோவும், பிரபாவும்
வாழும் காலத்தீவுதான்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

போட்டிப் பாட்சை

(நூனம் நவம்பர் 2003 திதியைல்)

ஆற்றல் விளைச்சல் ‘அறுப்பதற்’கென்றே
அரியணை
வீற்றிருக்கின்ற விரிவுரையாளரே!

நேற்றொரு பாட்சை நடந்தது.

நெளிந்த பின்னவி
கூற்றை ரெண்டு விழிகளில் கொண்டவள்
காற்று வாங்கும் சட்டையொடு
உம்மிடம் கண்வீசுக்
நீட்டிளாள்.
சொல்லுக், நீர் விழுவில்லையோ?

நேற்றொரு பாட்சை நடந்தது.
எமக்கும்.
உம் மாற்றம் உறுகிற
மனச்சாட்சிக்குமே
நேற்றொரு பாட்சை நடந்தது.

மந்திரி காரில்
மகன் எனத்திரண்ட தீவினை
வந்திறங்கிற்று.
நீர் வாய்க்குள்
எச்சில் விழுங்கிக்கொண்டதை

எந்தத்திரையும் மறைத்திடவில்லையே!
பயயின்றி
பிந்தி வந்த போதிலும்
பாட்சைத்தாள் தந்துதவிளீர்.
தக்க அரசு ஊழியர் அல்லவோ!

என்ன செய்குவேன் விரிவுரையாளரே!
நீண்ட
முளையில் உம் மைக் கவர்ந்திருக்கிற
கொங்கை வலையில்லை என்னிடம்.

வந்திறங்கிட
(சிலவேளை உமையேற்றிப்போய்வர)
உயர்கக் கார்
ஒன்றுகூட என்னிடமில்லையே!

ஆயினும்,
நீர் ஒடித்த மனதினுள்
ஒங்கி வளர்கிற ஒர்மத்தில்
பிடித்த கூரிய பேளை இருந்தது.
நானும்.
பாட்சை எழுதினேன், விரிவுரையாளரே!

— ஸ்ரீ. பரசாந்தன் —

ஸ்ரீநாலாக்ஷ்மிகிருதி அந்தித் தீவினை நடத்து...

தமிழ்ப்பாரதியன் {

பஞ்சாங்கக் கடுகு

சென்றதிதழில்.....

அன்று ‘பாவம் தமிழ்’ என, நான் பொதுவாய்ச் சொன்ன ஒரு பதிலையே, தாங்கமுடியாது கொதித்த நீங்கள்.

இன்று போசிரியர் உங்கள் எல்லோரையும் உதவாக்கரைகள் என,

ஒருசேர மறைமுகமாய் உரைத்தும், அசுடுகள்போல் அலமந்து நிற்கிறீர்கள்.

ரோஷங்கூட உங்களுக்கு வரையறை செய்துதான் வரும் எனும்.

உன்மை உணர்ந்தேன்.

உங்கள் கூத்ததை என்னவென்பது?

❖ ❖ ❖ ❖

(3)

பேராசிரியர் வாய்விட்டுச் சொன்னபின்பும் உங்களில் பலருக்கு உண்மை புரியவில்லை. கைலாசபதி சிவத்தம்பி வரிசையில் நாங்களும் எனும் நினைப்புடனான உங்கள் செயற்பாடுகள் கற்றோர்க்குக் கவலை தருகின்றன.

தகுதி வளர்க்காமல் தரம் வளர்க்க நினைக்கும்.

உங்களில் பலரின் செயற்பாடுகள் அறிவுலகைப் பயமுட்டுகின்றன.

‘ஆசை அரசாள், அம்சம் ஆடு மேய்க்க’ எனும் ஊர்ப்பழமொழி உங்களால் மீண்டும் உயிர் பெறுகிறது.

பறைதட்டி தாங்கள் ஏறிய மஸையுச் சியில் ஏதுமில்லை என்று அவர்களே இறங்கிவந்துவிட்ட நிலையில்.

உண்மையறியாது அவ்வுச்சி தொடநினைக்கும். உங்களை நினைக்கப் பாவமாய் இருக்கிறது.

◆ ◆ ◆ ◆

யாழிப்பாணத்தில், நாங்கள் கம்பன்கழகத்தை ஆரம்பித்தபோது,

மரபு ஒழிந்தது என்று குதூகவித்திருந்த. பல்கலைக்கழத்தார் சிலர், பட்டபாட்டை நான் அறிவேன்.

கம்பன்விழாவுக்குச் செல்வதே, தமிழுக்குச் செய்யும் இழுக்கு என்றாற்போல அப்போது பலர் நினைத்தார்கள்.

எங்கள் விழாவுக்கு வருகை தரச்சம்மதித்த பேராசிரியர் கைலாசபதி யை.

‘என்ன நீங்களும் கம்பன்விழாவுக்குப் போகப்போகிறீர்களாம்?’

என்று பலர் நக்கலடித்தது எனக்குத் தெரியும்.

ஆனால் அவர்களை மறுத்து எங்கள் விழாவிற் கலந்து தக்கபடி உரையாற்றிச் சிறப்பித்தார் பேராசிரியர் கைலாசபதி.

அவர் மாற்றதொடங்கியிருந்த காலம் அது. காலன் அவரைப் பறிக்காதிருந்திருந்தால், தம் பாதையின் பழுதுணர்ந்து அறிவுலகில் சில திருத்தங்கள் செய்திருப்பார். விதி விளையாடிவிட்டது. நம் தவக்குறைவு.

◆ ◆ ◆ ◆

பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த அறிஞர்கள் எங்களை ஒதுக்கச் செய்து கூத்துக்கள் பல்ப்பல.

கம்பன்விழா வெறும் பாமர விளையாட்டு எனச் சொல்லியும் எழுதியும்.

எங்கள் முயற்சிகளுக்கு அறிவியல் முக்கியத்துவம் வராதிருக்க, பெரும்பாடுபட்டனர் அவர்கள்.

இப்படியே தொடர்ந்து சொன்னால், பழைய மரபநிஞர்கள்போல், நாங்களும் ஓடி ஒதுங்கிவிடுவோம் எனும் என்னாம் அவர்களுக்கு.

‘நீ பிடித்திருப்பது மாடல்ல புலி’ எனச் சொல்லிச்சொல்லி.

சந்தைக்கு மாடு கொண்டு சென்றவளை தன் மாட்டையே புலியென நினைக்கவைத்து கைவிட்டு ஒடக்கெய்த கதைகள் படித்திருக்கிறோம்.

அம்முயற்சி எங்கள் மேலும் செலுத்தப்பட்டது.

உதாரணத்திற்கு ஓரிரண்டு சொல்கிறேன்.

◆ ◆ ◆ ◆

எங்கள் கழகத்தின் செயலாளராயிருந்த. இளைஞர்களுக்கு குமாரதாசனுக்கு.

யாழி. பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் வேலை கிடைத்தது.

முதல்நாள் வேலைக்குச் சென்ற அவரைச் சந்தித்த.

இப்போதைய யாழி. பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் நண்பர் சிவலிங்கராஜா, ‘ஆடு நல்லது. நீங்கள் யூனிவெசினிற்றிக்குள்ளை வந்திட்டியள் இனி பழக்களை விட்டிட்டுப் புதுப்பார்வை பார்க்கத்தொடங்குவியள்’. என்று தட்டிக்கொடுத்தாராம்.

பல்கலைக்கழகத்துக்குள் வந்தாலே தனிப்பார்வை அமையுமென்ற.

அவரின் கற்பனாவாதக் கதையைக் கேட்டு.

‘தமக்கென ஒன்று இல்லாதார்’ என அன்றே நாம் சிரித்திருக்கிறோம்.
பொய் மிரட்டல்களுக்கு அடிப்பின்து, தாங்கள் தங்களின் மாட்டைக் கைவிட்டதும்
அல்லாமல், எங்களையும் விடச்செய்ய முனைந்த பேதைமை.

❖ ❖ ❖ ❖

சுயமிழந்த அவர்களின் நிலைமை, இன்றும் அப்படியேதான் இருக்கிறது.
‘பாவம் தமிழு’க்குப் - பின்பாக,

தமிழ்த்துறையுடன் சில முரண்பாடுகள் இருந்த நிலையில்,
நாங்கள் கொழும்பு வந்துவிட்டோம்.

இவர்கள் இளித்தொலைந்தார்கள் என்று நினைந்து,

அவர்கள் பல கூத்துக்கள் ஆடினார்கள்.

எங்கள் கழகக் கவிதைப்போட்டியில் வென்று.

கழகக் கவியரங்கங்களில் பாராட்டும்படி கவிதை பாடிவந்த.

முகுந்தன் எனும் ஒரு இளைஞர் இருந்தான்.

இயல்பான தமிழாற்றல் உள்ளவன்.

எங்களின் கொழும்பு இடப்பெயர்வின்போது,

அவன் யாழ். பல்கலைக்கழகம் நுழைந்திருந்தான்.

தமிழ் படிக்கவேண்டும் என விரும்பிய மாணவன்.

தமிழ் ‘ஸ்லீபெஷல்’ செய்யவேண்டும் என்பது அவன் இலட்சியம்.

முதல்வருடச் சோதனையில் பழிவாங்கப்பட்டான்.

மற்றைய அத்தனை பாடங்களுக்கும் ‘A’ சித்தி பெற்ற அவனுக்கு.

தமிழ்த்துறை மட்டும் ‘C’ சித்தி வழங்கிக் “கெளரவித்தது”.

அவன் செய்த குற்றம் கம்பன்கழகத்தில் இணைந்திருந்தது.

நடுங்கிப்போன அவ் இளைஞர், தமிழையும், கம்பன்கழகத்தையும் கைகழுவி,

இந்துநாகரிகத்துறையில் இணைந்து சிறப்புப்பட்டம் பெற்று.

இன்று மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழகத்தில், விரிவுரையாளராய் இருக்கிறான்.

பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தவரை, “கவியரங்கமே பாடமாட்டேன்” என்று, நடுங்கி ஒதுங்கியிருந்த அவன் நிலை.

பல்கலைக்கழகத்தாரின்,

இயல்பாற்றலுக்கெதிரான அராஜகப்போக்கிற்கு ஓர் உதாரணம்.

❖ ❖ ❖ ❖

மற்றொன்று, நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லாதபோது,

‘யாழ்ப்பாணத்தில் கம்பராமாயணவளர்ச்சி’ என்பதான்.

ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை வரைந்திருந்தார் விரிவுரையாளர் சிவலிங்கராஜா.

மூலை முடுக்குகளெல்லாம் தேடித்தேடி சிறு சிறு முயற்சிகளைக் கூட.

அக்கட்டுரையிற் பதிவு செய்திருந்த அவர்,

எங்கள் கம்பன்கழக முயற்சி பற்றி ஒருவரிதானும் சேர்க்காமல் அவ் ஆய்வை முடித்திருந்தார்.

இதில் நகைச்சவை என்னவென்றால்,

இருபதாண்டுகள் இராமாயணக் காவியத்திற்கென,

முழுக்க முழுக்க முயன்று வந்த எங்கள் விழாக்கள் பலவற்றில்,

கலந்துகொண்டவர் அவர்.

எங்கள் மேடையில் சூர்ப்பனகையாய்ப் பெண்வேடமிட்டு அவர் நடித்தது இன்றும் என் கண்ணில் நிழலாடுகிறது.

எங்களோடு இந்தியக் கம்பன்விழாக்களிலும் வந்து கலந்துகொண்டவர்.

அப்பாடியிருந்தும் எங்கள் கம்பன்கழக முயற்சிகளை, அழகாய் இருப்படிப்புச் செய்திருந்தார்.

ஆய்வுகளிற் புதிவானால், வரலாற்றில் பதிவாகலாம் எனும் முடக்கொள்கை என்றும் எங்களுக்கு இருந்ததில்லை.

அதனால் அவர் மறதியை இரசித்தோம்.

❖ ❖ ❖ ❖

அதைவிடப் பெரிய கூத்தொன்று பின் நடந்தது.

கொழும்பில் வந்து நாங்கள் ஓரளவு புகழ்பெற்றுவிட்ட நேரம்.

என்றும் அறிவுச் பிரச்சினைகள் கடந்து தனி நட்பைப் போற்றுகின்றவர்கள் நாங்கள். சிவலிங்கராஜா கொழும்பு வந்தபோது வழமைபோல அன்பு செய்தோம்.

சற்றுச் சங்கடப்பட்டுப் போன சிவலிங்கராஜா அவர்கள்.

பின் அக் கட்டுரையை நாலாக்கியபோது.

எங்களைப் புகழ்ந்து, அக்கட்டுரையில் ஒரு புதிய பந்தியைச் சேர்த்திருந்தார். இச்செய்தியைக் கிண்டல் மிகுந்த என் நண்பன் ஒருவனிடம் நான் சொன்னபோது.

அவன் சிரித்துக்கொண்டு, இதுதான் ‘மயிலிறகு ஆய்வு’ என்றான்.

எனக்குப் புரியவில்லை. ‘அதென்ன மயிலிறகு ஆய்வு?’ என்றேன்.

‘என் னடாப்பா உனக்குத் தெரியாதா? சின் னவயசில் நாங்கள் மயிலிறகை கொப்பிக்குள் வைப்போம்,

கொஞ்சநாளால் பாத்தால் அது குட்டி போட்டிருக்கும். அப்படித்தான் இவையளின்ற ஆய்வும். கொப்பிக்குள் கிடக்கக் கிடக்க குட்டிபோடும்.’ என்றான்.

அவன் கிண்டலை மிகவும் இரசித்தேன்.

❖ ❖ ❖

இன்றும் கலாநிதி சிவலிங்கராஜா அவர்கள் என் நண்பர்தான்.

அவரை நோக்கப்படுத்துவது என் நோக்கமல்ல.

பல்கலைக்கழக அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு.

அறிவுலகில் அநீதி செய்யும் பிழையையே கண்டிக்கிறேன்.

இக்கண்டனத்தை நான் செய்யாவிட்டால்.

அது தமிழுக்கு மட்டுமல்ல. நண்பர் சிவலிங்கராஜாவுக்கும் செய்யும் துரோகமாகிவிடும் ‘மேற்கென்று இடித்தற்பொருட்டாம் நட்பு’

❖ ❖ ❖

தமிழினர் அத்தனைபோராலும் கெட்டிக்காரன் என்று போற்றப்பட்ட,

எங்கள் கழகத்தைச் சார்ந்த, செல்வன் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்.

யாழ். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்து.

நேர்முகப்பரீட்சைக்குச் சென்றான்.

வழமைபோல அவன் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

‘அவன் நேர்முகப்பரீட்சைக்கு வந்தபோது, அவன் முன்பு எழுதிய கவிதை ஒன்றுதான் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அதுதான் அவனைத் தட்டிவிட்டேன்’ என்று.

பரீட்சைக்காரர் இருந்த ஒரு விரிவுரையாளர் சொன்னாராம்.

கேட்டு வியந்தேன்.

தொடக்கத்தில் உங்கள் பார்வைக்கு அவன் எழுதிய கவிதை இருக்கிறது.

நீங்களே சொல்லுங்கள்.

இந்தக் கவிதையின் தரத்தை நீங்கள் குறைசொல்லமுடியுமா?

அல்லது, இக்கவிதை குறித்த பொருள்தானும், பிழை என்று சொல்லமுடியுமா?

அக்கவிதையிற் சொன்ன குற்றங்கள் பல்கலைக்கழகங்களுள் இல்லையென்று. உங்களில் எவ்ரேனும் உறுதிபடச் சொல்ல முடிந்தால்.

இருந்தது என்பதற்கான ஆதாரங்களை என்னால் அடுக்கமுடியும்.

உண்மையைத் தரிசித்த குற்றத்திற்காக ஒரு மாணவனைப் பழிவாங்குவது என்பது.

எத்தனைதாரம் சரியானது என்பதை நீங்களே சொல்லுங்கள்.

இதனால்தான் சுயமான மாணவர் எவரும், பல்கலைக்கழகத்துள் நிமிர முடியவில்லை.

நிமிர விடாதவர்களே, ‘நிமிரந்தார் யாருமில்லை’ என வருந்துவது.

நகைப்புத் தருகிறது.

❖ ❖ ❖

சொல்ல வந்ததை விட்டுவிட்டேன்.

எங்கள் கழகமுயற்சியை நாங்களாகக் கைவிடுவோம் என நினைந்த அவர்கள், நாங்கள் தொடர்ந்து வீச்சோடு முன்னேற் எங்களை வேறுவிதமாய் வீழ்த்த முயன்றனர். பாமர்களின் விழா என்று உரைத்து வந்தவர்கள், பின் சற்றுத் தொனியை மாற்றி, எங்களை அணுகி, கம் பன் விழாக் களில் அறிஞர்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய ஆய்வரங்குகளை நடத்தவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டனர்.

ஏற்கனவே நாங்கள் கருத்தரங்குகளை நடத்தி வருகிறோம் என்று பதிலுரைத்தோம். ‘சீச்சி! அது வேறை இது வேறை’ என்றார்கள்.

வித்தியாசம் கேட்டபோது, ‘கொஞ்சப்பேர் இருந்து ‘பேப்பர்’ வாசிக்கவேணும்’ என்றார்கள். கருத்தரங்கத்திற்கும், ஆய்வரங்கத்திற்குமான அவர்களின் வரையறை இரசிப்பாய் இருந்தது.

பேசிப்பார்த்ததில் இராமாயணப் பாத்திரங்களைக்கூட.

அவர்களிற் பலர் முழுதாய் அறியவில்லை என்ற உண்மை தெரிந்தது.

இவர்கள்தான் அறிவுலகத்திற்கான ஆய்வு செய்யப்போகிறார்களாம், என்ன கொடுமை!

அவர்கள் கோரிக்கையினை நிராகரித்தோம்.

◆ ◆ ◆ ◆

இவர்களின் இவ் அறிவுநவிவு மரபிலக்கியங்களில்தான் என்றில்லை.

நவீன் அளவுகோல் கொண்டு அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த புதிய இளைய தலைமுறையும் நவீன் அறிவில் மிக நவீன்தே இருந்தது.

யாழ். பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் அறையில் கேட்கப்பட்ட உரையாடல் ஒன்றை, உதாரணத்திற்காய்ச் சொல்கிறேன்.

ஓருவர் கூற்று - ‘வர வர கஜாதாட எழுத்தும் வீக்காப்பேச்சு’

மற்றவர் கூற்று - ‘ஓம் ஓம் அதுதான் நான் பொம்பளைகளிட எழுத்தை வாசிக்கிறதில்லை’ இது நிஜமாய் நிகழ்ந்தது.

கஜாதா ஓர் ஆண் எழுத்தாளர் என்பதுகூடத் தெரியாத புதியவர்களும், அங்கு விரிவுரையாளர்களாய் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தனர்.

காலத்தின் கோலம்.

◆ ◆ ◆ ◆

இப்படி ‘வீக்’ கானவர்கள் விரிவுரையாளர்களாய் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என? கேள்வி பிறக்கும். உண்மைப்பதில் முன்னுரைக்கப்பட்டது.

அது மட்டும் காரணமல்ல.

பேராசிரியர்க்குப் பேராசிரியர் பகைகொண்டு,

ஓருவர்சார்ந்த மாணவரை மற்றவர் ‘அறுக்கும்’ அநியாயங்களும் நடந்தன.

அப்படித்தான் ஓருமுறை யாழில் விரிவுரையாளர் தேர்வுக்கு நடந்த. நேர்முகப்பீர்ட்சையில், இரு பெரும் பேராசிரியர்கள், தங்கள் தங்கள் கையாட்களைப் போடவேண்டும் என்று முயன்று. இருவரும் விட்டுக்கொடுக்காத நிலையில்.

இடைநின்ற பேராசிரியரின் ஆலோசனைப்படி, மூன்றாவதாய் வருகின்றவரை எடுப்பது என்று முடிவானது.

மூன்றாவதாய் வரவிருந்தவர் நீங்கள்.

உங்கள் பற்றி நிறைய நம்பிக்கையோடு இருந்த நான் செய்த சிபாரிசால்,

நடுநின்ற பேராசிரியர் ஓருவர் உங்களைச் சிபாரிச செய்ய,

நேர்முகப்பீர்ட்சை நடப்பதற்கு முன்பே உங்களை எடுப்பது என்று முடிவானது. துரதிஷ்டம்! அப்போதிருந்த போக்குவரத்து வசதியின்மையால்,

நேர்முகப் பரீட்சைக்கு நீங்கள் வராமற் போக.

அந்த அதிர்ஷ்டம் வேறு ஓருவருக்கு அடித்தது.

இதுதான் பல்கலைக்கழகத்தின் அறிவுத்தேர்வுநிலை.

இப்படித் தேர்ந்தால், கஜாதா ஆனா? பெண்னா? என்றுதானும் தெரியாத,
விரிவுரையாளர்கள் வரத்தான் செய்வார்கள்.

◆ ◆ ◆ ◆

இது யாழ். பல்கலைக்கழகத்திற்தான் என்றில்லை.

எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களிலும், பெரும்பாலும் இதுதான் நிலை.

இப்போது மாணவர்கள் கூட இவ்வுண்மையை தெரிந்துகொண்டார்கள்.

பல்கலைக்கழகத்தினுள் நுழையும்பொழுது.

கற்கவேண்டும் எனும் விருப்பத்துடன் நுழையும் இளைஞர்கள் கூட.

பெரியவர்களின் பலவீளங்களை விளங்கிக்கொண்டு,

படிப்பதை விட பந்தம் பிடிப்பதே மேல் எனக் கொள்கைவகுத்து இயங்கத்
தொடங்கிவிடுகின்றனர்.

வித்துகளுக்குள்ளேயே விஷம் ஏறிவிட்ட நிலை.

◆ ◆ ◆ ◆

வெளிப்படையாய் ஒர் உண்மை சொல்கிறேன்.

உங்கள் பல்கலைக்கழகத்திலேயே இதை நான் உணர்ந்தேன்.

இன்று தற்காலிக விரிவுரையாளராயிருக்கும் ஒரு மாணவன்.

பல்கலைக்கழகம் புகுந்த புதிதில் என்னைச் சந்தித்தான்.

ஆற்றல் உள்ளவன்தான்.

தன் கல்வியார்வத்தைப் பலவிதமாய் எனக்குத் தெரிவித்துக் கற்பிக்கவேண்டி நின்றான்.

பல்கலைக்கழகத்திற்கும் எனக்குமிருந்த சில முரண்பாடுகளைத் தெரிந்து.

‘அங்கை படிக்க ஒண்டுமில்ல, இந்த மூண்டு வருஷமும் உங்களிட்டத் தான்
படிக்கச்சொல்லி அம்மா சொன்னவா’

என்று என்னை மகிழ்விக்க முயன்றான். கெட்டிக்காரன்.

‘அங்கும் படி, இங்கும் படிக்கலாம்’ என்றேன். சில காலம் படித்தான்.

முடிந்தவரை தானும் கம்பன்கழக உறுப்பினர் என பலரிடமும் பதிவு செய்தான்.

நாளாக நாளாக பல்கலைக்கழகப் பலவீளங்களைத் தெரிந்துகொண்டான்.

தன்னிடமிருந்த இயல்பாற்றலால் அங்கங்கு தன்னை அடையாளப்படுத்தினான்.

விரிவுரையாளர்களின் கவனம் தன்மேற் திரும்பியதும், அவர்கள் விருப்பம்
நிறைவேற்றி ஓட்டிக்கொண்டான்.

எதைஎதைச் சொன்னால் உங்களுக்குப் பிடிக்குமோ. அதையெல்லாம் சொல்லப்
பழகினான்.

அந்த வாதம், இந்தவாதம் என்றும் சொம்ஸ்கி, ரஸல் என்றும்.

புதுப்புதுச் சொற்கள் எல்லாம் அவன் வாயில் வந்துபோகத்தொடங்கின.

அவ்விடயங்களில் அவன் ஆழங்காற்படவில்லை என்பதையும் உணரமுடிந்தது.

இவ்வார்த்தைகளே உங்களை மகிழ்விக்கப்போதும் என்று.

அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

உங்களிற் பலரும் அப்படித்தான் இருக்கிறீர்கள் என்று.

தெரிந்து கொண்டானோ என்னவோ?

கம்பன்கழகத் தொடர்பு உங்களுக்குக் கசக்கும் எனத் தெரிந்து.

அத்தொடர்பை ஒரு சஞ்சிகையில் மறுத்தான்.

பட்டமும் முதற்தர சித்தியும் பெற்று. இன்று தற்காலிக விரிவுரையாளாய் இயங்கும்
தரம் பெற்றான்.

படிக்கக்கூடிய மாணவன். படித்திருக்க வேண்டிய மாணவன்.

ஆழக்கற்பதை விடுத்து, உங்கள் பலவீளம் அறிந்து, உட்புகத் தெரிந்துகொண்டான்,
வென்றான்.

எத்தனை கொடுமை! இதுவே பாதை என்றால்.

எப்படி பல்கலைக்கழகங்களுக்குள், வீரிய விதைகள் முளைக்கும்?

◆ ◆ ◆ ◆

உங்களில் பலருக்கு ஓர் உண்மை புரியவில்லை.

ஆற்றலை யாரும் யாருக்கும் கொடுப்பதில்லை.

உண்மையாற்றல் அவரவரிடமே உறங்கிக் கிடக்கிறது.

அதை இனங்காண்பதும் எழச்செய்வதும்தான் அறிவியலாளர் வேலை.

அதைப் புரியாமல்.

இருக்கும் இடங்கொண்டு. கெட்டித்தனங்களை ஏற்கவும் நிராகரிக்கவும் பழகிவிட்டர்கள்.

அதனால் உண்மையாற்றல்கள். உங்கள் கண்ணிற்படாமலே போய்விடுகின்றன.

மீறிப்பட்டாலும் வேற்றிடத்தில் இருக்கும் அவற்றைப் பகையாய்க் கருதி. நீங்கள் வெறுத்துவிடுகிறீர்கள்.

உங்களுக்கொவ்வாத அளைத்தும். அறிவுக்கொவ்வாதன் எனும் உங்கள் முடிவால்,

உங்கள் பாத்தியில். நல்ல பயிர்கள் என்றும் விளையாமற் போயின.

புற்களைப் புகழ்ந்து நெற்களாக்க முயன்று. வீணே காலங்கழிக்கிறீர்கள்.

‘பொத்திக்குப்புகை அடிக்கும் முயற்சி’ என. பண்டிதமணி அன்று சொன்னது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

◆ ◆ ◆ ◆

இத்தகைய போக்குத்தான் பல்கலைக்கழகத்தார்க்கு.

கம்பள்கழகத்தை பகையாய்க் காட்டியது.

எங்களிடம் வளர்ந்த இளைஞர்களின் ஆற்றல்கள்.

நாங்கள் கொடுத்தவை அல்ல.

அங்ஙனம் என்றும் நாம் நினைத்ததுமில்லை.

ஆனால் பல்கலைக்கழகத்தார் அப்படி நினைத்தார்கள்.

அதனாற்தான் எங்களைப் பிடிக்காத அவர்களுக்கு.

கழகத்தில் வளர்ந்த இளைஞர்கள் எவரையும் பிடிக்கவில்லை.

என்னென்னவோ காரணம் சொல்லி. அறிவுவகீற் புகாமல் அவர்களைத் தடுத்தார்கள்.

பொய் என்றேனும் உண்மையை வெல்லுமா?

கழகத்தில் வளர்ந்த க. இரகுபரன், ஸ்ரீ. பிரசாந்தன், ச. முகுந்தன். த. ஜெயசீலன், த.சி.வசங்கர் ஆகியோர்.

ஏதோ விதத்தில் தமிழுலகில் இன்று பெயர் பதித்து நிற்கின்றனர்.

இவற்றைத் தற்பெருமையாய் நினைந்து சொல்லவில்லை.

உண்மையாற்றலை யாரும் ஒதுக்கமுடியாது.

உண்மை பொய்மையை உடைத்து வெளிவரும்.

என்பதற்காம் உதாரணங்களாய்ச் சொல்கிறேன்.

உனர்க.

◆ ◆ ◆ ◆

மனவருத்தத்துடன் மற்றொன்றையும் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அதுவும் பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் நடக்கும் கொடுமை பற்றித்தான்.

இனபேதம் தவிர்க்க. போர் செய்துகொண்டிருக்கும் இனத்தவர் நாம்.

அறிவே உயிர் என்று இருக்கவேண்டிய எங்கள் பல்கலைக்கழகங்களுக்குள்,

பகிரங்கமாய் பிரதேசவாதம் பேசப்படுகிறது.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்திற்குள். தீவு. வடமராட்சி என இரு பெரும் பிரிவுகள்.

மாணவர்களுக்குள் அல்ல. ஆசிரியர்களுக்குள்.

இப்பிரிவுகள் பற்றியே பெரும்பதவிகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றனவாம்.

நம் இனமே தலைகுனியவேண்டிய வெட்கக்கேடு.

தீவுப் பேராசிரியரின் துறைக்குள். தீவு மாணவர்கள் தலைதூக்குவதும்,

வடமராட்சிப் பேராசிரியரின் துறைக்குள். அவ்வூர் மாணவர்கள் தலைதூக்குவதும்.

அங்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நியதியாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

கெட்டித்தனமாய், பேராசிரியர்களாக் தம் வலைக்குள் வீழ்த்தக்கூடிய.

ஒரு சில வேற்றுமாணவர்களும் வெல்வராம்.

பல்கலைக்கழகத்தில் அனைவருக்கும் பசிரங்கமாப்பத் தெரிந்த இரகசியம் இது. என்னே இழிவு!

❖ ❖ ❖

இவ்விழிவு மட்டக்களப்பிலும் தொடர்கிறதாம்.

பெரும் மதிப்புக் குரியவர்களும், பிரபலமானவர்களும், பெரும் பதவிகளை வகிப்பவர்களுமான முற்போக்குப்பேசும் கல்விமான்கள் சிலர்,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்துள் பிரதேசவாதம் பேசி நிற்பதாய்,

அன்மையில் ஞானம் சுஞ்சிகையில், பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் வெளிப்படையாய் எழுதியிருக்கிறார்.

அவ்வளவு ஏன்? எங்கள் கழகம் சார்ந்த செல்வன் பிரசாந்தன்.

அங்கு நடந்த, விரிவுரையாளர்ப் பதவிக்கான, நேர்முகப்பீட்சைக்குச் சென்றிருந்தபோது, தேர்வுக்காய் அமைந்திருந்த விரிவுரையாளர்கள் அத்தனைபேராலும் அவனுக்கு இடப்பட்டிருந்த உயர்புள்ளியை வெட்டி மாற்றி விளையாடினார்கள்.

அவன் கோர்ட்டில் நீதி கேட்க, அத் தேர்வு இரத்தானது.

பின் இரண்டாம் தேர்வுக்கும் விண்ணப்பித்தான். அத் தேர்வில் அவனுக்கான அனுமதி அட்டையை அனுப்பாமல் வஞ்சளையாய்த் தவிர்த்தார்கள்.

பின் இரண்டாம் தேர்வும் ஏதோ காரணங்களால் இரத்தாக இன்றும் அப்பதவி நிரப்பப்படாத நிலையில்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இதே கூத்து.

விரிவுரையாளர்களின் போதாமையும்,

பேராசிரியர் தில்லைநாதனின் ஓய்வின் பின் உண்டான வெற்றிடத்தை நிரப்ப உள்ள ‘காடரும்’ நிரப்பப்படாமல்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாய் அப்படியே இருக்கின்றன.

இதுதான் பல்கலைக்கழகங்களின் இன்றைய நிலை.

வடக்கிலும், கிழக்கிலும் மூன்றுதரமாய்,

விரிவுரையாளர் தேர்வுகளில் பந்தாடப்பட்ட பிரசாந்தனை.

அன்மையில் ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகம் உள்வாங்கியிருக்கிறது.

அவனைப் பரீட்சித்த அப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்,

‘தேவைக்கு அதிகமான தகுதி பெற்றிருக்கிறாய், உன்னை என் தமிழ் ப் பல்கலைக்கழகங்கள் உள்வாங்கவில்லை?’ என்று கேட்டாராம்.

சிங்களம் சிறப்பதன் காரணம் புரிகிறது.

பல்கலைக்கழகத்திடமிருந்தே வந்திருக்கும் கேள்வி.

தானிலுரப்பது உங்கள் கடமை.

❖ ❖ ❖

இப்படியே போனால்,

எங்கள் வருங்காலச்சந்ததியின் கல்வி என்னாவது?

உண்மைகள் அனைவராலும் உணரப்பட்டும் கேட்கத்துணிவார் எவருமிலர்.

காலாகாலமாய் கண்கெட்டபின் குரிய நமஸ்காரத்திற்காய்க் கதறும்,

மூட இனமாய் முடங்கிவிட்டோம்.

மற்றைய துறைகள் பற்றி அவ்வத்துறை சார்ந்த அறிஞர்கள் கவலைப்படத்டும்.

நான் சார்ந்த தமிழ்த்துறை பற்றி கவலைப்படாமலிருக்க என்னால் முடியவில்லை.

அதனாற்தான் கொதிக்கிறேன்.

பூனைக்கு மனி கட்ட முயல்கிறேன்.

ஆனைக்கு அங்குசம் தூக்குகிறேன்.

❖ ❖ ❖

ஏவ்விட்டு நூலாக்கும்

ஒன்றுதீட்டுக்கிராணி

வானத்தை மூடிய புகைமண்டலம்
 வாழ்க்கையின் எமனாக மாறி
 காகங்களுக்கும், கழுகுகளுக்கும்
 கர்மத்தை போதித்துக் கொண்டிருக்கிறது.
 தர்மத்தை கடித்துக்குத்திய மனிதன்,
 அதர்மத்தை குடித்து, எக்காளமிடுகிறான்.
 செவிப்பாறைகளை உடைக்கும்
 சமாதானமும், வெண்புறாக்களும்
 புகைமண்டலத்தில் சிக்கிப்
 புலம்புவதைப் பார்த்து
 பள்ளிகளும், கோயில்களும்
 விம்மிப் புடைக்கின்றன.
 கோயில்களில் வேதம் ஓதும் பூசாரிகள்,
 போதிமாதவனையும், ஏசுபிராணையும்
 புதைகுழிகளில் தள்ளுவதைப் பார்த்து,
 உருவமற்ற அல்லாது, உணர்வுகளை
 உலகில் கூட்டெரிக்கிறான்.
 எரியும் உணர்வுகளில் சிக்கிய
 பீஷ்மாரும், கண்ணனும், காண்மைபனும்
 செஞ்சோற்றுக் கடன்தீர்க்க களத்தில் நிற்கும்
 கர்ணனைக் கண்டு, கலங்கி
 குந்தியின் முந்தானையைத் தேடுகின்றனர்.
 பள்ளிகளிலும், கோயில்களிலும் சதா
 படியும் குருதிகளைக் குடிப்பதற்காக
 பேய்களும், காட்டெறிகளும் பக்தியால்,
 இறைவனைக் கூட்டெரிக்கின்றன.
 அழிவில்லா இறைவன், அண்டத்தில்
 அகங்காரத்தையும், ஆணவத்தையும் கண்டு

ஆலயங்களிலிருந்து வெளியேறி,
 ஏழைகளின் இதயங்களில் வாழ்கிறான்.
 பிச்சைப் பாத்திரமேந்துபவர்களும்,
 பரத்தையின் வழித்தோன்றல்களும்
 பாராளா வந்ததினால், கலிங்கத்தில்
 அசோகன் மீண்டும், வில்லேந்தி நிற்கிறான்.
 மானிடம் பயத்தால், கலிங்கத்தில்
 மாண்டுவிட, கொலை வெறியால், இன்று
 கோயில்களும் பள்ளிகளும், குழந்தைகளோடு
 கொழுத்தப் படுகின்றன.
 குழந்தைகளின் குருதியில் நீந்தும்
 குருசிப் பேராளிகளும், அரசின்
 சிரசில்லா தபோவனப் போர்வீரர்களும்,
 அட்சீழியங்களால் அடிமைப்பட்டு,
 அம்மணமாக ஓழித்திருக்கும்
 மனிதத்திற்கு, மாற்றுடையளித்து
 மானத்தையளிக்க, முன்வருவார்களா?
 சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகஸலையும்
 கலிங்கத்துப் பரணியும், பகவத்கீதையும்
 உயிரோடு உலகில் வாழ, இவர்கள்
 உரிமை அளிப்பார்களா
 திருக்குர் ஆனும், பையினும் சிலுவையில்
 திருகாணியால், தொடர்ந்து அறையப்படுமா?
 பாலஸ்தீணமும், எங்கள் தேசமும் இதற்கு,
 பதில் கூறுமா? அல்லது ஏசுபிரான்
 பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்து,
 பதில் கூறுவாரோ?

ஷ்ரீகாளை

நூலாந்திரவுரூபா

அற்முகம் 1 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

மலையகத்தின் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளியான பிரமிளா செல்வராஜா ஊவாக் கட்டவளையைச் சேர்ந்தவர். 26.03.1984 பிறந்த பிரமிளா தற்போது கலைமாணி இரண்டாம் வருடத்தில் பயின்று கொண்டிருக்கிறார். பகுதிநேர கணனி இயக்குநராகவும் பணியாற்றுகிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் பிரமிளாவின் ஆக்கங்கள் தினமுரசு, தினக்குரல், வீரகேசனி, சுடர்ஜூளி, மித்திரன், மல்லிகை, ஞானம் ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. மலையக மன் வாசனையைப் பிரதிபலிக்கும் ஆக்கங்களை இவர் சிறப்பாக வெளிக் கொண்டிருக்கிறார். இவரது விளாசம்: ஊவா கட்டவளை, ஹாவி-ஸல்.

அப்போதெல்லாம் எனது அன்றாட வேலைகளில் அதுவும் ஒன்றானது. மாலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் குடுத்தை எடுத்துக் கொண்டு தண்ணீர் எடுக்க பீலிக்கு சென்று விடுவேன். போகும் வழியில் என்னுடன் இணையும் ரேணு, பாமா, பார்வதி, சின்னவா, கட்டையா... பிறகென்ன ஏழு மணிவரை ஓரே கும்மாளம்தான் போங்கள். வீட்டில் தண்ணீரும் நிறைந்துவிடும் எங்கள் பொழுதும் போய்விடும்.

பீலிக்கரை பற்றி சொன்னால் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். எனக்கு ரொம்பப் பிழித்த இடங்களில் இந்த பீலிக்கரைக்குத்தான் முதலிடம். இரண்டு வாழைப்பட்டைகளை ஒன்றாக இணைத்து ஒடும் தண்ணீர் அணை கட்டப்பட்டு கற்பாறைகளுக்குள் தண்ணீர் விழுந்துகொண்டே இருக்கும். குரிக்க, குடிக்க, பூக்கன்றுக்கு வளர்க்க, உடுபுபுகழுவ, பாத்திரம் கழுவ என்று எதற்கெடுத்தாலும் பீலிதான். ஓரத்தில் ரெண்டு பாக்கு மரம். முன்னால் பாக்கியம் கிழவியின் மரக்கறித்தோட்டம். சுற்றி பெரிய பெரிய பாறைகளும் மரங்களும். அந்த கறுப்பு நிற ஒற்றை கல்லில் அமர்ந்துக்கொண்டு எவ்வளவு நேரமென்றாலும் பார்த்துக்

கொண்டே இருக்கலாம். வழவழுப்பான வாழைப் பட்டைக்குள் தண்ணீர் ஒடுவதுதான் எவ்வளவு அழகு. அதன் இடையில் கை வைத்து தண்ணீரை தடுக்கும் போது கையை மீறி பாயும் தண்ணீர், பட்ட இடமெல்லாம் ஒரு சிலிர்ப்பு ஏற்படுமே...! அனுபவித்தால் தான் புரியும். சதா ஒடிக்கொண்டிருக்கும் அந்த தண்ணீரைப்போல அதை பார்ப்பதில் எனக்கும் கலிப்பே வராது.

பந்தயத்திற்கு ஒடுவதுபோல் ஒடி, விழுப் போவது தெரியாமல் தடுமொறி தொகையாய் வெண் நூரைகள் தள்ளத்தள்ள வந்து விழும் அந்த நீரில் நின்று கண்களை மூடிக்கொண்டு மணிக்கணக்கில் குளித்துக்கொண்டிருப்பேன். ஊர்க்கதைகள் எல்லாமே பீலிக்குத்தெரியும். சாரதாக்கா உடுப்புகழுவும் போதெல்லாம் புருசனை ஏசிக்கொண்டேதான் துவைப்பாள். தினமும் ஒரு சின்ன சண்டையாவது வந்து விடும். பாவம் பீலியும் பார்த்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறது.

என் பாட்டி செத்தபோது அத்தனை கவலையையும் கொட்டிதீர்த்தது... பரீட்சையில் பாஸ் பண்ணிய சந்தோசத்தை பகிர்ந்துக் கொண்டது... அம்மா திட்டியதும் கோபித்து

அடைக்கலம் புகுந்தது... எல்லாமே இந்த பீலியிடம் தான்.

இன்றும் அப்படித்தான் பீலியையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அழுது கொண்டு.

“யாரோ ஒரு அமைச்சர் ஒதுவியில எங்களுக்கும் குழாய்தண்ணி கட்டி தரப்போறாங்களாம். அப்புறம் கெண்றையும் சிமந்தியில் கட்டப்போறாங்களாம்...”

சின்னப்பொண்ணு, சந்தோசத்தில் தலை கால் புரியாமல் சொல்லிக்கொண்டே, அந்த வேகத்தில் பாத்திரத்தை அழுத்தி தேய்த்தான்.

ஊருக்கே சந்தோசம். நான் மட்டும் எப்படி சொல்ல முடியும் வாழைப்பட்டை பீலிதான் வேணுமென்று என்னை விட்டு ஏதோ ஒன்று பிரியப்போவதாய் உணர்கிறேன்... தினமும் பீலிக்கு வந்தால் பாடும் பாடலை இப்போதும் பாட முயற்சிக்கின்றேன்.

“சொர்க்கமே என்றாலும் அது நம்முர போல...” அழுகைதான் முட்டிக்கொண்டு வருகிறது.

“எம்புள்ள அழுவற?”

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கேட்ட சின்ன பொண்ணிடம் ஓன்றும் சொல்லாமல் போய்விட்டேன். இரண்டு நாளாய் கையும் ஓடாமல் காலும் ஓடாமல்... நினை வெல்லாம் பீலி பீலி பீலி. ஒரு பதட்டம் ஒரு தவிப்பு பீலிக்குபோகவே மனமில்லை. இரவு களில் கவலை கூடி சில நேரங்களில் தூக்கமும் தூராப்போய்விடும்.

ரெண்டு பெரிய மனிதர்கள் வாழையும் பட்டையை ஏனானமாக பார்த்து சிரித்துவிட்டு எடுத்து வீசுகிறார்கள். அங்கிருந்து பாறைகளை ஒதுக்கி தள்ளுகிறார்கள். என்னால் முடிய வில்லை... பார்த்துக்கொண்டிருக்க என்னால் முடியவில்லை... ஒடிப்போய் அவர்களின் காலைப்பிடித்துக் கொண்டு கத்துகிறேன்.

“வேணாம்... இந்த எடத்துல ஒண்ணும் செய்ய வேணாம்...”

என்னையும் சேர்த்து தள்ளிவிட்டுவிட்டு கற்பாறைகளை அகற்ற முயற்சிக்கையில், என்னையறியாமலேயே கையில் கிடைத்த கல்லை எடுத்து ஒரே வீசு...

கல் தலையில் பட இரத்தும் வெளியேறி சட்டையெல்லாம் ஒரே இரத்தம்... இரத்தம்...

இரத்தம்... என் உடம்பெல்லாம் நடுங்கத் தொடங்கியது.

“நானும் வேணுன்னு அடிக்கல்ல என்ன விட்டுருங்க... என்ன விட்டுருங்க...” கத்த தொடங்கினேன். “என்னாச்சும்மா?”

அம்மாவின் குரல் கேட்டு எழும்பி விட்டேன். முகமெல்லாம் வியர்த்துப்போய்ப்!!!

கனவுதானா?

“ஆஹமணிப்பட்டு பீலிக்கு போகாதன்னு எத்தன முற சொல்றது? கேக்குறியா... இப்ப பாரு தூக்கத்துல புலம்பி கிட்டு...”

திட்டிக்கொண்டே அம்மா விழுதியை அன்றி நெற்றியில் பூசிவிட்டாள்.

நினைத்தது போலவே காலையில் கனவு நிஜமானது. ஒரு பெரிய டிரக்டரில் மணல் சிமந்தி கற்கள் எல்லாம் கொண்டுவந்து இறக்கப் பட்டது. எல்லா வேலைகளும்

சீக்கிரமாக நடந்தன. பீலியின் வடிவமைப்பே மாறிக்கொண்டு போனது. யாருமே தடுக்கவில்லை. எல்லோரும் அடிக்கடி பீலிக்கு போக தொடங்கினார்கள். குளித்தார்கள்... துவைத்தார்கள்... கழுவினார்கள்... நடந்தார்கள்... அமாந்தார்கள்... அத்தனை சந்தோசம் அவர் களுக்கு. வாழைப்பட்டை ஒரு மூலையில் மிதிப்பட்டு கிடந்தது.

அம்மா பாவம். கஷ்டப்பட்டு தெனமும் தண்ணி எடுக்குறாங்க. என்னால் பீலிக்கு போகவே முடியல. யார்கூடவும் சரியா பேசவும் முடியல்ல. மனக்குள்ள ஒரு கவலை எப்பவும் இருந்துகிட்டே இருக்கும். இப்பெல்லாம் வீட்டு விட்டு வெளிய போகவே பிடிக்கல்ல.

நாட்கள் மெதுமெதுவா நகர்ந்தன.

ஒரு மூன்று மாதம் இருக்கும், குழாயில் தண்ணீர் வருவது நின்றுவிட்டது. எல்லோரும் கிணற்று நீரை பாவிக்க ஆரம்பித்தார்கள். நாள் போக போக கிணற்று நீரும் அசுத்தமாகி அதுவும் குறைந்து கொண்டே போனது.

இருநாள் களைப்புடன் குளிக்கச் சென்றேன். ஆ என்ன ஆச்சர்யம்! மீண்டும் பட்டைப்பீலி. உண்மையிலேயே பட்டைப்பீலிதான். இனம் புரியாத உற்சாகம் எனக்குள். ஓடிப்போய் தண்ணீரை தடவி கொடுக்கிறேன்... விழும் தண்ணீரை கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு சிரிக்கிறேன்... உடை மாற்றாமல் தண்ணீரில் நனைந்து அப்படியே மெய் மறக்கிறேன்...

எங்கள் ஊரே அந்த அமைச்சரை திட்டித் தீர்த்தது; என்னைத்தவிர.

***

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுக்கு வாசிப்புக் கலைஞர்த்தை வளர்த்தேடுக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள்

<ul style="list-style-type: none"> ● புரவலர் அஸ்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரகவாமி மாவத்தை, கொழும்பு ● கலாசூழனம் ஆ. முகம்மது சமீம் (முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்) இல 09, இராஜசிங்க வீதி, கொழும்பு - 06. ● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No. 60 Kotagodella Veediya, Kandy. ● NAGALINGAMS JEWELLERS No.101, Colombo Street, Kandy. T. P - 081 2232545 ● A. G. Sarma & Co. (Chartered Accountants) 117, Bandaranayake Mawatha, Colombo 12. T.P.: 011 2435666 ● செல்ஜூ சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் ஸ்ரீ பத்திரகானி அம்பாள் தேவஸ்தானம் திருக்கோணமலை ● S. Somakanthan 4, Hawdon Street, Dandenong North, Victoria 3175, Australia. 	<ul style="list-style-type: none"> 20 பொதுநாலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார். 30 பாடசாலை நூலங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார். 30 பாடசாலை நூலங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார். 30 பாடசாலை நூலங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றனர். 118 பாடசாலை நூலங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றனர். 60 பாடசாலை நூலங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார். மாத்தனையைச் சேர்த்த 30 பாடசாலை நூலங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.
--	---

நெஞ்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்

FOOD FLAVOURS & FOOD COLOURS

- VANILLA   ‣ MANGO   ‣ PINEAPPLE, BANANA
- STRAWBERRY   ‣ APPLE   ‣ LEMON   ‣ CHOCOLATE
- BUTTERSCOTCH   ‣ CARAMEL   ‣ MILK   ‣ APRICOT
- ORANGE   ‣ MARIE   ‣ NICE   ‣ BUTTER

Non alcoholic

All other Food Flavours, Colour Powders, Liquid Colours are available

We Bring You the World Class Flavours
For all Your Delicious Moments

*A Real
Taste*

FLAVOR **SOLUTION**

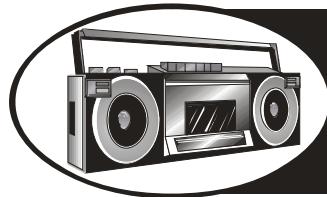
for unbounded flavouring needs

**# 23, 1/32 FA Plaza Complex,
Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.**

Tel 2394972 Fax 5369743

Contact 0773147055 Priyantha

www.flavorsolution.net

திருச்சென்றவுக் தலைமுர்த்தள்

தீர்வானுபவத் தொழில்

எஸ். நூலாஹ்

30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒலிபரப்புத் துறையிலும் பணியாற்றி வருபவர் S. நூலாஹ் இலங்கை வாணோவில் அறிவிப்பாளராக, செய்தி வாசிப்பவராக, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, வாணோவில் மாமாவாக அரும்பணியாற்றிய அவர் ஆயை கும்பாரிவேஷ்டம், தேர்த் திருவிழா என்பனவற்றின் நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் இருந்துள்ளார்.

சூபவாஹினியின் “ஜீ” அவைவிரைசையிலும் செய்திவாசிப்பவராக இருந்து இப்போது சைவ நீதி நிகழ்ச்சிக்கு பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

இரு ஊடகங்களினது செய்திப் பிரிவுகளில் தொடர்ந்தும் அவரது சேவை இருந்து வருகிறது.

இலங்கை வாணோவியின் தமிழ் தேசிய சேவை மூலம் ஒலிபரப்பாகி மக்களின் ஆதாரவை பெருமளவு பெற்ற மற்றொரு நிகழ்ச்சி – பாடல் பெற்ற தலங்களில் ஒன்றான திருக்கேதீஸ் வார்த்தில் இருந்து மகா சிவராத்திரி தினத்தி வன்று இராவு முழுவதும் இடம்பெறும் நேரடி அஞ்சலாகும். முழுமுதல் கடவுளான சிவபெரு மாண வணங்கி ஊனும் உறக்கமும் நீக்கி நோற்கப்படும் மகா சிவராத்திரி விரதம் இந்துக்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் முக்கிய மானது. மகா சிவராத்திரி தினத்தை அரசாங்க, வங்கி, வர்த்தக விடுமுறை தினமாக அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்ததில் இருந்தே அதன் முக்கியத் துவத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஆடிவேல் விழா போல, திருக்கேதீஸ் வார்த்தில் இருந்து மகா சிவராத்திரி தின நிகழ்ச்சி களின் நேரடி அஞ்சலைப்பற்றி தெரிந்திராத இளம் சந்ததியினருக்கென இதோ சில தகவல்கள்.

மகா சிவராத்திரி தினம் சம்பந்தமான நாலு சாம்பு பூசை, பண்ணிசை, கதூபிரசங்கம், சுமாச் சொற்பொழிவு, பஜனை, நாதஸ்வர இசை போன்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்யவேன திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலய பரிபாலன சபையினர் பல மாதங்களுக்கு முன்னரே நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பது வழக்கம். அவர்களது வேண்டு கோணத்தொடர்ந்து அதே காலத்திலேயே இலங்கை வாணோலி தமிழ் பிரிவும் நேரடி அஞ்சலுக்கான ஒழுங்குகளை ஆரம்பித்துவிடும். வெளிக்கள ஒலிபரப்புக்கான தொலில் நூப்பக் கலைஞர்கள் 10 அல்லது 12 பேர் நேரடி அஞ்சலுக்கான கருவிகள், உபகரணங்கள் என்பனவற்றுடன் இரண்டு அல்லது மூன்று வாகனங்களுடன் கொழும்பில் இருந்து திருக்கேதீஸ்வரத்திற்கு நோயாகு

செல்வது வழக்கம்.

தமிழ்பிரிவில் இந்த நேரடி ஒலிபரப்புடன் தொடர்புடைய கட்டுப்பாட்டாளர், தயாரிப்பாளர், அறிவிப்பாளர்கள், இசைக்கலைஞர்கள் ஆகி யோரின் பயணத்திற்கென கொழும்பு – தலை மன்னார் ரயில் சேவையில் தனியான பெட்டி ஒன்று இணைக்கப்படும். இதற்கென ரயில்லே அதிகாரியிடன் இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னராகவே கடிதத் தொடர்பு மேற்கொள்ளப் படுவது வழக்கம். ஆலயத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகள் தொலைபேசிக் கம்பிகள் மூலம் கொழும்பில் கலையகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கிருந்தே ஒலிபரப்பாவதனால் தொலைத் தொடர்பு அதிகாரியிடனும் கடிதத் தொடர்பு மேற்கொள்ளப்படும்.

கொழும்பு கோட்டை ரயில் நிலையத்தில் தலைமன்னார் ரயில்வண்டி வந்து நின்றதும் திருக்கேதீஸ்வரம் மகா சிவராத்திரி அஞ்சல் சேவையாளருக்கென ஒதுக்கப்பட்டது என்ற அறிவிப்புப் பலகையுடன் பெட்டி ஒன்று இணைக்கப் பட்டிருக்கும். சில சமயங்களில் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி உட்பட முன் குறிப்பிட்ட சேவையாளர்களும், கலைஞர் களும் இந்த விசேட ரயில் பெட்டியில் பயணம் செய்வார்கள். திருக்கேதீஸ்வரம் ரயில் நிலையத்தில் இருந்து இவர்களுக்கென விசேட பஸ் போக்குவரத்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருப்பதோடு ஆலயத்திலும் தங்குமிடம், உணவு வசதிகள் என்பன ஏற்பாடு செய்யப்படுவது வழக்கம்.

சிவராத்திரி தினத்திலன்று பிற்பகலிலேயே வெளிக்கள ஒலிபரப்பு தொழில் நுட்பவிய லாளர்கள் தங்களது கடமைகளை சுறுசுறுப்பாக ஆம்பிக்கும் அசே சமயத்தில் – நிகழ்ச்சிகளின்

அஞ்சல் சம்பந்தமாக ஆலய பரிபாலன சபையினர், வாணொலி நிலைய அதிகாரிகள், பிரதம சிவாச்சாரியார் கலைஞர்கள் பங்குபற்றும் ஆலோசனைக் கூட்டம் ஒன்றும் நடைபெறும். இரவு 9.30க்கு வாணொலி அஞ்சல் ஆரம்பித்ததும் எந்தவித தடையும் இன்றி ஒழுங்கான முறையிலும் நான்கு சாமப் பூசைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தும் ஒலிபரப்பு நடைபெறுவதை நிச்சயிப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

விசேடமாக அமைக்கப்பட்ட மண்பத்தில் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. திருக்கேதீஸ்வரப் பத்திகம், பண்ணிசை என்பனவற்றுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. இந்த வரையறை தீவிரமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டது என்றே கூறலாம். இறைவனைத் துதிக்கும் வகையிலான தமிழ் பாடல்களுக்கும் தெவங்கு காந்ததனைகளுக்கும் இடமிருக்கப்பட்டதாது என்பதில் சமய நிகழ்ச்சிகளின் கட்டுப்பாட்டாளர் அருள் தியாகராஜா மிகுந்த கண்டிப்புடன் இருந்தார்.

நான்கு சாமப் பூசைகளும் முழு அளவில் அஞ்சல் செய்யப்பட்டதனால் திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயத்திற்கு வா இயலாத மகா சிவராத்திரி விரதம் அனுஷ்டித்த சகலமுரும் நன்மையடைந்தார்கள். ஆடுவேல் விழா - இசைக்கலைக்கு முக்கியத்துவம் அறிந்ததுபோல, திருக்கேதீஸ்வரம் மகா சிவராத்திரி நேரடி ஒலிபரப்பு - சமய நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததனால் தமிழ் நாட்டிலும் இதற்கு பெரும் வரவேற்பு இருந்தது.

தமிழ்நாடு திருப்பணந்தாள் முத்துக்கந்த தேசிகரின் கணீர் என்ற குரலில் ஒலித்த பண்ணிசை யாழ்ப்பாணம் உட்பட பல பகுதி களையும் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவிகளின் பஜனை, கதாப்பிரசங்கம், ஆன்மீக உரை, நாதஸ்வர இசை என இரவு முழுவதுமே பக்தி பூர்வமான நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன.

காலையில் வசந்த மண்பத்தில் இடம்பெறும் விசேட பூசை வழிபாட்டுடன் பாலாவி தீர்த்தக் கரையை நோக்கி கவாமி புறப்பாடு இடம்பெறுவது வழக்கம். காலையில் பாலாவி தீர்த்தக் கரையிலே நடைபெறும் தீர்த்த உற்சவத் துடன் மகா சிவராத்திரி நிகழ்ச்சிகளின் நேரடி அஞ்சல் நிறைவே பெறும்.

ஊனும் உறக்கமும் நீக்கி மகா சிவராத்திரி விரதம் அனுஷ்டித்த ஆயிரக்கணக்கான அடியவர்கள் இவை அனைத்திலும் பங்கு பற்றினார்கள். பாலாவியில் நீராடி தீர்த்தக்குடம் எடுத்து ஆலயப் பிரகாரத்தில் பிரதிஸ்தை

செய்யப்பட்ட மகாவிங்கத்திற்கு தாங்களே திருக்குடமுழுக்கு செய்யும் பாக்கியமும் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

இரவு 9.30இல் இருந்து அடுத்த நாள் காலை ஜந்து மணி வரை ஆலயத்தில் இடம் பெற்ற சகல நிகழ்ச்சிகளும் இலங்கை வாணொலி மூலம் நேரடி அஞ்சலாக வழங்கப் பட்டன. இந்த வகையில் வெளிக்கள் ஒலிபரப்புப் பிரிவினர் வழங்கிய ஒத்துழைப்பு மகத்தானது என்று கூறலாம்.

மன்னார் அரசாங்க அதிபரின் மேற்பார்வையின் கீழ் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் சகல ஒழுங்கு களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலய பரிபாலன சபையினரின் சேவையை மதிப்பிடுவதென்பது இலகுவான விடயமல்ல. அதன் தலைவர் திரு. நமசிவாயம் அவர்களது வழிகாட்டலில் சகலவித நடவடிக்கைகளும் ஒரு ஒழுங்கு முறையின் கீழ் நடைபெற்றன. நான்கு ஜாமப் பூஜை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் உரிய முறையில் நடைபெறுவதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப் பட்டது. திருக்கேதீஸ்வரம் செல்லும் பக்தர்களின் தங்குமிட வசதி, உணவு, குடிநீர் போன்றன அங்கு அமைக்கப்பட்ட பத்துக்கும் மேற்பட்ட மடங்களினால் வழங்கப்பட்டன. கடை, கடைத்தெருக்களை மூன்று நாட்களும், ஆலயச் சூழல் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகக் காணப்படும்.

திருக்கேதீஸ்வரம் செல்லும் பக்தர்களுக்கென இலங்கை போக்குவரத்துசபை விசேட பஸ் சேவைகளை நடத்தியது. யாழ்ப்பானம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கொழும்பு, கண்டி போன்ற சகல பஸ் டிப்போக்களும் இந்த பஸ் சேவைகளை ஒழுங்கு செய்து நடத்தின. சாரதிகளும், நடத்துனர்களும், சகோதர பாசத்துடனும், நட்புரிமையுடனும் நடந்து கொண்டனர்.

மகாசிவராத்திரி தினத்திலன்று பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்கியிருந்து நடமாடிய திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலய குழல் நண்பகல் 12 மணி அளவில் வெறிச்சோடிக் காணப்படுவது விந்தையிலும் விந்தையாகும். எத்தகைய கஷ்டங்களோ குற்றச் செயல்களோ இடம்பெறாது பக்தியிழர்வமாகவும் சகோதர பாசத்துடனும் பரஸ்பர நேசத்துடனும் இடம் பெற்ற மகாசிவராத்திரி விரத நிகழ்ச்சிகள் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் மீண்டும் இடம்பெற வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போம்.

35 இராணுவத் ஸ்தஷன் ஏஜன்

ஆர். கே. சமன் அனுரா
மொழியாக்கம்: ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம்

“உத்தமாச்சா... ர... ஆஆஆஆஆ ஆயுத...” கணப்பொழுதிற்குள் காதைச் செவிடாக்கிய வண்ணம் வெடிச்சுப்பதம் ஆகாயவெளியின்மீது தொடுக்கப்பட்டது. ஆகாயவெளி தயக்கமின்றி அந்தச் சப்தத்தை விரைவாக விழுங்கிக் கொண்டது. உயர் இராணுவ அதிகாரியின் புகழாரங்களின் பின் தேசப்பற்றாளன், யத்த வீரன், நவீன துட்டுகைமுனு... எனக் கூறிய மற்றும் கூறாத உவமைகள் தக்க சமயத்தில் ஒன்றிணைந்து கொண்டன.

தாயாருடைய, சகோதர சகோதரி களினுடைய உறவினர்களது உண்மையான, போலியான அழுகைப் புலம்பல்கள், விம்பல்கள், அழுகைகளைத் தோற்கடிக்கும் வண்ணம் டக்.. டொக்.. என சப்பாத்துச் சப்தங்கள் கற்றாடலில் எழுந்தன. சிகப்பி நிறத்தில் நினைவுச்சின்ன பலகையில் இருந்த புகைப்படத்தின் கீழே “நாட்டின் பொருட்டு தனது உயிரை அர்ப்பணித்த யுத்தவீரன் சார்ஜன் ஆர். எம். குணர்த்தனவுக்கு மோட்ச சகம் கிடைப்பதாக” என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இருவர், இருவராக, மூவர், நால்வராக மனிதர்கள் வெளியேறும் போது மயான பூமி காலியாகத் தொடங்கியது. இருங்கத் தொடங்கி

[2005இல் அகில இலங்கை ரீதியில் அரசு சேவையாளர்களுக்காக கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தினால் நடத்தப்பட்ட சிறுக்கதைப் போட்டியில் சப்பிரகமுவ மாகாணத்தின் மிகச்சிறந்த கதையாக இக்கதை தெரிவு செய்யப்பட்டிருள்ளது.

இந்தக் கதையின் ஆசிரியர் மாவனல்ல பிரதேச செயலகத்தில் உதவி பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிவது குறிப்பிடத்தக்கது.)

யதும் மனிதர்கள் வெளியேறியதால் வெறுமையாகிப்போன மயானபூமியில் புதிதாகக் கட்டப் பட்ட நினைவுச் சின்னங்களுக்கு அருகே மலர் வளையங்கள், குருத்தோலை சோடனைகள், அணையத் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் மெழுகு வார்த்தி என்பன மாத்திரமே தனியாகிப்போயின. இன்னும் சில கணப்பொழுதுகளில் இருள் அனைத்தையும் விழுங்கிவிடும் என்பது நிச்சயமானது.

மூச்சவிடும் சப்தமும் கேட்கும் அமைதியான வெறுமை. துண்டாக வெட்டக் கூடிய இருள். இருளினால் சூழப்பட்ட பனை மரங்களின் தோற்றங்கள் கூட மனதிற்கு அச்சம் கலந்த உணர்வையே கொண்டு வருகின்றன.

றணசிங்ஹ முதியன் சலாகே குணர்த்தன... வலது கரத்தினால் இறுகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்ட துப்பாக்கியை முன்னே நீட்டியவாறு எதிரேயுள்ள இருளின் பக்கமாக முன் பாதுகாப்பு அரணையே பார்த்தவாறு இருந்தான். பகலின் வெளிச்சத்தினுள் முகாமினுள்ளே இருக்கும் வீரர்கள் இரவானதும் இருள் குழந்து கொள்ளும் போது சுப்தம் எழுப்பாதவிதமாக அச்சம் சூழ்ந்து கொள்ளும். ஆனால் இன்று மற்றைய நாட்களையும் விட மனதுக்கு குழப்பமாக

இருந்தது. அதிகாலையின் நிகழ்வு மீண்டும் மீண்டும் குணாத்னவின் மனதிற்கு சித்திர வகையைக் கொடுத்துக் கொண்டு... அந்த வரையறை செய்யப்பட்ட வழிநடத்தலுக்கு ஆளாகாது இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்? அவன் தனது மனதிற் குள்ளேயே கேட்டுக் கொண்டான். ஆனால்...

தமிழ்ப்போராளித்தலைவன் ஒருவன் இரகசியமாக பக்கத்து கிராமத்திற்கு வந்துள்ளதாக கிடைத்த உளவுச் செய்திக்கு அமைய அதிகாரியுடன் அவனும் உதவியாளர்களும் முகாமைவிட்டு அதிகாலையிலேயே புறப்பட்டார்கள். கடும் முயற்சி எடுத்து அவதானத்துடன் உளவாளி சொல்லிய அந்த வீட்டைச் சுற்றி வளைப்பதில் அவர்கள் வெற்றியடைந்தாலும் அந்தவேளையில் யாருமே அங்கு இருக்கவில்லை.

நொடிப்பொழுதிற்கு முன்பே அவன் அங்கிருந்து தப்பிச் சென்றுள்ளது பற்றிக் கூறும் அடையாளம் மாத்திரம் மீந்திருந்தது. கடுமையான ஆத்திரத்துடனும், களைப்புடனும் இடைவழியில் காணக்கிடைத்த சந்தேகத்திற்கு ரிய அனைத்து வீடுகளையும் சோதனையிட்டுக்கொண்டே அவர்கள் வந்தார்கள். அந்தச் சோதனையில் புலிக்குப் பதிலாக பெண்மான் ஒன்று பொறியில் பிடிப்பட்டது. அம்மாவும் அப்பாவும் ஷெல் தாக்குதலில் இறந்துபோய் அவனுக்குத்துணை என்று சொல்வதற்கு பாட்டி ஒருத்தி மாத்திரமே இருந்தாள். ஆனால் அதற்குமேலாக அவளது துரிதி அதிர்த்தி மான்னவோ கண்களைக்

கவர்க்கூடிய கவர்ச்சியான தோற்றும் அவளுக்கு இருந்தது. அந்தத் தோற்றும் குணாத்னவோடு சென்ற அதிகாரியினதும் உதவியாளர்களதும் கண்களைப் பெரிதாகப் பற்றிக் கொண்டன. பாட்டியின் கரங்களைப் பற்றியவாறு நின்ற அவளை நோக்கி நொடிப் பொழுதிற்குள் அதிகாரியின் பாதங்கள் இரண்டும் பயணித்தன.

“இவள் யார்?” வினா பாட்டியிடம்.

“என்னுடைய பேத்தி மாத்தையா... அம்மா அப்பா ரெண்டுபேரும் இல்லை” மறுமொழி வந்தது ஒடுங்கிய குரவில் “என்னோடுதான் இருக்கிறாள்.”

“உன்னுடைய பெயர்...?”

ஹர்மிளா... ஒரு மாணவிட மிகவும் மருண்டவளாக அவள் கூறினாள்.

வயது...? அதிகாரி மேலும் அவனை நெருங்கினான். அவனது கீழ்த்தாராமான பார்வையினால் அவள் மேலும் நடுங்கினான்.

“பதினான்கு வயது...”

“ஹம்... வேலாயுதன் என்பது யார்?” அது அவர்கள் கைது செய்துகொள்வதற்கு முயற்சித்த போராளியின் பெயர்.

“தெரியாது...”

“அப்படியா? பரவாயில்லை. எங்களுக்கு உன்னிடமிருந்து வாக்குமூலம் எடுக்கவேணும் வா எங்களோடை போற்றுக்கு...”

“ஜயோ... மாத்தியா... அம்மா அப்பா இல்லாத ஒருத்தி... கூட்டுக்கொண்டு போக வேணாம். கோயில் பிரதம குருவோடு முகாமுக்கு வாறும்...”

“அங்காலை போடி மனுவி... நாங்கள் இவனை விழுங்கமாட்டம். வாக்குமூலம் எடுத்துப்போட்டு அனுப்பவும்... சாமி... அம்மா...” இரையைக் கண்ட அவர்களது மிருகப்பார்வை அவனை அச்சமடையச் செய்தது.

“ஜயோ மாத்தியா...” கஷ்டப்பட்டேனும் பேத்தியை தன் பக்கம் எடுப்பதற்கு முயற்சித் தாள் அவள்.

“ஒரு தடவை சொன்னால் கேளாடி பொம்பினோ...” அதிகாரி பலத்த சப்தத்தில் கூறினான்.

“சொன்னா ஒரு பக்கத்திற்குப்போ... ஒரு சிப்பாய் அவனை ஒரு பக்கத்தில் இழுத்துப் போட்டான். பலம் இல்லாத காரணத்தினால் அவள் வனைந்து நிலத்தில் விழுந்தாள்.

“கெதியாகப்போகவேணும்” அதிகாரியிட மிருந்து ஆலோசனை வந்தது. பெண்மானைப் போன்ற அவனையும் கொண்டு, பாதி திறந்திருந்த கதவை காலால் அடித்து மூடிவிட்டு அவர்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள்.

“ஜயோ கடவுளே... பிள்ளை...” பாட்டியின் குரல் மூடப்பட்ட கதவுக்கு வெளியே முனங்கல் சப்தம் போன்று வெளியே வந்தது.

கணப்பொழுது கழிவதற்கு முன்பே முகாமிற்கு கிட்டிய அடர்ந்த காட்டினுள்ளே வாக்குமூலம் பெறவது ஆர்ப்பமாகியது. இயல்பாயில்லாத தன்மையோடு குரியன்

ஆகாயத்தில் எழுந்திருந்தான். சிகரட்டின் இறுதி இழுப்பையும் இழுத்துவிட்டு அதனை வெளியில் வீசிய அதிகாரி, அவனது தோளில் இரு கரங்களையும் வைத்தான். அவனது கண்கள் காமவெறியோடு உன்மத்துங்கொண்டு சிவந்தன. இதயத்துழிப்பு வெளியில் கேட்கின்ற அளவுக்கு அந்தப் பெண்மான் அச்சத்திற்கு ஆப்பட்டிருந்தாள்.

“வெல்லாயுதன்... அந்தப் பறையன் இல்லாட்டிப் பரவாயில்லை. எங்களுக்கு அதை விட நீ அதிகம் பெறுமதி பொன்னு...” தனது கரடு முரடான கரங்களினால் அவள் தோளை நகூக்கினான். நீங்கள் அங்காலை போங்கோடா... நான் பின்பு கூப்பிடுறன்... குணரத்னவின் தலைமையிலான உதவியாளர்களுக்கு ஆணை கிடைத்தது. அவர்கள் சிறிது தூரம் அப்பாற சென்றார் கள். ஆனால் அனைத்தும் அவர்களது கண்களில் இருந்து விலகவில்லை.

நொடிப்பொழுதிற்குள் பயங்கரமான மிருகம் ஓன்று பெண்மானை நிலத்தில் புரட்டு வதை குணரத்ன கண்டான். இதன் பிறகு மிருகத்தினால் அவளுக்கு நடக்கக்கூடாத அனைத்தும் நிகழ்த்தப்பட்டன. அவனது கூச்சல்கள், யுத்தங்கள், விண்ணனப்பங்கள் அனைத்தும் இறுதி விமீலோடு அரைமணி நேர காலப்பகுதிக்குள் முடிவடைந்தன. ஆனால் அரக்கனின் நேரம் முடியவில்லை, அதிகாரி தனது ஆடைகளைச் சரிப்படுத்தியவாறு, தான் அடைந்த மகிழ்ச்சியைப் போன்று தனது உதவியாளர்களுக்கும் அவள் இரையாக வேண்டும் என்பதற்காகத் தூரப் போனான்.

குழுவினரின் பிடியில் மீண்டும் ஆகப்பட்ட அவளுக்கு முன்புபோன்று எதிர்ப்பதற்கு கக்தி இருக்கவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் பாலியல் வஸ்வுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட அவள் ஒரு வினாடிப்பொழுதில் குணரத்னவின் கரங்களிலும் அகப்பட்டாள். இந்தக்கணம் வரை காம வேட்கையைத் தவிர எந்த ஒரு குணமும் குணரத்னவிடம் மீதியாக இருக்கவில்லை. அவள் கஷ்டப்பட்டு மூச்சவிட்டு விம்முவது குணரத்னவுக்குக் கேட்டது. “நாய்களே நீங்கள் நாசமாப்போவியள்...” அவனது அந்த சாபம்

முனங்கலாக வெளிவந்தது. சிறிது நேரத்தில் பேண்மானின் உடல் குரிர்ந்தபோது குணரத்ன அச்சமடைந்து எழுந்தான்.

“கற்றிவளைப்பின்போது கைது செய்யப் பட்ட புலித்தலைவி ஒருத்தி சயனைட் சாப்பிட்டு இறந்தாள்” என மறுநாள் அரச செய்திகளில் வழக்கம் போலக் கூறலாம் என குணரத்ன நினைத்தான். ஆனால் அவளது முகத்தில், சாகுந்தறுவாயில் வெளிப்பட்ட வேதனை குணரத்னவை கடுமையான குழப்பத்திற்கு ஆட்படுத்தியிருந்தது. மடிந்துபோன அந்த இறுதிக்கணத்தில் அவன் இட்டசாபம் குணரத்னவின் மனதில் கடந்தகால கசப்பான நிகழ்வுகளுக்கு உயிர் கொடுத்து சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தியது.

அது 1987 - 1989க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியாகும். நெருப்புப் பற்றிக்கொண்ட பயங்கரயுகம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அந்தக் காலத்தில் குணரத்ன தலைநகருக்குக் கிட்டிய முகாம் ஒன்றில் ஒரு சிப்பாயகா பணி புரிந்தான். முகாமைவிட அவன் அதிகம் வகைமுகாமிலேயே இருந்தான். அரச வீடுமைப்புத்திட்ட வீடொன் றினுள் தினமும் கொலைகள் நிகழ்ந்தாலும் அதுபற்றிய எண்ணிக்கை இருக்கவில்லை. அதன் முன்னால் உள்ள தெருவில் தினமும் இளைஞர் யுவதிகள் எரிக்கப்பட்டார்கள். குறிக்கப்பட்ட இராணுவச் சிப்பாயகளினால் அதனுள் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டு பின் கொன்றுபோடப்பட்ட யுவதிகள் பற்றிய அச்சத்தோடு கூடிய ஞாபகம் குணரத்னவின் நினைவிற்குள் மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டன. கைது செய்யப்பட்ட பெண்களில் சந்தேக நபர்களை விட ஆண்களது மிருகத் தனமான ஆசைகளின் பொருட்டு பலி எடுக்கப்பட்ட பெண்களின் தொகை அதிகமாகும். பண்ணிரண்டுக்கும் பதினான்கு வயதுக்கும் இடையிலான சிறு பெண் பிள்ளைகள் கூட முகாமின் குறிப்பிட்ட சிலரால் திருமணம் செய்வதாகக் கூறி கெடுக்கப்பட்டு இறுதியில் அவர்கள் ரயர்போட்டு எரிக்கப்பட்டார்கள். போதை வஸ்துகளுக்கு அடிமையாகிப்போன மற்றையவர்களைப்போன்றே குணரத்னவினது அந்தக்கால வாழ்க்கை அவ்விதமாக அமைந்தது

அதிகமான யுவதிகள் தங்களது தூர் அதிர்ஷ்ட வசமான ஞாபக நிகழ்ச்சிகளை மீதப்படுத்திக் கொண்டே இறந்துபோனார்கள். இவற்றுள் ஒரு நாள் நடந்த சம்பவம் குணரத்னவை அதிகம் அச்சத்திற்கு உட்படுத்தியது. முதல் நாள் கைதுசெய்யப்பட்ட போராளிகள் அமைப்பைச் சேர்ந்தவரென கூறப்பட்ட, அதுவரையில் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பாத பல்கலைக் கழக மாணவி ஒருத்தி விசாரணையின் பொருட்டு குணரத்ன மற்றும் சிலரிடம் அகப்பட்டாள். விசாரணை செய்வது என்ற போர்வையில் அவர்கள் அவளை நிலத்தில் போட்டு மிருக உணர்ச்சியை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு முயற்சி செய்தபோது அவள் பைத்தியம் பிடித்தவளைப் போன்று சண்டை செய்து சத்துமிட்டாள்.

“நாய்க்களே உங்களுக்கு என்னிடமிருந்து எதையும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது”

குணரத்ன அவளது ஆடைகளைக் கிழித்துப் போட்டான்.

“நாய்க்களே நீங்கள் கெடுப்பது உங்களது தங்கைமாரை... அக்காமாரை...” அவள் மீண்டும் மீண்டும் சப்தமிட்டாள்.

“பெரியவர்களுக்காக நீங்கள் உங்களது ஆத்மாக்களை கெடுத்தது போல எங்களது ஆத்மாக்களைக் கெடுக்க உங்களாலை முடியாது— உங்கள் மீது இடிவிழும்... இடிவிழும்”

அவர்கள் அவளை நிலத்தில் விழுத்தி பூர்த்தியை போது அவள் சண்டை செய்து சப்தமிட்டாள். குணரத்னவின் பக்கத்தில் இருந்த ஒருவன் ஓரோய்யாக அடித்தொண்டையால் சப்தமிட்டவாறு சோர்வடைந்து வளைந்து விழுந்தான். அவள் சண்டை பிடித்தவாறே, அவனது தொண்டையை கடித்து நசுக்கியமையால் அவனது கெட்டித்தனம் முடிவுக்கு வந்தது. மிருகங்கள் அச்சமடைந்தவர்களாக அவளைச் சுற்றி எழுந்தார்கள். அவளும் நீர்வாணமாக நொடிப்பொழுதில் எழுந்து நின்றாள். அடுத்த நிமிடத்தில் அவள் பைத்தியம் பிடித்தவளாக குணரத்னமீது பாய்ந்து அவனது கழுத்தை நெரித்தாள். அந்த நொடிப்பொழுதிலேயே தொடர்ச்சியாக கேட்ட வெடிச்சப்தம்... ஒருவன் அவளது முதுகுப்புறமாக வைத்து துப்பாக்கிச் சூடுகளினால் அவளது மார்பு துளைக்கப்பட்டு

இரத்தமும் சுதைத்துண்டும் குணரத்னவின் முகத்தை மூடிக்கொண்டன. குணரத்ன மிகப் பெரிதாக கூக்குரலிட்டான்.

அன்றிலிருந்து குணரத்ன இருட்டைப் போன்று வாழ்க்கையிலும் அதிக அச்சமடைந்தான். அதிக காலமாக மறக்க முடியாமல் மனதுக்கு வேதனையைக் கொடுத்த அந்த நிகழ்வு மனதிலிருந்து மறைவதற்கு அதிக காலம் சென்றது. ஆனால் இன்று நிகழ்ந்த அந்த நிகழ்வினால் கடந்த கால நிகழ்வுகள் அனைத்தும் மீண்டும் மீண்டும் அவனது உள்ளத்தில் தோன்றின. அவனால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கப்பட்டு மரணமடைந்து எரிக்கப்பட்ட யுவதிகள் மற்றும் இளைஞர்கள் அவனைச் சுற்றி பைத்தியம் பிடித்தவர்களைப் போன்று கூடுவதாக அவனுக்குத் தோன்றியது. தோண்டப்பட்டிருந்த காவல் அகழிக்குள் இருந்து கடும் இருளை நோக்குகின்ற அனைத்து வேளைகளிலும் பக்கத்தில் நிற்பதைப் போன்று தோன்றும் உருவங்களினால் அவன் மிகவும் அச்சங் கொண்டான். அச்சமடைந்த அவன் பலமாக கண்களை மூடிக்கொண்ட போது அவர்கள் தன்னைச் சுற்றி பாதுகாக்க பதிக்கும் சப்தம் அவனுக்குக் கேட்டது.

“உங்களைச் சபிக்கிறோம்... நாய்களே...” பாலியல் வல்லுறவுகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட சிங்கள யுவதிகளினதும், தமிழ் யுவதிகளினதும் சப்தங்கள் ஒன்றிணைந்து அவன் பக்கத்தில் எதிரொலித்தன. அவன் இருகரங்களாலும் பலமாக காதுகளை மூடிக்கொண்டான். ஆனாலும் அவனுக்கு மீட்சி கிடைக்கவில்லை. நான் பெரிய நாய்... பெரிய நாய்... என்னை மன்னியுங்கோ... அவன் சப்தமிட்டாலும் வாயிலிருந்து சப்தம் வெளிவரவில்லை. அவன் உதடுகள் வரண்டு போயிருந்தன. தனது கரங்களினால் கொல்லப்பட்டவர்களது கடுங் போங்கொண்ட சப்தங்கள் மீண்டும் மீண்டும் எதிரொலியாக அவனுக்கு கேட்டன.

“உன்னைப்போன்ற நாய்களுக்கு உயிர் உரிமையாக இருக்க முடியாது...” அந்தச் சப்தம் அவனை உன்மத்தம் பிடித்தவனாக்கியிடது, அவன் அச்சமடைந்தவனாக உணர்ச்சியில்லாத வனைப் போன்று தனது துப்பாக்கியை எடுத்து நெற்றிக்கு கிட்ட கொண்டுவந்தான்... கணப் பொழுதில் குழுவின் அமைதியை உடைத்தவாறு முழு முகாமையும் எழுப்பிய வண்ணம் வெடிச் சப்தம் எழுந்து... மழந்து போனது...

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” – கவிஞர் வைரமுத்து

யனி ஆர்டஸ் (பிரைரவே) விறிடை

(அச்சக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- ♦ அழைப்பதற்கள்
- ♦ நூல்கள்
- ♦ வீணம் புதைகைகள்
- ♦ கல்ஸ்டர்கள், டையர்கள்
- ♦ அரங்கேற்ற அழைப்பதற்கள்
- ♦ ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- ♦ அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புனுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : pobjeart@slt.net.lk

கிளை :

யனி ஆர்டஸ் என்டப்பிரைசஸ்

இந்திய தீருமண அழைப்புதற்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்

இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

திருமண
அழைப்பதற்களை
உங்கள் ரசனைக்கேற்றவாறு
வழிவழக்கங்கள்

இந்தியத்தின் மன
இயங்குநிலை-அடங்
வினா பார்வைக்கும்...

இச் சிந்தனைத் தொடரின் நூன்காவது கட்டுரை இது. முதல் இரு கட்டுரைகள் சமகாலத் தமிழிலக்கியச் சூழலின் ‘பொதுநிலைக் காட்சி’ பற்றியனவாக அமைந்தன. அவற்றை அடுத்துச் சமகாலத் தமிழிலக்கியப் பரப்பின் இயங்குநிலை மற்றும் திசைவழிகள் என்பன பற்றிய தேடலில் கால் பதித்தோம். அம் முயற்சி இந்த நான்காவது கட்டுரையிலும் கொடர்கின்றது.

முந்தைய கட்டுரையிலே புவிச்சூழல் அடிப்படையில் வெளிப்படையாகவே புலப்பட்டு நிற்கும் பொது அம்சங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. குறிப்பாக ஈழம் மற்றும் தமிழகம் ஆகிய புவிச்சூழல்கள் சார்ந்த இலக்கிய இயங்குநிலைகள், திசைவழிகள் என்பன பற்றிய எனது மனப்பதிவுகள் கடந்த இதழில் - முந்தைய கட்டுரையில் - முன்வைக்கப்பட்டன. மேற்படி கட்டுரையின் ஈற்றலே ஈழம், தமிழகம் இரண்டினதும் இலக்கிய இயங்குநிலை பற்றிய ஒப்பிட்டிலே முன்னது தற்காப்பு நிலைச் சூழலின் வெளிப்பாடு என்பதும் பின்னது வணிக நிலைப்பட்ட 'சனரஞ்சக' எழுத்துக்களின் ஆதிக்க நிலைக்கெதிராக இலக்கியம் தலை நியிர்த்திக் கொண்டிருக்கும் நிலை என்பதும் சுட்டுக் காட்டப்பட்டன.

சமகாலத் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் மேற்படி ஒப்பீட்டின் பொருத்தப் பாடு பற்றி விவாதங்களை மேற்கொள்ளலாம். நான் இங்கு அழுத்திப் பேசுவந்த விடயம் இலக்கியத்தின் தரம் தகுதிப்பாடு - பற்றிய விடயத்தில் தமிழகம் தற்பொழுது வளமான

சிந்தனைச் சூழல் கொண்டதாகத் திகழ்கிறது என்பதுதான். அச் சிந்தனைச் சூழலே அம்மண்ணின் சமகால இலக்கிய இயங்குநிலையை நெறிப்படுத்தி முன் வெட்டுத்துச் செல்கிறது என்பதே எனது கணிப்பாகும்.

இவ்வாறு கூறும்போது ‘அழக்திலே மேற்கூட்டியவாறான தரமான இலக்கியச் சிந்தனைச் சூழல் இல்லையா?’ என்ற வினாவும் ‘அழக்தின் சமகாலத் தமிழிலக்கிய இயங்கு நிலையில் மேற்குறித்த வாறான இலக்கியச் சிந்தனைச் சூழல் முக்கிய பங்களிப்பு செய்யவில்லையா?’ என்ற வினாவும் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். தமிழிலக்கிய விமர்சனத்திலே – அதிலும் குறிப்பாக நவீன இலக்கியங்களைப் பற்றிய திறனாய்வுப் பார்வைகளிலே – அழும், தமிழகம் உட்படத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் முழுவதற்கும் வழிகாட்டியாக – திசையறி கருவியாக – த் தொழிற்பட்டுநின்ற காலம் ஒன்று உள்து. அது கடந்த தலை முறையின் 1950 – 70களின் – நிலை எனலாம். மற்போக்கு இலக்கியவாதிகளும் அவர்களுடன் முரண்பட்டுநின்ற மு. தளையசிங்கம் மற்றும் எஸ். பொன்னுத்துரை ஆகியோரும் இவர்களைச் சூடூரூபரித்தி,

பாடு என்பன
தொடர்பாகத் தீவாந்தி
ஸ்ரீ. சுப்ரமணியன்

தீவிரமான வாதப் பிரதிவாதங்களை நிகழ்த்தி அன்றைய இளம் தலைமுறை இலக்கிய வாதிகளுக்கு ஒரு சிந்தனைத் தளத்தை நிறுவியிருந்தனர். பார்வைகள், அனுசு முறைகள் என்பன எதிரொதிர் துருவங்களாக அமைந்தாலும் அவ்வாறான முரண்பாட்டு நிலைகளுக்குள்ளே உயிரோட்டமான ஒரு ‘இலக்கிய உந்துதல்’ இருந்தது என்பதை மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. குறிபிட்ட இத்தகு திறனாய்வாளர் களிடம் ‘அணிந்துரை’ பெறுவதைத் தத்தமது இலக்கியப் படைப் பாற்றுவுக் கான தகைமைச் சான்றாக அன்றைய ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் பலர் கருதிச் செயற்பட்டனர் என்பதை இங்கு நினைவுக்கு அவசிய மாகிறது.

அன்றைய காலகட்டத் தமிழக இலக்கிய உலகம் ஈழத்துத் திறனாய்வாளர்களான கலாநிதிகள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தமிபி, கவிஞர் இ. முருகையன் முதலியவர்கள் எவ்வளக்கியில் இருக்கிறார்கள் என்பதை உள்ளிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தது என்பதும் இங்கு நினைவில் மீட்டர்குரிய ஒரு வரலாற்றுச் செய்தியாகும். தமிழகத்தின் முக்கிய படைப்பாளிகள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் (குறிப்பாகக் கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் மற்றும் முனைவர் கோ. கேசவன் முதலானோர்) கலாநிதி க. கைலாசபதி யவர்களின் கவனத்தையும் கணிப்பையும் கோரி நின்றவர்கள் என்பதையும் தமிழக இலக்கிய வாதிகளில் இன்னொரு சாரார் கலாநிதி கா. சிவத்தமியவர் களுடன் நெருக்கமான சிந்தனைத்தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு இயங்கி நின்றவர்கள் என்பதையும் இன்றைய தலைமுறை ஈழத்து இலக்கியவாதிகள் பலருக்கு கட்டியுள்ளத்த வேண்டியது எனது கடமையாகின்றது.

1950 – 70களில் ஈழத்தின் இலக்கிய உந்துதலுக்கான காரணியாகத் திகழ்ந்ததான் மேற்படி சிந்தனைக் குழல் 1980களை அடுத்துப் பயன்பாடு குன்றத்தொடங்கியிட்டது போன்ற ஒரு காட்சி புலனாகின்றது. அச்குழல் நீர்த்துப் போயிட்டது என்ற கருத்தில் நான் இதனைக் கூறவில்லை. அப்படிக் கூறவும் முடியாது. மேற்படி 1950 – 70 கால கட்டப் பகுதியில் துடிப்புன் இயங்கிய ஈழத்து இலக்கியவாதிகள்

பலரும் அவர்களின் குழலில் புதுத்தனிர்களாக மேற்கிளம்பியவர்களும் இன்றுவரை உயிர்த் துடிப்புடன் இலக்கியத்துறையில் இயங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். இவ்வகையில் முதுபெரும் போசிரியர் கா. சிவத்தமியவர்கள், திரு. ஜே. கனகரட்ணா மற்றும் போசிரியர்கள் சி. சிவசேகரம், எம். ஏ. நுஃமான், மௌ. சித்ர லோகா, சி. மௌனாகுரு, கலாநிதி செ. யோகராசா, திருவாளர்கள் மு. பொன்னம்பலம், அ. யேசுராசா, சு. வில்வரத்தினம் மற்றும் இலங்கை நிர்வாக சேவை சார்ந்த திரு. க. சண்முகவிங்கம் என நீண்டதொரு சிந்தனையாளர் பட்டியலை இங்கு முன்வைக்க முடியும். இவர்களுடைய சிந்தனை, சொல், எழுத்து என்பன 1950 – 70 களில் உருவான ஈழத்து இலக்கியப் பார்வைச் செழுமையைப் பற்றசாற்றி நிற்பன; மேற்படி பார்வைச் செழுமை மற்றும் சிந்தனைக்குழல் என்பவற்றின் தர்க்கரீதியான வளர்ச்சியாகவும் திகழ்வன. ஆனால் இத்தகு பார்வைச் செழுமையும் சிந்தனை வளரும் 1980களை அடுத்து நிகழ்ந்து வரும் ஈழத்து இலக்கிய இயங்குநிலையில் எந்த அளவுக்கு கவனிப்பையும் கணிப்பையும் பெற்றன என்பதை நோக்கும்போதுதான் மேற்கட்டிய ‘பயன்பாடு குன்றுதல்’ என்ற தோற்றம் தெரிகின்றது.

1970களின் பிற்பகுதியில் ஈழத்தின் ‘இனப் பிரச்சினை’ என்ற அரசியல் அம்சமானது ‘இன விடுதலைக்கான போராட்டம்’ என்ற புதிய பரினாமத்தை எய்தியதைத் தொடர்ந்து ஈழத் தமிழர்களின் கலை மற்றும் இலக்கியம் தொடர்பான பல்வேறு சிந்தனைகளும் அவை சார்ந்த இயங்குதலங்களும் பொருண்மை நிலையிலும் வெளிப்பாட்டுநிலையிலும் திறனாய்வு நிலையிலும் சூழலுக்கேற்ப மாற்றல்களை எய்தவேண்டியது தவிர்க்குமுடியாததாகியது. ஒரு கலை அல்லது இலக்கிய ஆக்கமானது எந்த அளவுக்குக் கலைத்தன்மை அல்லது இலக்கியத்தன்மை உடையதாக உள்ளது என்பது பற்றிய சிந்தனை பின்தள்ளப்பட்டு, அது குழலின் பொதுவான மையப்பட்ட உணர்வு நிலையைப் பிரதிபலிக்கின்றதா? இல்லாவிட்டால் அவ்வணர்வுநிலையைப் பல வீனப்படுத்துவதாக உள்ளதா? என்ற வகையான அளவுகோலை முதன்மைப்படுத்தும்

நோக்கு முன்வைக்கப்படலாயிற்று. 'யாரும் எழுதலாம்; எதையும் எழுதலாம்; மையப்பட்டசமூக உணர்வுநிலைக்கு மாறாக அமையாவிட்டால் போதும்' என்ற நிலை தலைதூக்கியது. எழுதப்பட்டவற்றை விமர்சிப்பதற்கு விமர்சன ஆளுமையுடையவர்கள் தேவையில்லை எனவும் பொதுவான இலக்கிய அறிவுடைய ஒருவர் - மேடையை மகிழ்விக்கத் தெரிந்த ஒரு பேச்சாளர் அல்லது 'நோகாமல்' மதிப்புரை எழுதக்கூடிய ஒருவர் - போதும் எனவும் சிந்திக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

இவ்வாறான உணர்வுநிலை சமூகச் சூழலில் முனைப்பறும் போது இலக்கியத்தின் தரம் தொடர்பான சிந்தனை வளம் உடையவர்கள் ஒரு அளவுக்குமேல் படைப்பாக்க நிலையில் செல்வாக்குச் செலுத்தமுடியாது என்பது வெளிப்படை. அவர்களும் சராசரி மனிதர்கள் என்ற வகையில் சமுதாயத்தின் பொது உணர்வு நிலைக்கு முரண்படாதவகையில் தமது இயங்குதளங்களை எல்லைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். திறந்த நிலையில் விவாதங்களும் விரிந்த பார்வைகளும் நிகழக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் குறைந்தன. இவ்வாறானதொரு சூழ்நிலையில் இலக்கிய உலகில் அடிப்திக்க முன்வந்த புதியதலைமுறை தனது சூழலின் - போராட்டச் சூழலின் அநுபவங்களை மையப்படுத்திநின்றே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள நேர்ந்தது. இன்று - கடந்த க்கமார் 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக - ஈழத்து இலக்கிய உலகில் புதியவர்களாக அடிப்தித்து முன்னேறி வந்துள்ள பலரும் மேற்கூட்டியவாறான போராட்டச் சூழலின் அநுபவத்தால் உந்துகல் பெற்றவர்கள் என்பதே எனது பொதுவான கணிப்பாகும். இவர்களுக்குப் பின்புலமாக மேலே கூடிய இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களின் பார்வைவளம், சிந்தனைச் செழுமை என்பன ஓரளவுக்கு உதவியிருக்கக் கூடும்; ஆனால் உந்துசக்திகளாக அமைந்திருக்கலாம் என்று கூற வாய்ப்பில்லை என்பதே எனது கருத்தாகும்.

ஓப்பீட்டு நிலையில் நோக்கும் போது தமிழக இலக்கிய உலகின் மாறுபட்ட நிலை வெளிப்படையாகவே தெரிவதாகும். 1950 - 70 களில் ஈழத்தின் இலக்கியச் சிந்தனை

வளத்தை உன்னிப்பாக நோக்கி வந்த தமிழகம் 1970களின் ஈற்றில் தன்னைப் புதிய கட்டத்துக்கு வளர்த்துக் கொள்வதில் தனிக்கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. திரு. எஸ். வி. ராஜதூரை மற்றும் தமிழவன் முதலியவர்கள் அந்தியமாதல், இருப்பியல்வாதம், அமைப்பியல் முதலான சிந்தனைகளை (மேலைப்புல வரவுகளாக ஏற்றுப் பேசுத்தொடங்கியபோது வெளிப்படத்தொடங்கிய இந்த வளர்ச்சிநிலை இன்று வரை ஒரு சீரான நிலையில் தொடர்கின்றது. ஒவ்வொரு முக்கிய படைப்பாளியும் தன்னைச் சூழவள்ள இலக்கிய விவாதச் சூழலை நுனித்து நோக்குகிறான்; தன் வாழ்வியல் அநுபவங்களையும் இலக்கியம் பற்றிய கோட்பாட்டு அம்சங்களையும் விவாதத்தளத்திற்கு இட்டு வருகிறான். இவ்வாறான செயற்பாடு அம்மண்ணின் 'சனரஞ்சக' வணிகமயப் பாட்டுக்கு எதிராக வலுவள்ள ஒரு எழுச்சி நிலையாகத் தெரிகிறது என்பதே நான் கடந்த கட்டுரையின் ஈற்றில் கூடிய ஒப்பீட்டின் விளக்கமாகும்.

அடுத்து நாம் 'புலம் பெயர் இலக்கியம்' என்ற தனிவகை பற்றிய பார்வைக்குச் செல்வோம். இவ்விலக்கிய இயங்கு நிலையானது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொதுவான இயங்கு நிலையின் ஒரு நீட்சி (Extension) என்பதை முதலில் நாம் நினைவில் இருத்த வேண்டும். இது ஈழத்தவர்களின் இலக்கிய இயங்கு நிலைதான். ஆனால் ஈழம் என்ற மண்சார் அநுபவங்களின் எல்லைக்குள் மட்டும் பட்டதல்ல, அனைத்துலக அநுபவங்கள் என்ற நிலை நோக்கி விரிந்தது; பரந்தது. இவ்வாறாக விரிந்து பரந்த நிலைக்கான ஒரு அடையாளச் கட்டு என்ற வகையிலேயே 'புலம் பெயர் இலக்கியம்' அல்லது 'புகலிட இலக்கியம்' என்ற பெயர் அமைந்தது என்பது மனங்கொள்ளப்பட வேண்டியது.

ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிப் பேசும் போது அது 'தற்காப்புச் சூழலின் இலக்கியம்' என நோக்கினோம். இந்தப் புலம் பெயர் இலக்கியமும் மேற்படி தற்காப்புச் சூழல் தொடர்பானது தான். உள்நாட்டிலே பாதுகாப்புடன் வாழ முடியாத நிலையில் உபிரிமற்றும் உடைமைகள் ஆகியவற்றைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட செயற்பாடே புலப்பெயர்வாயிற்று.

எனவே அடிப்படை ஒன்றுதான். புலம்பெயர்ந்த வர்கள் புதிய காற்றைச் சவாசித்தனர்; புதிய அநுபவங்களுக்குன் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். இப் புது அநுபவங்கள் எழுத்தில் பதிவான நிலையே புலம்பெயர் இலக்கியாக - புகலிட இலக்கியமாக - தனி அடையாளத்துடன் நம் கவனத்துக்கு வந்தது. அது எந்தப் பெயரில் வழங்கப்பட்டாலும் ஒரு தனிவகைமைதான் என்பதற்கு ஜயமில்லை, நாம் ஒப்புக் கொண்டாலும் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட.

இவ்விலக்கியப் பரப்பு பற்றி ஏற்கெனவே போசிரியர் கா. சிவகுத்தம்பி, தெ. மதுகுத்தனன், தேவகாந்தன், கலாநிதி செ. யோகராசா, ஷோபா சக்தி, சிதம்பரநாதன் இராமேஸ், செ. சுதாச்சன் முதலிய பலர் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். ஞானம் இதழ்களிலும் (இதழ் 37, 45) இவ்விலக்கியப் பரப்பு தொடர்பான பதிவுகள் ஏற்கெனவே இடம்பெற்றுள்ளன. அதனத்துலக மட்டத்தில் இவ்விலக்கியப் பரப்பு பற்றிய விரிவான சிந்தனைப் பரிமாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வரும் நிலையில் இருக்கு இதுபற்றிய தனி விளக்கம் அவசியமில்லை எனக் கருதுகிறேன். இவ்விலக்கியப் பரப்பின் இயங்குநிலை தரும் காட்சி யாது? அதன் பின்புலம் எத்தகையது? என்பனவே இங்கு நம் கவனத்திற்குரியன.

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற வகைமைக் குட்பட்ட இலக்கியப் பரப்பு பலகட்டக் காட்சிப் பரிணாமங்கள் கொண்டது. ஒரு கட்டத்தில் அது பிரயாண இன்னஸ்கள் மற்றும் அகதி வாழ்வின் அவஸங்கள் என்பவற்றைப் பேசியது; இன்னொரு கட்டத்தில் அது புதிய சூழல்களில் (நாடுகளில்) வழிவிட அனுமதி, குடியுரிமை, தொழில் வாய்ப்புகள் என்பன சார் பிரச்சினை களைப் பேசியது. இடையிடையே தாயக நினைவு களும் மீட்கப்பட்டன. மற்றொரு கட்டத்திலே புதிய நாடுகளின் பண்பாட்டுச் சூழல்களுடன் இசைவாக்கம்பெறுதல் முக்கிய பிரச்சனையாயிற்று. அத்துடன் தாயகச் சூழல்களின் சமைகளான சமூக ஏற்றத்தாழ்வு நிலைசார் உணர்வு களிலிருந்து விட்டு விடுதலையாகி நிற்கும் புத்தெழுச்சி நிலைகள் பதிவுபெற்றன.

இவ்விலக்கியப் பரப்பு பற்றிய பொதுவான - குறிப்பாக கவிதை மற்றும் சிறுக்கதை யாக்கங்களில் பதிவு பெற்றுள்ள - வரலாற்றுக் காட்சி

இதுதான். நாவல் என்ற வகைமையில் வந்துள்ள மிகச் சில ஆக்கங்கள் குறிப்பாக ஈழத்தின் விடுதலைப்போராட்ட இயக்கங்களின் உருவாக்கச் சூழலை மையப்படுத்தியும் அச் சூழலின் பின்புலத்தைத் தொட்டும் எழுதப் பட்டுள்ளமை தெரிகிறது. சான்றுகளாக தேவகாந்தனின் கனவுச்சிறை (5 பாக நாவல்) மற்றும் ஷோபா சக்தியின் கொரில்லா; ம்' ஆகியவற்றைச் சுட்டலாம். இவற்றில் புதிய சூழல்சார் அநுபவங்களும் பதிவு பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திறனாய்வாளர் களின் கவனத்தைப் பெற்றுள்ள முக்கிய ஆக்கங்கள் இவை.

இவ்வாறான காட்சிதரும் புலம்பெயர் இலக்கியப்பரப்பை இயங்கவேத்துள்ள பின்புலம் எத்தகையது? இப் பின்புலக்காரணிகள் ஈழம் மற்றும் தமிழகம் சேர்ந்த இலக்கிய வெளிப் பாட்டுச் சூழல்களின் காரணிகளிலிருந்து எந்த அளவுக்கு வேறுபட்டவை என்பன நுனித்து நோக்குதற்குரியன.

புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் முதலாவது தலைமுறை சார்ந்தவர்கள் எனச் சுட்க்கூடிய சேரன், வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன் முதலியவர்கள் ஈழத்தில் இருந்த போதே இலக்கியம் படைத்த வர்கள். அந்த ஆளுமையை அவர்கள் தம் புலம் பெயர் சூழல்களிலும் தொடர்ந்தவர்கள். இவ்வாறான செயற்பாடு புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் தொடக்க நிலைக்கான ஒரு முக்கிய காரணி எனலாம். ஆனால் இவ்விலக்கியப் பரப்பானது பல்வேறு புகலிடச் சூழல்களிலும் கால் கொண்டு விரிந்து பரந்து சென்றமைக்கு இந்த ஒரு காரணியை மட்டுமே நாம் கூறிக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பது வெளிப்படை. பல்வேறு நாடுகளிலும் பல்வேறு மொழிச் சூழல்களிலும் குடியேறி வாழ முற்பட்ட புலம் பெயர் தமிழர்களுக்கு அவர்களின் தமிழ் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள் வதற்கும் அனைத்துலக மட்டத்திலான தமது உறவுகளையும் தோழுமைகளையும் பேணிக் கொள்வதற்கும் தாயகத்துடனும் தமிழகத் துடனும் தங்களின் அநுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் ஒரு இணைப்புச் சங்கிலி தேவைப்பட்டது. தமிழ் மொழிசார்ந்த ஊடகங்கள் அச்சுச் சாதனங்கள் வாணொலிகள், தொலைக்

காட்சிச் சாதனங்கள், கணிப்பொறிசார் வலைப் பின்னல் என்பன பலவும் இவ்வாறான இணைப்புச் சங்கிலிகளாகப் பயன்படக்கூடியன் என அவர்கள் உணர முற்பட்ட போது இவற்றின் தளத்தில் 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' அகலமாகக் கால் பரப்பி நிலைகொண்டது. பலர் கூட்டாக இணைந்து இதழ்களைத் தோற்றுவித்தது தமிழ் உலகை இணைத்தனர். ஒரு கூட்டத்தில் ஏறத்தாழ நூறு இதழ்கள் புலம்பெயர் குழல் களில் உருவாகி வெளிவந்தன. சில ஆண்டு களின் பின் இவற்றுட்பல தம் ஆயுளை நிறைவு செய்து கொண்டாலும் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினை தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறான இதழ்ப் பெருக்கம் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் பரந்து பட்ட வளர்ச்சிக்கான ஒரு மிகமுக்கியமான காரணியாயிற்றென்பது இங்கு நினைவில் இருக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இதழ்களின் வழியே தம் தமிழ் அடையாளங்களைப் பேணிக்கொள்ள முற்பட்டவர்களிற் பலர் நாளடைவில் இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக ஆளுமை வளர்ச்சி எய்தினர். இவ்வளர்ச்சி புலம்பெயர் குழலில் ஒரு புதிய இலக்கியத்தை கருதமுடிகிறது.

முறையினரை உருவாக்கியது. குறிப்பால் புலம்பெயர் குழலின் இரண்டாவது தலைமுறையின் உருவாக்கம் இவ்வாறமைந்தது எனலாம். தமிழகத்தோடும் ஈழத்தோடும் இவர்கள் இலக்கிய உறவுகளைப் பேணிக் கொண்ட நிலையில் அவ்வந் நாட்டு இலக்கியச் சூழல்களில் இவர்களுக்குச் சிறப்பான அங்கீகாரமும் கிடைத்தது. குறிப்பாகத் தமிழகத்தின் முக்கிய இலக்கிய இதழ்கள் புலம்பெயர் படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களை விரும்பி வரவேற்றன. சராசரி ஈழத்து எழுத்தாளராக ஒருவர் இருந்து எழுதும்போது அவருக்குத் தமிழக இதழ்களிற் கிடைக்கும் வாவேற்பு அதிகம் என்றே கூறலாம். இதற்கான முக்கிய காரணம் அவரின் எழுத்தின் மூலம் கிடைக்கும் புதுவகை அநுபவம் எனக் கருதமுடிகிறது.

புலம்பெயர் குழல்சார் இலக்கியவாதி பொருவர் ஈழம் மற்றும் தமிழகம் சார் சராசரி இலக்கியவாதியொருவருடன் ஓப்பிடும்போது வெளிப்படையாகவே தெரியும் சிறப்பு அம்சங்கள் சில உள். அவை அவருக்குரிய சில வசதி வாய்ப்புகள் ஆகும்.

(சிந்திப்போம்)

'நானம்' சந்தா விபரம்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப் பேண்டும் வங்கிக் கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள்

T. Gnanasekaran, HNB -Wellawatta

நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி ரசீதை அனுப் புதல் பேண்டும்.

அனுப் பேண்டிய பெயர், முகவரி:

T. Gnanasekaran

Gnanam Branch Office

3-B, 46th Lane, Colombo - 06.

வெளிநாடு ஒராண்டு இரண்டு மூன்று ஆண்டு

Australia (AU\$) 35 70 100

Europe (•) 25 50 70

India (Indian Rs.) 500 950 1400

UK (£) 15 30 40

Other (US \$) 25 50 70

உற்றுப்பேர்

இனாய் அங்குலம்

ஆகஸ்ட் மாதம் 8ம் திகதி உலக ஆதிவாசிகளின் தினாம். ஆதிவாசிகள் பரும்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்த ஒருகாலம் இருந்தது. இப்பொழுதும் தமிழ் பேசும் ஆதிவாசிகள் மட்க்களப்பட்டு, வழியா பகுதிகளில் இருப்பதாக Green Movement இன் ஏற்பாட்டாளர் சுருஞ்சன் கொடித்துவக்கு (40) தெரிவிக்கிறார்.

ஆதிவாசிகள் தினத்தை இந்த Green Movement இனர் தான் அனுஷ்டிப்பதற்கு உதவி புரிந்தார்கள். ஆதிவாசிகள் தொடர்பான அக்கறை அருகி வருவதாக தம்பானை கொடுப்கினியவில் வைத்து சுருஞ்சன் தெரிவித்தார்.

சுதந்திரமான வாழ்வுக்கு அவர்கள் விடப்படுகிறார்கள் இல்லை என்றும் அவர் சொன்னார். இந்த அமைப்பினரால் தொடுபக்கினியவில் ஆதிவாசிகள் தினத்தன்று புகைப்படக்கண்காசியோன்றும் நடத்தப்பட்டது. அதில் 1834ம் ஆண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஆதிவாசி களுடைய புகைப்படத்தில் இருந்து தற்போதுள்ள ஆதிவாசிகளின் வாழ்வு வரலாறு சொல்லும் நூற்றுக்கணக்கான புகைப்படங்கள் கண்காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

பல நூற்றுக்கணக்கான வெளியீர் வாசி களும் இந்தக் கணக்காட்சியை கண்டு களித்தனர்.

ஆதிவாசிகளின் தலைவர்கள் கண்டி பெரஹராவிலும் கதிர்காம முருகன் திருவிழா விலும் இப்பொழுதும் கண்ணியப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் சிங்களம் சார்பான் ‘பொஜ்ஜோ’ என்ற சொல்லை சேர்த்துபடிக்கு ஒரு பாதை பேசுகின்றனர்.

இவர்கள் காடுகளை பாதுகாப்பவர்கள், கர்ப்பினி மிருகம், பெண்மிருகம் குட்டிகளை கொல்லமாட்டார்கள். மரவுரி தரித்தோ இலை குழைகளை அணிந்தோ அவர்கள் காணப்பட

வில்லை. 8ம் திகதி மதியம் அவர்களோடு இருந்து ஒலைப்பெட்டியில் தாமரை இலை வைத்து சுடச் சுடச் சோறும் பூசனிக்காம் கறி, கருவாட்டுக்கறி, வல்லாரை சம்பலோடு உணவு உண்டேன்.

நெருப்பில் வாட்டிய இறைச்சி, கசிப்பு, தேன்தான் சாப்பிடக் கிடைக்கும் என்று நன்பார்கள் சொன்னது பொய்யாகி இருந்தது.

பெண்களை தேடித்தான் பிடிக்க வேண்டியிருந்தது. நாகரிகத்துக்கு மாறியிருந்தார்கள். ஆபிரிக்க பழங்குடிகள் அந்தமான் பழங்குடிகள் இன்னும் பழங்குடிகளாக இருக்கும் பொழுது எமது பழங்குடிகள் மாற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஒரு பெண்ணிடம் போய் நீங்கள் ஆதிவாசியா? என்று கேட்டுவிட்டேன். இல்லை என்று பலமாகவே தலையை ஆட்டினார். அதன்பிறகு ஆதிவாசி மாணவி ஒருவரைப் பிடித்து ஆதிவாசிப் பெண்களை கண்டு பிடித்தேன், பேசினேன், அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியவில்லை. இராவு, பகல், காடு, தேன், இறைச்சி, கிழங்கு, வீடு மட்டும் தெரியும்.

ஆனால் புதிய சமூகம் ஓன்று கல்வி கற்றபடி உயர்ந்து வருகிறது.

ஒருவிசயம் ஆதிவாசி மொழி வேறு, பிள்ளைகள் படிக்கும் மொழி சிங்களம், இது ஐரோப்பிய நாடுகளில் எம்மவரை எனக்கு நினைவுட்டியது. பிள்ளைகள் படிப்பது பெண்சீ, நொஸ்க், பொச்சி, டச், இத்தாலியன் மொழி வீட்டில் தமிழ். பெற்றோருக்கு எதுவுமே தெரியாது. பாடசாலையில் படிக்கும் ஆதிவாசிப் பிள்ளைகள் வலு உசாராகவே இருக்கின்றனர். ஆனால் ஆதிவாசிகள் மாறி வருவதாகவே முதியவர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள்.

தமிழ் ஆதிவாசிகள் எங்கிருக்கிறார்கள் என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்பதே மனதில் இருக்கும் அடுத்த வேலையாக இருக்கிறது. (முன் அட்டைப்படத்தில் - மொரான வர்க்க ஆதிவாசி தலைவர் கோம்பா)

* * *

வண்டனில் வெயில் 39° செல்சியஸ் எறிக்கிறது என்று நண்பரொருவர் தொலைபேசியில் சொன்னார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெரும் பிரச்சனை குளிர்தான். அது இங்குள்ள குளிரைப் போல்ல வித்தியாசமானது. அந்தக் குளிரை சிலருக்கு தாங்க முடியும். பலர் போன கையோடு இலங்கைக்கு திரும்பி வந்தவரும் இருக்கின்றனர்.

என்னதான் வெயில் எறித்தாலும் பச்சைத் தண்ணீரில் குளிக்க முடியாது 12 மாதங்களும் சுடுநீர் குளியல் தான். அங்கு வண்டனில் வியாப்பதற்கு 40 பவுன்ஸ் கொடுத்து செயற்கை வியர்வை ஏற்படுத்திக் கொண்ட அனுபவம் எனக்குரிக்கிறது. (195x40 - 7800/-)

குட்டில் பலர் இம்முறை இறந்திருக்கின்றனர் என்று நண்பர் சொன்னார். வெயில் காலம் என்றால் வெள்ளைக்காரர்கள் வேலைக்கு வீவு போட்டுவிட்டு கடற்கரைகளுக்கு போய் விடுவார்கள்.

ஹூலான்ட்டில், வண்டனில் கடற்கரைகளின் அனுபவம் எனக்கிருக்கிறது.

அங்கு ஆண்களும் பெண்களும் மேல் சட்டை, வட்டுடை இல்லாமல் ஜலக்கிரைடை, ஜல விளையாட்டு எல்லாம் செய்வார்கள். மனதின் உடலின் சுதந்திரம் தொடர்பாக அதீத ஆர்வம் அவர்கள் மனதில் இருக்கிறது.

நிர்வாணம் என்பது என்ன? அது உடல் மட்டுமேதானே என்பது வெள்ளைக்காரர் எண்ணம். வக்கிரமான செக்ஸ் உணர்வை விடுத்துப் பார்த்தால் உடல் என்பது என்ன ஒன்றுமே இல்லை அது அதுதானே.

ஆதிவாசிகள் மேலாடை இல்லாமல் மார்பகங்களை மறைக்காமல் வாழப்பழகி கொண்டார்கள். கண்பார்த்து பார்த்து பழகி விட்டால் அது வழக்கமாகி விடும். நாம் குரங்கு சாப்பிட பழகாததால் ஆபிரிக்கர் சாப்பிடும் பொழுது அருவருப்பாக இருக்கிறது. நாம் நாய் சாப்பிடப்பழகாததால் கொரியர் பண்ணை வைத்து நாய் இறைச்சியை உண்ணும் போது

எமக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. சீனர் பாம்பை ஆண்மை உந்துதலுக்கான உணவாக உட்கொள்கின்றனர். பாம்புக்கு அவ்வளவு மவுக அங்கே.

பழக்கங்கள் தான் வழக்கமாகி விடும் பொழுது அது வாழ்வாகி விடுகிறது.

* * *

திடீரென யுத்தநிறுத்தத்தை முறித்துக் கொண்டு ஏன் யுத்தம் ஆரம்பித்தது என்பதற்கு பல்வேறு வியாக்கியானங்களை பலர் சொல்கின்றனர்.

ஓன்று; விடுதலைப்புலிகள் சனாமிநேரம் பெருமளவிலான ஆயுத தளபாடங்கள், கடற்கலங்களை இழந்துவிட்டார்கள். அதனால் அவர்களால் தொடர்ந்தும் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது அதனால் அரசு யுத்தத்தை ஆரம்பித்தால் வெற்றி கொள்ள முடியும் என்ற ஆசை.

இரண்டாவது; வெபனான் மீது இஸ்ரேல் தாக்குதல் நடத்துகிறது அதனை உலகநாடுகள் கண்டுகொள்ள வில்லை. நாம் தமிழர்களின் குடியிருப்புகள் மீது குண்டு வீசினாலும் எவரும் கேட்க மாட்டார்கள். எனவே வீசுவோம் என்று அரசாங்கம் வீசுகிறது.

மூன்றாவது; விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் உயிரோடு இல்லை. அதனால் புலிகள் பலமிழ்ந்து விட்டனர். அப்படி எனில் புலிகள் பல பிரிவுகளாக பிரிந்து விடுவார்கள் அவர்களை அடிப்படு இலகு.

நான்காவது; ஜந்துவருடம் ஆமி, நேவி, விமானப்படை, பொலிஸ், நிதி, நீதி, நிர்வாகம் என்று தொடர்ந்து ஆட்சி புரிந்தால் ஜ. நா அந்த நிர்வாக ஆட்சியை ஒரு தனிநாடாக அங்கீரித்து விடும் என்ற அபாயத்தின் காரணமாக ஜே. வி. பி யின் ஆலோசனையில் யுத்தம் தொடங்கப்பட்டது என்று இன்னும் பல அனுமானங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் மூல்லிமகள், தமிழர்கள் என்று அல்லோல கல்லோலப்படும் மக்களுக்கான நிவாரணப் பொருட்களை விநியோகிக்காமல் தடுப்பது மனிதாபிமானத்துக்காக தண்ணீருக்கு யுத்தம் செய்த அரசுக்கு தர்மமா?

* * *

யுத்தத்தினால் தாய் தந்தையரை இழந்த 'செஞ்சோலை' காப்பகம் வள்ளிபுணம் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இதற்கு இரண்டு முறை

போயிருக்கிறேன். அந்தக் குழந்தைகள் மீது குண்டு போட்டதற்கு என்ன காரணம்.

உண்மையில் இது மிக திட்டமிடப்பட்ட ஒரு தாக்குதல். ஏனெனில் பிரபாகரனுடைய நேரடி கண்காணியில் இருந்துவரும் இந்த ஆதாவற் றோர் இல்லம் மீது அவருக்கு மிகவும் கரிசனை பிரியம்.

அனாதைப்பிள்ளைகளை அதுவும் பிரபா கரனுக்கு விருப்பானவர்களை கொல்லுவதன் மூலம் அவருக்கு கோபமுண்டாக்கி யுத்தத்தை விரிவுபடுத்த யுத்தமுனையில் உள்ளவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதே இதனைப் பார்க்கும் போது தெரிகிறது.

தமிழ்மூலம் கிடைத்தாப் பிறகு தனது இறுதிக் காலத்தை இந்த அனாதைப் பிள்ளைகளோடு கழிக்கப்போவதாக பிரபாகரன் நேரடியாகவே தனக்குச் சொன்னதாக பத்திரிகையாளர் வித்தியாதரன் சொன்னார்.

பிரபாகரனுக்கு இது மிகவும் பிரியமானது என்று முப்படைகளுக்கு சொன்னவர் யார்? உண்மையிலேயே இருந்த யுத்தத்தில் அப்பாவி மக்கள் பலியாவதை விரும்புகிறவர்கள் யார்? யார் இந்த ஆலோசனைகளை ஜனாதிபதிக்கு வழங்குபவர்?

(தொடருவோம்)

எனினை மனித்துவமு

ரா. சேகர், கம்பனை

கடல் கடந்து போனாலும்
நினைவில் எனை நிறுத்தி
நீயிட்ட மடலுக்கு நன்றி

அந்திப் பொழுதுகளில்
ஆனந்தமாய் சந்தித்த
அத்திமரத்தடியின்
ஞாபகங்கள்
தினமும் வந்துவாட்டுவதாய்
உன் மலர் கரங்கள்
வரைந்த வரிகள்
என் நெஞ்சில்
நெரிஞ்சி முள்ளாய் குத்தியது
பிரிவுத் துயரால் துவள்வது
நீ மட்டுமா?
நானும்ப்படித்தான்

பின்லேடன் ஏவிய விமானங்களாய்
கரையை கடந்து வந்த
சுனாமியாய்
உன் நினைவுகள்
வந்து போகும் ஓவ்வொரு கணமும்
எனக்குள்
மரணமே நிகழ்கிறது

அந்த அத்திமரக்கிளையில்
ஆணியால் கீறிவைத்தோம்
காதல் அழிவதில்லை
என்றொரு வாசகத்தை
காதல் ஒரு புறமும்
கடமை மறு புறமும்
களவிளையாட்டினிலே
காதல் தோற்றதடி
கடமை வென்றதடி

தனியாய் பிறந்திருந்தால்
உனக்காய் இருந்திருப்பேன்
தங்கையருடன் பிறந்துவிட்டேன்
தவிர்க்க முடியவில்லை

லட்சங்கள் இரண்டு தந்தார்
உன் தோழி
லட்சமியை மனந்து கொண்டேன்
என் சுகபோக வாழ்வுக்காக அல்ல
என் வீட்டு
ஜன்னல் கம்பிகளை
எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்
என் தங்கையாரின் விடுதலைக்காய்
என்னை மன்னித்து விடு..

பின்னோட்டு தினம் வேஷ்டியூ தினம் 2/3

ஸ்ரீதானிலிருந்து
என். செல்வராஜா

சமகாலம் என்ற பெயரில் சமூக விஞ்ஞான அறிவியல் மாத இதழைன்று கடந்த கார்த்திகை 2005 முதல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

சமகாலம் தனது கட்டுரைகளை அவதானமாக அறிவார்ந்த புலமைக் கட்டுரைகளாக, அறிவியல் தாகம் கொண்ட வர்களுக்கு அவதானத்துடன் தேடி எடுத்துத் தகவல்களை சமூகப்பொறுப்புணர்ச்சியுடன் தமக்குக் கிட்டிய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களைப் பயன்படுத்தி வழங்குவதில் கருத்தாக உள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இன்று தாயகத்திலிருந்து பல்வேறு அறிவியல் சூழல்களிலுமிருந்தும் நாம் புலம்பெயர்ந்து ஜோராப்பிய நாடுகளை நாடுவந்துள்ளோம். மொழிரீதியான பிரச்சினைகள் அன்றாடம் இந்நாட்டுச் சுதேசிகளுடன் உரையாடும்போது எம்மவங்கு ஏற்படுவதும் தவிர்க்கமுடியாததே. அதற்கு வேண்டிய மொழி அறிவை விருத்தி செய்து கொள்வதில் அக்கறை காட்டுவது தவிர்க்கமுடியாததாகி விடுகின்றது.

மொழி அறிவை விருத்தி செய்து கொள்ளும் அதேவேளையில் எம்மைச் சுற்றியுள்ள நவீன உலக அறிவினையும் சமதளத்தில் விருத்தி செய்துகொள்வதற்கு எமக்குப் போதிய அறிவியல் நூல்கள் எமக்குப் பரிச்சயமான, எளிதில் புரிந்துக்கொள்கூடிய தாய்மொழியில் இல்லாமலிருப்பதால், எம்மைச் சூழ்ந்து அன்றாடம் நிகழ்கின்ற சமூக விஞ்ஞான நிகழ்வுகளையிட்டு அறியாமையில் உழல்கின்றதோம். எம்மில் பலருக்கு இந்த அறியாமை புலப்படுவதேயில்லை. அந்த அறியாமை உள்நெஞ்சில் கண்ற போதிலும்,

அதை வெளிப்படையாகக் கேட்டுவைத்து தம்மைச் சுற்றியிருப்பவர்களிடையே ஒரு அப்பாவியாகக் காட்டிக் கொள்வதை எம்மவர்கள் விரும்புவதில்லை. அதனால் எம்மில் பலரும் சமூக அறிவற்றும், அதன்பால் ஈர்க்கப்படாமலும் தாமரையிலைத் தண்ணீர் போன்றே புகலிட நாடுகளில் வாழ்கின்றோம். உலகச் செய்திகளை தொலைக்காட்சிகளில் கண்டு புரிந்து கொள்ள எம்மால் மூடுவதில்லை. அதற்குப் பிரதியீடாக சின்னத்திரைகளும் ஜனாங்கங்கள் திரைப்பட உலகமும் எம்மை இருக்கரம் நீட்டித் தமது மாயவலைக்குள் அழைத்து எம்மை புகலிட தேசத்தின் மாய உலகினுள் அஞ்சுாதவாசம் புரியும் வசதியானதொரு மார்க்கத்தைக் காட்டுகின்றன.

இன்று புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம்மவரின் இல்லங்கள் ஓவ்வொன்றிலும் எமது இரண்டாம் தலைமுறையினர் வளர்ந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் உலகளாவிய சிராமமொன்றாகக் கருதப்படும் நவீன உலகமொன்றின் தேசிய நீரோட்டத்தில் இணைந்து தமது கல்வியை வளர்த்துச்செல்கிறார்கள். படிப்படியானதொரு தலைமுறை இடைவெளியொன்றும் எம்குடும்பங்களிடையே அதிவேகமாகத் தோற்று விக்கப்படுகின்றது. இந்நிலையில் நாமும் எம்மைச் சூழவுள்ள உலகைப் புரிந்துக்கொள்ள வேண்டிய அத்தியாவசியத் தேவை உள்ளது.

இந்நிலையில் சமகாலத்தின் வெளியீடு அத்தகைய சமூகப் பிரக்ஞையற்றவர்களுக்கு நல்லதொரு மருந்தாக வண்டலில் உலகளாவிய உயர்கல்விக்கூடமொன்றின் இருப்பிடமான ஒக்ஸ்போர்ட் நகரிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதைத் தேடிப்பெற்று

தமது சமூக அறிவியல் தேடலை விருத்திசெய்து கொள்வதா அல்லது அதில் அக்கறையின்றி எம்மவர்கள் ஜனரங்கச வாழ்வியல் மாயைக்குள் சுகமாக அமிழ்ந்து கொள்வதா என்பதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இச்சஞ்சிகையை ஒழுங்காகத் தபாலில் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பவோர் S. J. Fatimaharan, 39, Napier Road, Oxford, OX4 3HZ, United Kingdom என்ற முகவரிக்கு எழுதிச் சந்தாப் படிவங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

* * *

அடுத்ததாக வண்டலில் ஈஸ்ட் ஹாம் மத்தியில் அமைந்துள்ள மேற்றன் ஹோலில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் மூல்லை அமுதனின் ஈழத்துத் தமிழ் நூற்கண்காட்சி பற்றிய குறிப்பினை நேர்க்கணுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். பிற்பகல் 2 மணிக்கு ஆரம்பமான இக்கண்காட்சியில் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் காட்சிக்கு வைக்கப் பட்டிருப்பதுடன் விற்பனையும் செய்யப் பட்டிருந்தது. வார்த்தக நோக்கற் இந்தக் கண்காட்சியின் முக்கிய எதிர்பார்ப்பு, ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் இருப்பு பற்றிய செய்தியை வண்டன்வாழ் தமிழர்களிடையே கொண்டு செல்வதும், அவர்களது விருப்புக்குரிய தேர்வினை நியாயமான விலையில் அவர்களுக்கு உடன் வழங்குவதுமாகும். ஏராளமான தமிழ் நூல்களும் புகவிடச் சஞ்சிகைகளும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த மேற்றன் மன்னடத்தில் புத்தக ஆர்வலர்கள் கூடி உரையாட நூல்களைப் புரட்சிப்பார்த்துத் தக்தமது தேவைக்குரியவற்றை கொள்வனவுசெய்து பெற்றுச் செல்வதையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

மிக அண்மையில் தமிழகத்தில் மறுபதிப்புக் கண்ட யாழ்ப்பாண அகராதி, எஸ். பொ அவர்களின் செய வரலாற்று நூல் உள்ளிட்ட பல சிறப்புக்குரிய நூல்கள் இந்நூல் கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. இலங்கையிலிருந்தும் மிக அண்மையில் தருவிக்கப்பட்டிருந்த நூல்களை வகுப்பு வாரியாக ஒழுங்குசெய்து காட்சிக்கு வைத்திருந்தனர், திரு மூல்லை அமுதனும் அவரது குடும்பத்தினரும். புலம்பெயர்ந்து நாடுகளில் வெளியான தும் தாயகத்தில் வெளியானதுமான பல அரிய சஞ்சிகைகளையும் முதற்தடவையாக என்னால் இந்தக்

கண்காட்சியில் காணமுடிந்தது. ஈழத்தின் மறைந்த பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்களின் புகைப்படங்கள் சட்டமிட்டு இக்கண்காட்சியில் பார்வைக்கு வைக்கப் பட்டிருந்தது. 20ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து இலக்கிய தளத்தை வீறுடன் முன்னெடுத்துச் சென்ற பல படைப்பாளிகள் மொனமாக புகைப்படங்களில் கொலுவிருந்த காட்சி மனதைக் கவர்ந்தது. இதற்கான பாரப்பட்சமற் தேடலில் திரு மூல்லை அமுதன் மிக அக்கறையுடன் செயற்பட்டிருக்கின்றார்.

இந்தக் கண்காட்சியினை சமூக உணர்வுடன், தனது குடும்ப உறவுகளுடன் தனித்துநின்ற ஒழுங்கு செய்த ஈழத்து எழுத்தாளர் மூல்லை அமுதன் அவர்கள் எம்மவர்களால் நன்றியுடன் நினைவுகூரப்பட வேண்டிய ஒருவராகின்றார். இன்று வார்த்தக நோக்கில் ஈழத்து நூல்வெளியீடு பேரவையில் தரமற்ற நிலையில் இழுத்துச் செல்லப்படும் போக்கிலிருந்து திசைதிருப்பும் நோக்கில் அமைந்த இந்தப் பாரிய கண்காட்சியில், ஈழத்தின் இலைமறைகாம்களான தரமான பல நூல்களைத் தனது நேரத்தையும் பணத்தையும் செலவிட்டு, விடாப்பிடியாக எம்மவர்களின் காட்சிக்கு விருந்தாக வைத்து அவர்களது கவனார்ப்பினைப் பெற்றுமயலும் மூல்லை அமுதனுக்கு சமூக நிறுவனங்கள் ஏன் உதவ முன்வருவதில்லை என்பது என்முன் எழுந்துநின்ற பாரிய கேள்வியாகும். அறிவுள்ள தொரு சமூகத்தில் இந்தப் பாராமுகம் ஆரோக்கியமானதொன்றல்ல.

தனிமனித முயற்சியாக தொடரப்படும் இத்தகைய ஈழத்துத் தமிழ்நூல் கண்காட்சிகள் மேலும் பலம்பிக்கதாக மக்களிடையே எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். புதியவர்களின் பலரையும் உள்வாங்கவேண்டும். அதுவே எதிர்காலத்தில் இத்தகைய கண்காட்சிகளின் வெற்றிக்கு வாய்ப்பாக அமையும்.

* * *

ஆழியாளின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி உரத்துப்பேச என்ற பெயரில் ஜாலை 2000 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. சென்னை இந்திரா நகரிலிருந்து மறு என்ற வெளியீட்டகம் இத்தொகுதியை வெளி யிட்டிருந்தது. இக் கவிதைத் தொகுதியின் இறுதியில் மொழிவழிச் செலவும் இருப்பின்

அடையாளக் குறிப்புகளும் என்ற தெ. மதுகுதனனின் கட்டுரையும் இடம் பெற்றிருந்தது. ஆழியாள் பற்றிப் பலரையும் பேச வைத்து அவரை முன்னணிக் கவிஞர்களுள் ஒருவராலும்காண உரத்துப்பேச என்ற கவிதைத்தொகுப்பு உதவியது. தற்போது ஆறு ஆண்டுக்கால இடைவெளியில் இவரது இரண்டாவது தொகுப்பு துவிதம் என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலுக்கான நீண்ட தொரு அணிந்துரையை தெ. மதுகுதனம் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். உரத்துப்பேச என்ற முன்னைய நூலை வெளியிட்ட மறு வெளியிட்டகமே இந்நூலையும் வெளியிட்டுள்ளது. துவிதம், ஈழத்துப் பெண்களின் படைப்பாற்றலை அளவுகோலிட நல்லதொரு அளவுகோலாக அமைகின்றது. துவிதத்தில் வெளிவந்து பல கவிதைகள் அவுஸ்திரேலியப் பகுப்புலத்தில் எழுதப்பட்டவை என்பதால், புகிலிடப் படைப்பாளர்களின் படைப்புக்களின் வீச்செல்லவினை மதிப்பிடும் ஒரு நூலாகவும் துவிதம் அமைந்திருக்கின்றது. 60 மூலா விலையில் கொழுப்பில் பாவளாகப் பெறக்கூடிய தாயுள்ள இக்கவிதைத்தொகுதியை இன்று புலம்பெயர்ந்து வாழும் கவிதாயினிகள் அனைவரும் கருத்துங்றி வாசிக்கவேண்டும் என்பது எனது அன்பான வேண்டுகோளாகும்.

* * *

அடுத்ததாக எனக்கு அண்மையில் ஜேர்மனியில் ஹம் நகரிலிருந்து அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கதம்ப வாசங்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல் பற்றிய சிறு அறிமுகத்திற்கு வருகின்றேன். யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த புஷ்பராணி ஜோர்ஜ் அவர்கள் 1988ம் ஆண்டில் புலம்பெயர்ந்து வந்து ஜேர்மன் ஹம் நகரில் தற்போது தன் குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்து வருகின்றார். இவர் ஏற்கெனவே திரு. காசி நாகவின்கம் அவர்களை ஆசிரியாகக் கொண்டு மாத இதழாக வெளிவந்திருந்த வண்ணத்துப் பூச்சியின் இரண்டு மாத நாவல் இதழ்களில் தனது படைப்புகளை பிரசுரித்துள்ளார்.

புஷ்பராணி ஜோர்ஜ் அவர்களின் எழுத்துக்களின் தனது உணர்வுகளை சம்பவக் கோர்ப்பாகக் கொட்டத் துடிக்கும் வேகம் தெரிகின்றது. இவரது ஆக்க இலக்கியப்

படைப்புகள் மேலும் தொடர வேண்டும் அதற்காகத் தன் எழுத்துக்களை மேலும் மேலும் பட்டைத்தீடு கொள்ள வேண்டும். இன்று ஈழத்து எழுத்துத் துறையில் நன்கு பேசப்படும் பிற எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வாசித்து அவர்களது எழுத்துக்களின் பாணிகளை நன்கு உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். சம்பவங்களை எழுத்தில் வடிப்பதில் பல நுணுக்கங்கள் உள்ளன. அவற்றைக் கண்டறிய வேண்டும். உரையாட்டுகளை சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் பாணி வரவேற்கத்தக்கது. நீண்ட உரையாட்டுகள் வாசகரைக் கவரவது குறைவு. இத்தகைய அடிப்படை நுட்பங்களை மனதில் பதிந்து மேலும் பல நல்ல படைப்புக்களை திருமதி புஷ்பராணி ஜோர்ஜ் வாசகர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என நாமும் வாழ்த்துவோம்.

* * *

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியரான சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன் அவர்களின் ஈழத்தமிழரின் மலாயாப் புலப்பெயர்வு பற்றிய முதுகலை மாணிப்பட்ட ஆய்வுநூலின் வெளியீடு செப்பெட்டப் 16 ம் திகதி மாலை கோலாலம்பூர் தேசிய நிலநிதிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் துன் சம்பந்தன் மண்டபத்தில் இடம்பெறவள்ளது. இந்நிகழ்வின் பிரதம அதிதியாக வண்டனி விருந்து நாலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்கள் கலந்து கொள்ளவார். மலாயாப் பல்கழைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறையின் அனுசரணையுடன் நடக்கும் இந்நிகழ்விற்கு இந்திய ஆய்வியல் துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் எஸ். குமரன் அவர்கள் தலைமை தாங்குகினார்

திரு என். செல்வராஜா அங்கு தங்கியிருக்கும் வேளையில் மலேசிய எழுத்தாளர் சங்கம், சங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் ஆகியவற்றின் அழைப்பையேற்று அங்கும் ஈழத்து நாலியல்துறை வளர்ச்சி பற்றி உரையாற்றுவார். தற்பொழுது மலேசிய எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அனுசரணையுடன் திரு செல்வராஜா அவர்கள் தயாரித்துவரும் மலேசிய நூல்தோட்டம் தொகுப்பிற்கான ஆய்வுப் பணியிலும் அவர் அங்கு ஈடுபடுவார் என்று நம்பப்படுகின்றது..

நூல் தேட்டு: இலங்கையின் தேசிய இலக்கீய நீரோட்டத்தீல் சங்கமிக்க வேண்டியதோரு பெருந்தீ

- கலாஜுஷனம் பி. எம். புன்னியாமீன்

இனங்களுக்கிடையிலே ஒற்றுமை, புரிந்துணாவுப் பரஸ்பர நல்லினங்கும் ஆகிய எண்ணக் கருக்கள் எழுத்துக்களிலும், மேடைப்பேச்சு களிலும், இலத்திரனியலுரடகப் போட்டிகளிலும், பெரிதாக பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு வரும் இக்கால கட்டத்தில் 'இலங்கையின் தேசிய இலக்கியம்' என்ற விசாலமான கருப்பொருள் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியதன் அவசியம் இன்றைய காலத்தின் தேவைகளில் ஒன்றாகிவிட்டது.

இலங்கையின் தேசிய இலக்கியப்பார்ப்பில் எழுத்துத் துறை வளர்ச்சிக்கான இலங்கைவாழ் சிறுபான்மைச் சமூகத்தினரின் பங்களிப்பு விசாலமானதாகும். 19ம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியிலிருந்து இத்தகைய பங்களிப்பு முனைப்படிடன் இடம்பெறலாயிற்று.

19ம் நூற்றாண்டின் பிறப்புத்தியிலும், 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் எழுத்துச் சிறுபான்மையினரின் துமிழிலக்கியப் பாங்கினை ஆராயும்போது விசேடமாக மூன்று பிரதான விடயங்களின் உள்ளடக்கத்தினை அவதானிக்கலாம்.

- சமயக் கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்ட இலக்கிய வடிவங்கள்.
- சமூகச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கிய வடிவங்கள்.
- தேசிய உணர்வினை வெளிப்படுத்தக் கூடிய இலக்கிய வடிவங்கள்

இங்கு சமயக் கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் என்னும்போது பிரித்தானியால் தினிக்கப்பட்டு வர்ந்த மினங்கள் முறைக்கெதிராகத் தத்தமது சமயங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வேண்டி, தத்தமது சமயத்தினை முதன்மைப்படுத்தி, முக்கியப் படுத்தும் வகையிலான இலக்கிய வடிவங்களை இனங்காட்டலாம்.

சமூகச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் எனும் போது மேற்

குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் அந்திய நாட்டுக் கலாசாரத் தாக்கங்களினால் சீரழிவுகளை எதிர்நோக்கி வந்த தத்தமது சமூகத்தினரை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வேண்டி தத்தமது சமூகத்தினரின் கலாசார முக்கியத்துவங்களையும், சமூக மரபுகளையும், விழுமியங்களையும் முதன்மைப்படுத்துவதனுடாக சமூகத்தினரின் கல்வி, பொருளாதார, கலாசார எழுச்சியினைத் தூண்டத்தக்க இலக்கிய வடிவங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

அதே போல தேசிய உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு எனும் போது அடிமைத்துவ ஆட்சி முறையிலிருந்து எமது தேசம் விடுதலையாக வேண்டும் என்ற சுதந்திர வேட்கையின் வெளிப்பாடான இலக்கியங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம். மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று அடிப்படை களும் தமிழ், முஸ்லிம் இனத்தவர்களால் முன் வைக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களில் மாத்திர மல்ல பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினரின் சிங்கள இலக்கியங்களிலும், முச்சமூகத்தினரால் முன் வைக்கப்பட்ட ஆங்கில இலக்கியங்களிலும் காணமுடியும் ஆனால், இலங்கையின் சிறு பான்மைச் சமூகத்தினரின் தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய பதிவுகள் முறையாகப் பேணப்படாமையினாலும் அவை ஆவணப்படுத்தப்படாமையினாலும் இலங்கை தேசிய இலக்கியப் பரப்பில் தமிழ் மொழி மூல இலக்கியப் படைப்புகளினதும், படைப்பாளிகளின் தும் பரிமாணம் மதிப்பீடு செய்யப்படாமலே மறைந்து போய்விடுகின்றது.

மேற்கத்திய இலக்கியங்கள், மேற்கத்திய இலக்கியவாதிகளைக் கூட எடுகோளுக்காக உள்வாங்கும் தேசிய இலக்கிய நீரோட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியங்கள், தமிழ் இலக்கியவாதிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் உள்வாங்கப்படாமலிருக்கின்றன என்றால் உரிய பதிவுகள் உரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்படாமலிருப்பதும் பிரதான காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

தேசிய இலக்கிய நீரோட்டத்தில் தமிழ் மொழி இலக்கியங்கள் மீது ஆர்வம் காட்டப் படாமலிருப்பதும், இனங்களுக்கிடையே நல்லி ணக்கம், நல்லுறவு என்ற கதையாடல்களில் ஈடுபடும் இக்காலக்கட்டத்திற்குப் பொருத்தமான தொரு விடயம் எனக்கூறி விட முடியாது. நல்லினக்கம், நல்லுறவு எனும் வார்த்தைப் பதங்கள் வெளிவாரியானதல்ல. உள்ளார்ந்த உணர்வுகளுடன் சங்கமித்து உள்ளார்ந்த சிந்தனைகள் பரிமாறப்படும் போதே அப்பதங்களின் அழுத்தம் யதார்த்தம் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.இத்தகைய உள்ளார்த்தமான சிந்தனைகளை அறிந்து கொள்ள “இலக்கியங்கள்” ஆணிவேரானவை என்றால் மிகையாகாது.

தேசிய இலக்கிய நிலைப்ரதிய எண்ணக் கருவினை ஒருப்பும் வைத்துவிட்டு தமிழ் இலக்கியப்பாப்பினை நோக்கின் தமிழ் இலக்கியத்துக்குள்ளும் நாமே உருவாக்கிக் கொண்ட பிரதேச ரீதியான இலக்கியம், இனரீதியான இலக்கியம், சார்பு ரீதியான இலக்கியம் என்பன ‘தமிழ்மொழி’ எனும்போது உணர்வினைமீறி சுயநமிக்க - குறுகிய போக்குமிக்கதாக மாறி வருவது வேதனைக்குரிய விடயமாகும்.

இத்தகைய நிலைப்பாடுகள் விஸ்வருபமாக அமைவதினால் தமிழ் இலக்கியத்தில் கடந்த கால கட்டங்களில் சாதிக்கப்பட்டவையாவை? சாதித்தவர்கள் யாவா? முன்வைக்கப்பட்ட உணர்வுகள் யாவை? அவற்றின் பின்னணிகள் யாவை? என்பன புதிய தலைமுறை யினருக்குத் தெரியாமலே போய்விடுகின்றன.

எனவே, ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியத்தினை எந்தவித பாகுபாடுமின்றி ஒருமுகப்படுத்த வேண்டியதும்,

அ வற்றி ன்
பதிவு களைத்
திரட்ட வேண்டியதும்,
அ வற்றி னை
ஆவணப்படுத்த
வேண்டியதும்,
காலத்தின்
தேவையாகி
விட்டது.
ஏனைல்,
தேசிய இலக்கிய

நீரோட்டத்தில் எமது தமிழ் இலக்கியங்களின் விபரங்களையும் இணைக்க வேண்டுமானால் முதலில் தமிழ் இலக்கியத்தில் குறிப்பாக ஈழத்தில் வெளிவந்த தமிழ்நூல்கள் பற்றியும், நூலாசிரியர்கள் பற்றியும் பொதுவான பதிவுகளை மேற்கொண்டு அவற்றை ஆவணப் படுத்த ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல் வேண்டும். இந்நிலை பற்றிய உணவுபூர்வமான சிந்தனைகளின் நெரிப்பாடுகள் ஆயிரத்து தொள்ளுறைகளில் இடம்பெறுவதை அவதானிக்கலாம்.

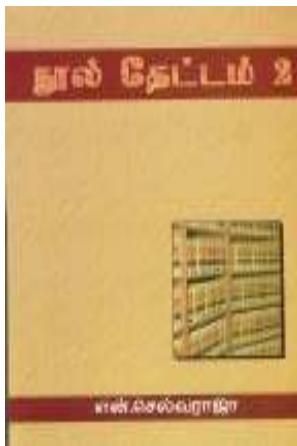
குறிப்பாக - இலங்கையில் முன்னணிக்கல்விமானகளுள் ஒருவரும், சிறந்த நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்தரும், எழுத்தாளரும், பன்னாலாசிரியருமான அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். ஜெயீல் அவர்கள் இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் நூல்பதிவுகளை “சவடி ஆற்றுப்படை” எனும் தலைப்பில் நான்கு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார்.

1994ம், “ஆண்டில் வெளிவந்த “சவடி ஆற்றுப்படை” முதலாம் தொகுதியில் 1850 – 1949 காலப்பகுதியில் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்து 198 நூல்கள் பற்றிய தகவல்களையும், 1995ம் ஆண்டில் வெளிவந்த இரண்டாம் தொகுதியில் 1950 – 1969 காலப்பகுதியில் இரண்டு தசாப்தகாலத்து 355 நூல்கள் பற்றிய தகவல்களையும், 1997இல் வெளிவந்த மூன்றாம் தொகுதியில் 1970 – 1995 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த 924 நூல்கள் பற்றிய தகவல்களையும், 2001ம் ஆண்டில் வெளிவந்த நான்காம் தொகுதியில் 1996 – 2000 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த 500 நூல்கள் பற்றிய தகவல்களையும் பதிவாக்கி ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

இலங்கையில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு, ஆற்றிய பங்களிப்பினை “சவடி ஆற்றுப்படை” நான்கு தொகுதிகளிலும் கண்டுகொள்ள முடியும். 1850 முதல் 2000 வரையிலான காலப்பகுதியில் 1977 நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் எஸ். எச். எம். ஜெயீலின் “சவடி ஆற்றுப்படை”யில் பதிவாகி யுள்ளன. இலக்கியப் பதிவு, இலக்கிய ஆவணப்படுத்தலில் இது ஒரு முக்கிய கட்டமாகும்.

இதே பணியினை யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு தற்போது புலம் பெயர்ந்து ஜக்கிய இராச்சியத்தில் வசித்துவரும் திருவாளர் என். செல்வாஜா அவர்களும் 21ம்

நூற்றாண்டு செற்கொண்டு வருகின்றார். “ சு வ டி ஆற்றுப்படை இலங்கை முஸ்லிம் எழுஞ்சளையை நூல்களை மாத்திரமே அவண்டுச்சிது ஆனால், என். செல்வராஜா அவர்களுடைய

“நூல்தேட்டம்” ஓர் இனத்தவரை மாத்திரம் மையப்படுத்தாமல் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், புலம் பெயர்ந்து சென்ற எழுத்தாளர்கள் என்ற அடிப்படையில் தமிழ்மொழி மூலமாக இலங்கை யர்களால் எழுதப்பட்ட அனைத்து நூல்களையும் ஆவணப்படுத்த முயன்றுள்ளது.

நிறுவன ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பாரிய பணியினை தனியொருவரால் மேற்கொள்ள முடியும் என்பதை செயலில் காட்டி சாதனைப்படைத்துவரும் மூத்த நூலகவியலாளரும், பன்னாலாசிரியரும், பிரபல எழுத்தாளரும், வாணோலி, மேடைப்பேச்சாளரும், ஆய்வாளருமான திருவாளர் என். செல்வராஜா அவர்கள் எழுத்தவர்களின் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் பணியை 1990இல் ஆரம்பித்து 2006 வரை “நூல்தேட்டம்” எனும் பெயரில் நான்கு தொகுதிகளை எழுதி வெளியிடுள்ளார். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஆயிரம் நூல்கள் என்ற அடிப்படையில் நாலாயிரம் நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை இதுவரை பதிவாக்கியுள்ளார். நூல்தேட்டம் முதலாம் தொகுதியிலும் நூலாசிரியர் என். செல்வராஜா பின்வருமாறு தனது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“நூல்கள் ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டை, கலாசார விழுமியங்களை, அறிவியல் தேடலை அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறி வேடுகளின் பதிவு எமது வளத்தை, அறிவின் தேட்டத்தை எமது தலை முறைக்கும், அடுத்துவரும் தலை முறைக்கும் எடுத்துச் சொல்லும்

வல்லமை படைத்தன. அத்தகைய ஒரு வரலாற்றுப் பதிவை, ஈழத்தமிழ்த் தேசியத்தின் அறிவுத் தேட்டத்தின் கனதியை, பதிவாக்கமுனையும் முடிவில்லாத வொரு நீண்ட பயணத் திற்கான முதற் காலடித்தடம் இங்கே பதியப் பெறுகின்றது.”

உண்மையிலே இது ஒரு விசாலமான பணியாகும். இதனை ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தை வரையறை செய்வதனுரூபாகவோ அன்றேல் சில தொகுதிகளை வெளியிட்டு விடுவதனுரூபாகவோ மாத்திரம் நிறைவேற்றிவிட முடியாது. இதனால்தான் என். செல்வராஜா அவர்கள் “முடிவில்லாத வொரு நீண்ட பயணமாக.....” இதனை வர்ணித்துள்ளார்.

தேசிய நூல் விபரப்பட்டியல் முயற்சி யென்பது இலங்கைக்குப் புதிய விடையொன்றால் இலங்கையில் “அச்சிடுவோர், வெளியீட்டாளர் கட்டளைச் சட்டம்” 1885 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் 1976ம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்டது. இதன்படி இலங்கையில் அச்சிடப்படும் ஒவ்வொரு நூலினதும் ஜந்து பிரதிகளைப் பதிவுக்காக தேசிய ஆவணக் காப்பகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு அனுப்பப்படும் நூல்கள் தேசிய அரும்பொருட்சாலை, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம், இலங்கைத் தேசிய நூலகம் ஆகிய வற்றுக்கு வைப்பிற்காக வழங்கப்படும்.

1885ம் ஆண்டில் ‘அச்சிடுவோர், வெளியீட்டாளர் கட்டளைச் சட்டத்தின்’ கீழ் (179வது அத்தியாயம்) இலங்கையில் அச்சிடப் படும் நூல்களின் விபரங்கள் பதிவு செய்யப் பட்டு காலாண்டுக்கொருமுறை வாத்தமானியின் ஜந்தாவது பிரிவாக வெளியிடப்படவேண்டும் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1949இல் இலங்கை ‘யினைஸ்கோ’ அமைப்பின் அங்கத்துவ நாடாகிய பின்னர் நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட தேசிய நூற்பட்டியலின் தேவை வலியுறுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக 1952இல் இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியலுக்கான உப ஆணைக்குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தேசிய நூற்பட்டியல் தொகுப்பின் முதலாவது இதழ் 1962இல் வெளி வந்தது. 1970ம் ஆண்டில் 17ம் இலக்க சட்ட மூலத்தின் பிரகாரம் ‘இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபை’ ஸ்தாபிக்கப்பட்டதையுடுத்து தேசிய நூற்பட்டியல் இச்சபையினாலேயே

வெளியிடப்பட்டது. பின்பு 1998ம் ஆண்டில் 51ம் இலக்கட்ட மூலத்தின் பிரகாரம் தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை (National Library and Documentation Services Board) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது இச்சபையின் அலுவலகம் கொழும்பு 07, சுதந்திர சதுக்கம், இலக்கம் 14இல் அமையப்பெற்றுள்ளது.

1986ம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையில் வெளியிடப்படும் நூல்களுக்கு ISBN இலக்கம் வழங்கும் முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் ISBN இலக்கத்தை வழங்கி வருவதும் இந்த தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையேயாகும். இச்சபையானது இலங்கையில் தேசிய நூற்பட்டியலை தயாரிக்கும்போது அச்சகங்களினால் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்துக்கு அனுப்பப்பட்டு ஆவணக்காப்பகத்தினால் கிடைக்கும் நூல்களையும், நேரடியாக தனது சபையிடம் ISBN இலக்கத்தைப் பெற்று அச்சிடப்படும் நூல்களையும் சேர்த்துக் கொள்கின்றது. ஆரம்ப காலகட்டங்களில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்பட்ட தேசிய நூற்பட்டியல் தற்போது மாதம் தோறும் வெளியிடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் தேசிய நூற்பட்டியலில் மொழி வேறுபாடின்றி மும்மொழி நூல்களுக்கும் கொள்கையளவில் இடம் ஒதுக்கப்பட்ட போதிலும்கூட தமிழ் நூற்பிரிவில் ஒரு சில நூல்களே இடம்பெற்று வருகின்றன. இதற்கான காரணம்,

1. தமிழ் நூல்களை அச்சிடும் அச்சகங்கள் அச்சிடுவோர், வெளியீட்டாளர் கட்டளைச் சட்டத்தினை மதித்து அச்சிடும் நூல்களின் பிரதிகளை தேசிய நூலகத்திற்கு அனுப்பி வைக்காமை.

2. தமிழ்மூல எழுத் தாளர்கள், வெளியீட்டாளர்கள் ISBN இலக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதில் கரிசனை காட்டாமை.

3. நூற்பட்டியலைத் தயாரிக்கும் தேசிய நூலகத்தில் தமிழ் நூல்களைப் பட்டியலிடக் கூடிய ஆட்பலம் விகிதாசார அடிப்படையில் மிகவும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றமை. எவ்வாறாயினும் இதனால் பாதிப்படையப்

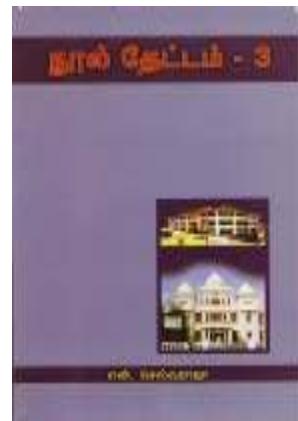
போவது தமிழ் மொழிமூல எழுத்தாளர்கள் தான் என்றால் பிழையாகாது. எனவில், தமிழ் மொழிமூல நூல்கள் எதுவிதமான பதிவு களுக்கும், ஆவணப்படுத்தல்களுக்கும் உட்படாமல் அம்முயற் சிக்கும், கருத்துக்களும் வெளி

வந்த சுவடி ன் றி யே ம ற ந் து போ ய் வி டு கி ன் ற ன . இதனால் சமகாலத்தில் வாழ் பவர் கஞக்கும் , எதிர்கால சுந்தியினருக்கும் இம்முயற்சிகள் பற்றி தெரியாமல் போய்விட இடமுண்டு.

1980களின் பின்னர் தமிழ் நூல்கள் மற்றுமொரு பிரச்சினையையும் எதிர் நோக்குகின்றன. அதாவது 1980களின் பின்னர் பெருந்தொகையான தமிழ் எழுத்தாளர்கள் புலம் பெயர்ந்து உலகளாவியரிடியில் பல நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தகையோரால் நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், இவர்களின் தமிழ் மொழிமூல நூற்கள் பற்றிய பதிவுகள் சரியான முறையில் மேற்கொள்ள வாய்ப்புகள் இல்லாமலிருக்கின்றன. அண்மைக்காலமாக தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் நூல்களையும் பதிவுக்கு உட்படுத்தும் புதிய பகுதியொன்றை ஆரம்பித்த போதிலும்கூட, நடைமுறையில் இது போதிய சாத்தியப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தவில்லை.

எனவே, ஈழுத்துத் தமிழ்மொழி நூல்களின் பதிவு என்பது காலத்தின் அவசியத் தேவையாகும். அதே போல அவசரத் தேவையுமாகும். இந்நிலையை நன்கு உணர்ந்திருந்த, தமிழ் இலக்கியப் பதிவுகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற உயர் இலக்கியத்தைக் கொண்ட சிரேஷ்ட நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்கள் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் சுமார் 5000 ஸ்ரேவிள்ன் பவுண்களை தனது சொந்தப் பணத்தில் செலவிட்டு இதுவரை எழுதி வெளியிட்டுள்ள நான்கு தொகுதிகள் பற்றியும் சுருக்கமாக அவதானிப்போம்.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப் பெற்ற ஈழுத்துத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய குறிப்புரையுடனான நூல் விபரப்பட்டியலான நூல்தோட்டு முதலாவது தொகுதியின் முற்பதிப்பு 2002ஜூன் மாதத்தில் அபோத்தி நூலக சேவைகள்

நிறுவனத்தின் ஐக்கிய இராச்சியக் கிளையினால் இண்டன் வாசன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, 356 பக்கங்களைக்கொண்டு வெளிவந்தது. இந்நாலின் ISBN இலக்கம் 0-954-9440-0-3 விலை இலங்கையில் ரூபாய் 900.00, பிரித்தானியாவில் ஸ்ரேவிங் பவுண் 10 ஆகும்.

நூல்தேட்டம் தொகுதி 2இன் முதலாம் பதிப்பு 2004 ஜூன் மாதத்தில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் வெளியீடாக கொழும்பு ரெக்னோ பிரின்ட் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, 484 பக்கங் களைக் கொண்டு வெளிவந்தது. இந்நாலின் ISBN இலக்கம் 0-954-9440-1-1. விலை இலங்கையில் ரூபாய் 600.00, பிரித்தானியாவில் ஸ்ரேவிங் பவுண் 10, ஆகும்.

நூல்தேட்டம் தொகுதி 3 முதலாம் பதிப்பு 2005 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் வெளியீடாக கொழும்பு குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, 546 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளிவந்தது. இந்நாலின் ISBN இலக்கம் 0-954-9440-2-x. விலை இலங்கையில் ரூபா 900.00, பிரித்தானியாவில் ஸ்ரேவிங் பவுண் 10, ஆகும்.

நூல்தேட்டம் தொகுதி 4 முதலாம் பதிப்பு 2006 செப்டெம்பர் மாதத்தில் ஐக்கிய இராச்சிய, அயோத்தி நூலக சேவைகள் வெளியீடாக கொழும்பு குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, தற்போது வெளிவந்துள்ளது. இந்நாலின் ISBN இலக்கம் 0-954-9440-3-8 விலை இலங்கையில் ரூபாய் 900.00, பிரித்தானியாவில் ஸ்ரேவிங் பவுண் 10 ஆகும்.

திரு. என். செல்வராஜா அவர்களின் நூல்தேட்டம் தொகுப்பிற்கான சர்வதேச தாாதா நூற்றொடர் இலக்கம், International Standard Serial Number (ISSN) 1477-4690 என்பதாகும்.

என். செல்வராஜா அவர்களுடைய மேற்படி நான்கு தொகுதிகளிலும் ஒரு தொகுதியில் ஆயிரம் ஸமுத்தவர்களின் தமிழ்மொழிமூலான நூல்கள் என்ற அடிப்படையில் மொத்தமாக நாலாயிரம் நூல்கள் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய பதிவுகள் அனைத்தும் நூலியல், தகவல் விஞ்ஞானமுறைக்கு அமைய துறைசார் அறிவியல் பின்புலத்துடன் பதிவாக்கப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தனி ஆவணமாகக் கருதும் வகையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் சுருசிகைகளின் சிறப்பிதழ்களும், சில தனித்துவமான கல்வெட்

டுக்களும், தனி நூலின் வகைக்குள் அடங்கக் கூடிய கனதியான அம்சங்களுடன் வெளிவந்த ஞாபகாரர்த்த மலர்களும் இத்தொகுதிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில் இந்த நான்கு தொகுதிகளிலும் தொகுக்கப் பட்டுள்ள நூல்கள் எவ்வித கால எல்லை கருக்கும் வரையறை செய்யப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பதிவுகளின் ஒழுங்கமைப்பு

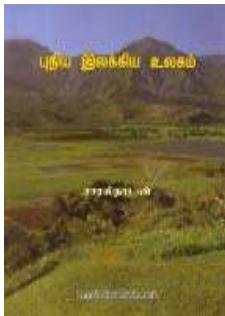
நூல்தேட்டம் உசாத்துணை நூல் என்ற பிரிவுக்குள்ளடங்கும் நூலாகும். ஒரு நூலைப் பற்றிய நூலியல் தகவல்களைக் குறுகிய காலத்தில் வாசகர் கண்டறிய வகை செய்யும் வண்ணம் ஓவ்வொரு தொகுதியும் மூன்று பிரிவாகப் பதியப்பட்டுள்ளது.

முதற்பிரிவில், நூல் பற்றிய பிரதான பதிவுகள் பாடலூழுங்கில் வகைப்படுத்தப்பட்டு தொடர் என் மூலம் அடையாளப்பட்டுள்ளன. பாடவாரியாக ஒரு நூலைத் தேடும் வாசகர் இப்பிரிவின் மூலம் பயன்தைய முடியும்.

இரண்டாவது பிரிவு, தலைப்பு வழிகாட்டியாகும் முதற்பகுதியில் நூல்கள் பாட வாரியாக முதலில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, பின்னர் அகர வரிசையில் காணப்படுவதால் ஒரு நூலின் தலைப்பைக்கொண்டு நூலைத் தேடவிழையும் வாசகர் இரண்டாவது பிரிவில் அகர வரிசையில் காணப்படும் தலைப்பு வழிகாட்டியின் வாயிலாக நூலின் தொடர் இலக்கத்தைக் கண்டறிந்து முதற்பகுதியில் உள்ள பிரதான பதிவைப் பார்வையிட முடியும். இங்கு தலைப்புகள் அகர வரிசை எழுத்தொழுங்கில் அல்லது சொல் கொழுங்கில் அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது.

ஆசிரியர், பதிப்பாசிரியர், தொகுப்யாசிரியர், மூல ஆசிரியர் ஆகியோரின் விபரங்களைக் கொண்டு ஒரு நூலைத் தேடும் வாசகர் மூன்றாவது பிரிவின் மூலம் பயன்தைவர். இங்கு ஆசிரியர் அகர வரிசையில் நூல்களின் தொடர் எண்களைக் கண்டறிந்து அதன் மூலம் தான் தேடும் நூலைச் சென்றதைய முடியும். வாசகரின் தேடுகை நேரத்தை குறைக்கும் வகையில் புனைபெயரிலும், இயற்பெயரிலும் எழுதும் ஆசிரியரின் ஒரு பெயரின் கீழ் மட்டும் இயன்ற வரை அவரது நூல்களின் தொடர் எண்களைக் குறிக்க நூலாசிரியர் முனைந்துள்ளார்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

சாரல் நாடன்க் புதிய இலக்கிய உலகம் - சில மனப்பதிவுகள்

- அந்தனி ஜீவா

இலங்கை மலையக தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய தகவல்களை அறிந்தவரும், எழுதியவருமான முத்த எழுத்தாளரும், ஆய்வாளருமான சாரல் நாடன், அவசர அவசர மாக “புதிய இலக்கிய உலகம்” என்ற நூலை 2006 - ல் எழுதி, பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூலில் இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் அறிய வேண்டிய தரவுகளையும், தகவல் களையும் தந்துள்ளார்.

‘புதிய இலக்கிய உலகம்’ என்ற இந்த புதிய நூலில் ஒன்பது அத்தியாயங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன, அதில் மூன்று பலரின் பார்வையில் படாத நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சிறுகதைகள். மூன்று சிறுகதைகளில் ஒன்று செ.நடராசா எழுதிய “தேயிலைத் தோட்டத்திலே மீனாட்சி” என்ற கதை. 1949ல் டிசம்பரில் வீரகேசரியில் வெளிவந்துள்ளது. மற்றுமொரு சிறுகதை திருச்செந்தூரன் எழுதிய “வாழ்க்கைப் பாதையிலே...” என்ற கதை 29.09.1961 வீரகேசரியில் பிரகரமாகியுள்ளது. மூன்றாவது கதையும் 10.09.1961 - ல் வீரகேசரியில்தான் வெளிவந்துள்ளது. இந்தச் சிறுகதை சி. வி. எழுதியது “காலம் பதில் சொல்லட்டும்” ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சிறுகதையை தமிழாக்கம் செய்தவர் கவிஞர் சக்தி - பாலப்யா, இப்படி அறிய தகவல்களை தேடி தந்துள்ளார் நூலாசிரியர் சாரல் நாடன்.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக செயற் பட்ட இரண்டு எழுத்தாளர் சங்கங்களை பற்றிய இரண்டு கட்டுரைகள் தந்துள்ளார். ஒன்று மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம். மற்றது மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை. இரண்டு அமைப்புகளுடனும் இவருக்கு தொடர்பு இருந்தது.

மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களை ஒன்றி ணைக்கும் முயற்சி ஜம்பதின் பிற்பகுதியில்

மேற்கொள்ளப்பட்டது. கே. கணேசனம், சி. வி. வேலுப்பிள்ளையும் இந்த முயற்சியில் முன் நின்றனர். இவர்களின் ஒன்றிணைக்கும் முயற்சி யோடு மலைநாட்டு தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஒன்று சேரவில்லை. எனவே நாவலப்பிடிட்டியில் 1958 - ல் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி வெற்றியடையவில்லை. தன்னுடன் தொடர்பு பேணிய எழுத்தாளர்களான சக்தி அ. பாலையா, ந. அ. தியாகராஜன், பொன். கிருஷ்ணசாமி, தமிழோவியன் ஆகியோரின் துணையுடன் அட்டனில் இன்னொரு முயற்சியை வேலுப் பிள்ளை 1959 - ல் மேற்கொண்டார் அதுவும் பயன் தரவில்லை என நூலாசிரியர் தெரிவிக் கின்றார்.

மேலும், அவர் கூறுகையில் “வீரகேசரியில் சிறுகதைப்போட்டியொன்றை நடாத்திய பிறகே இது சாத்தியமானது. இதன் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களாக சாரல் நாடன், தமிழோவியன், இராம. சுப்பிரமணியம் இருந்தனர். 17.08.63 - ல் பதுளையில் இது ஆரம்பமானது எனக் குறிப் பிடும் நூலாசிரியர் இந்தச் சங்கத்தை கொண்டு நடத்திய எஸ். எம். கார்மேகம் இந்தியாவுக்கு சென்று விடவே இதன் செயற்பாடுகள் பின்னடந்தன” எனகிறார்.

மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் கிளை ஒன்று 1966 - ம் ஆண்டு கொழும்பில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக என். எஸ். எம். ராமையா தெரிவு செய்யப்பட்டார். அந்தக் கூட்டத்தில் தெளிவுத்தை ஜோசப், அந்தனி ஜீவா, கு. இராமச்சந்திரன், எஸ். தியாகராஜா, எஸ். எம். கார்மேகம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். அப்பொழுது வார இதழாக வந்த ‘சுதந்திரன்’ “கொழும்பில் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றச்சிறை” என்று செய்து வெளியிட்டிருந்தது.

அடுத்த கட்டுரை “மலையக கலை இலக்கிய பேரவை”யைப் பற்றியது. மலையக கலை இலக்கியப் போவையின் கால் நூற்றாண்டு வரலாற்றை நன்கறிந்தவர் நூலாசிரியர் சாரல் நாடன் அதன் தற்போதைய தலைவரும் அவரே.

“மலையகத்தில் புதிய ஓர் இலக்கிய எழுச்சியையும், மறுமலர்ச்சியையும் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பில் 15.12.1980 - ல் தோன்றியது மலையக கலை இலக்கியப் போவை. அறுபதுகளில் ஏற்பட்ட மலையக விழிப்புணர்வின் வேகம் படிப்படியாக தேய்ந்து வந்து, எழுபது களின் பிற்பகுதியில் தேக்க நிலை அடைந் திருந்தது. மறுமலர்ச்சிக்கும் விழிப்புணர்ச்சிக்கும் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்ட பலர் மொனமாசி விட்டிருந்தனர். செயலாக்கம் மிகுந்த அந்தனிலீவா இதனால் பெரிதும் கவலையற்று, இலக்கியத் துறையில் சேவை யாற்றிய பலரின் ஆலோசனைகளை பெற்று, குறிப்பாக சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கே. கணேஷ், பொ. கிருஷ்ணசுவாமி, எம். ரங்கநாதன், ரா. மு. நாகவினங்கம் ஆகியோருடைய வழிகாட்டலைப் பெற்று செயற்பட ஆரம்பித்தார். இவ்வாறு பேரவைப் பற்றிய பல தகவல்களை தந்துள்ளார் நூலாசிரியர்.

ஆனால்... கண்டியில் 1996 - ல் நடத்திய 15 ஆவது ஆண்டுவிழாவில் பதினைந்து படைப்பாளிகள் பாராட்டப்பட்டனர், அந்த விழாவில் சிறப்பு அழைப்பாளராக கலந்து கொண்ட கலாசார அமைச்சர் வகுக்கும் ஜய கொடி பேரவை செயற்பாட்டை ஊக்குவிக்கு முகமாக ஏழ எழுத்தாளர்களுக்கு அகில இலங்கை சமாதான நீத்வான் கெளரவத்தை வழங்கினார்.

இந்த நூலில் “தொழிற்குலத்தின் கலைத் துறை என்ற கட்டுரை காங்கிரஸ் தொழில் நிறுவனம் நடத்திய கருத்தரங்கு பற்றி குறிப்பிடும் நூலாசிரியர் முதல் கருத்தரங்கு கொழும்பிலும், இரண்டாவது கருத்தரங்கு அட்டினவும் நடை பெற்றதை குறிப்பிடவில்லை.

கொழும்பில் நடத்திய கருத்தரங்கில் தமிழ்நாடு க. நவசோதி “மலையக நாட்டார் பாடல்கள்” என்ற தலைப்பில் காங்கிரஸ் தொழில் நிறுவன தலைவராக இருந்த பீ. பி. தேவராஜ் தலைமையில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார்.

அந்த கருத்தரங்கில் என். எஸ். எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப் நான் உட்பட பலர் கலந்து கொண்டோம்.

இரண்டாவது கருத்தரங்கு அட்டன் நகரசபை மண்டபத்தில் பீ. பி. தேவராஜ் தலைமையில் “மலையக இலக்கிய வளர்ச்சி” அந்தனி ஜீவா, ‘மலையக கவிதை வளர்ச்சி’ கவிஞர் க. ப. விங்கதாசன் ஆகியோர் ஆய்வு கட்டுரைகளை வாசித்தனர். அந்த கருத்தரங்கில் சாரல் நாடன், குறிஞ்சி நாடன், தமிழ் மாறன் எனப் பலர் கலந்து கொண்டனர்.

இந்த நூலின் இறுதிக்கட்டுரை “அறுபது களில் தமிழ் எழுத்துக்கள்” என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த கட்டுரையில் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணிகளாக இருந்த சில சிற்பிகளை ஞாபகப்படுத்தாமல் விட்டு விட்டார்.

அறுபதுகளில் இவர் கூறும் ஆத்திரப் பரம்பரையின் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கிய இர. சிவலிங்கத்தை பற்றி குறிப்பிடாதது பெருங்குறைப்பாடாகும். இதே போன்று மலையக மெங்கும் சற்றித் திரிந்து, தனது சுயம்பியாதைக் கருத்துகளால் மலையகத்தில் ஓர் எழுச்சி பரம்பரையை உருவாக்கிய நாவலர் இளஞ்செழியனின் பங்களிப்பை பதிவு செய்திருக்க வேண்டும்.

மற்றும் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரும் பணியாற்றிய மலைபூரச், தீர்த்தக்கரை, கொழுந்து, குன்றின்குரால், அஞ்சலி, கடந்த ஏழ ஆண்டுகளாக மாதந்தோறும் தவறாது வெளிவரும் ‘ஞானம்’ சுஞ்சிகையின் பங்களிப்பு பற்றி நூலாசிரியர் சாரல் நாடன் கட்டாயம் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டியது கடமையாகும்.

இன்றைய கணனி யுகத்தில் அவசர அவசரமாக “புதிய இலக்கிய உலகம்” நூலை எழுதி வெளியிட்ட ஆய்வாளர் சாரல் நாடன் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. வெளிவராத தகவல் களை வெளிச்சுத்திற்கு கொண்டு வந்துள்ளார். மலையக இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி விரிவான ஒரு நூலை எழுதுவதற்கு சாரல் நாடனின் இந்நூல் அடியெடுத்து கொடுக்கிறது. பல்கலைக் கழகத்தில் மலையக இலக்கியம் சம்பந்தமாக தேடுதல் நடத்தும் மாணவர்களுக்கு இந்நூல் ஓர் வழிகாட்டும் ஒளி விளக்காக அமையும்.

கிளங்கையில் துறிப்பு தொலைக்காட்சி நிறுத்தியிட் தயாரிப்பு வெண்டிய பகுதிகள்

மாணவ வரோதயன்

நெகிழ்வான நிகழ்ச்சிகள்

அண்மையில் ஒரு பத்திரிகை விளம்பரம் கவனத்தில் பட்டது. என்ற நிறுவனம் செய்த தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளின் தரப்படுத்தல் பற்றிய விளம்பரம் அது. அதில் ஜி அலைவரிசை முதலிடம் பெறுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்தத் தரப்படுத்தல் செய்யப்பட்ட காலம் ஜீலை மாத பிற்பகுதி என்பது மட்டுமே மேலதிக தரவாக கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. அதைவிட வேறு எந்த ஆதாரங்களும் அந்த விளம்பாத்தில் இருக்கவில்லை.

அது ஒரு அரைப்பக்க வர்ண விளம்பரம் என்பதால் 'ஜி' அலைவரிசையில் ஒளிபரப்பாகும் அத்தனை இறக்குமதி, இரவுல் நிகழ்ச்சிகளும் பட்டியல் படித்தப்பட்டு முதல்தர தொலைக் காட்சி 'ஜி' அலைவரிசை என்று கொடி கட்டப்பட்டிருந்தது.

இதற்குப் பின்னால் எழுத்தக்க நியாயத்துவமான கேள்விகளுக்கு பதிலை எங்கிருந்து பெறுவது என்பது என்போன்ற ஆர்வலர்களுக்கு புரியாமல் உள்ளது.

அதாவது,

1. இந்தக் கணக்கெடுப்பை எப்படி செய்தார்கள்? (பிரதேசம், மொழி, மாதிரி)
2. தொலைக் காட்சி ரசிகர்கள் எத்தனையவர்கள்? (கல்வி, வயது, மொழி, மாதிரி)
3. எவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளை ரசிக்கிறார்கள்? (அறிவியல், கல்வி, சமூகவியல், பொழுதுபோக்கு)
4. ஏன் ரசிக்கிறார்கள்?
5. எப்படி ரசிக்கிறார்கள்?
6. நிகழ்ச்சிகளின் தன்மைகள் எத்தனையவை?
7. நிகழ்ச்சிகளின் பெறுபேறுகள் எப்படியானவை?

என்று எவ்விதமான நீள, அகல, ஆழ தேவூலம் இன்றி ஜி அலைவரிசை முன்னேணியில் இருப்பதாக அந்த விளம்பரம் தகவல் தருகின்றது. (கடவுளுக்கு வெளிச்சம்)

'ஜி' அலைவரிசையில் ஞாயிறு தினங்களில் காலையில் 'M. 9.30' என்று ஒரு ஆபாச நிகழ்ச்சியில் கூட ஜி, அலைவரிசை முதன்மையானதாக இருப்பதை இட்டு பெருமைப்பட்டு ஆர்ப்பாட்டமாக அசுத்தினார்கள்.

அவர்களது அறியாமையை எண்ணி இருக்கப்படத்தான் முடிகின்றது. காரணம் இந்தத் தரப்படுத்தலின் தார்ப்பரியமும் புரியாமல், தமிழ் மக்கள் யுத்த நெருக்கடி, பாதுகாப்பு நெருக்கடிகளுள் அவைப்படுவதும் தெரியாமல் மக்கள் சந்தோசமாக இருப்பதாக, சிற்றின்பாக ரசனையில் இருப்பதாக பெருமைப்பட்டுக் கொண்டு நிகழ்ச்சியை அசிங்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

பார்வையாளர்களுக்கு தரமான நிகழ்ச்சியைத் தரவேண்டும், அதிலும் நெகிழ்வான நிகழ்ச்சியைத் தரவேண்டும். அது மட்ட ரகமான நிகழ்ச்சியாக அமைந்து விடக் கூடாது.

இந்த நெகிழ்ச்சியான நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு உதாரணம் உள்ளது. அது சாதாரண முறை சாராக் கல்வி நிகழ்ச்சியாகவும் அமைந்துள்ளது.

பிரதி புதன் கிழமை தோறும் இரவு 9 மணிக்கு ஸ்வர்ணவாஹினியில் இடம் பெறும் 'நெற் லேனேர்ஸ்' நிகழ்ச்சி தூண் அது.

இன்று நமது நாட்டில் குறிப்பாக நகரப்பறத்தில் வாகன விபத்து, வாகன நெரிசலுக்குக் காரணம் எமது ஒட்டுணர்களே.

அதாவது வாகனத்தைச் செலுத்துபவர்கள் வாகனம் பற்றியும், போக்குவரத்து விதிகள் பற்றியும் சரியாக அறிந்திராமையே காரணம். அவ்வாராண சட்ட அந்தஸ்த்துள்ள விடயத்தை நெகிழிப்பு படுத்தி ஆசிரியர், மாணவர் என்ற வகுப்பறை நாடகமாக்கி ஒரு முறைசாராக் கல்வி அந்த நிகழ்ச்சியில் இடம் பெறுகின்றது.

இன்று போக்குவரத்து விதிகளை மீறிந்தக்கம் பாத சாரதிகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. உதாரணமாக வெள்ளவத்தைப் பகுதியில் பாதசாரதிகளின் அத்து மீரல்களை, அறியாமைகளை அதிகம் அவதானிக்கலாம்.

அரைகுறை ஆடையுடன் ஆடும் பாடல்களை கேட்டு எஸ். எம். எஸ். செய்யவர்கள், வீதியில் மனிதராக நடந்து கொள்வது எப்படி என்று அறிய ஒரு தொலைக்காட்சி உதவுமானால் அதுவும் ஒரு நூல்ல ஊடகப் பணியாக அமையும்.

கோபுரம்

த. ஏஜயழைலன்

குவிந்து வழிந்தபடி கோவிலிற் சனக்கூட்டம்,
செவியில் அழுதாய்க்
சிஞ்சுகிற நாதசுரம்,
தாளமெனும் தண்ட வாளமோடும் தவில்லிரயில்,
ஓதுவார்கள்...
பஜனை உரத்திணைப்பொர்... தரும்கீதம்,
பூணுால் வாய் இருந்து புரண்டோடும் மறைவேதம்,
படபடக்கும் புராக்களின் கூட்டம்,
அவையறும்
இசைப்பாட்டு,
சேமக் கலம், சங்கு, சலங்கைகளி,
கற்றச் செவியைத் துடைத்துக்கூப்பும் மணியோசை,
சரசரக்கும் காஞ்சிபுரம்,
பட்டுவேட்டி சால்லை,
கூடிராளியால் திக்கைச் சுடரவைக்கும் தீபழை,
கந்தனச் சுகந்தம்,
சாம்பிராணி வாசம்,
கற்பூரக் காற்று, கமழும் மலர்வளைகள்,
சிறப்பச் சிறப்பில் சிலிர்த்து எழுந்து நிற்கும்
இராஜ கோபுரம்,

கேணியடி நீர்ப்பரப்பில்
அசைந்தாடும் கோபுர விழ்பம், மண்டபத்தின்
பிரமாண்டம்,
தூண்களிலே பிரமிக்க வைக்கின்ற
சிலைகள், யாழி
மரச்சிறப்பாய்த் தீயிறும்
பேரழகு வாகனங்கள்,
பித்தளையே குடியிருக்கும்
குத்து விளக்குகள், அடுக்குக்குஞ்ச தீபங்கள்
கம்பீரத் தீவெட்டி,
இவற்றோடு மின்வெளிச்சம்,
காஞ்சிபுரம் தாவணியில் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சிகள்,
கட்டுடவில் சங்கிலிகள் புரள நிமிர்வுகள்,
இத்தளையும் ஈரக்க...
இவற்றில் கவனத்தை
வைத்ததனால்... கோவிலிலே கடவுளை மறந்து
போனோம்.
அவரையும் ஓர் புதினமாய்த்தான்
பார்க்கப் பழகிலிட்டோம்.
புளித இறையன்பு அருளுக்கார் ஏங்குகிறோம்.

அநூராதபுர டாவட்டீல் (அண்மைக்கால)

இநோக்கியான தீவிரமான வெள்வரை

- எஸ். வஸீம் அக்ரம்

அற்முகம் 2 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

அநூராதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எஸ். வஸீம் அக்ரம் 06.12.1985இல் பிறந்தவர். தற்போது தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாம் வருட மாணவராகக் கல்வி பயில்கிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் வஸீம் அக்ரத்தின் படைப்புகள் முத்துக்கள், தினகரன், அநூ-ராகம், தினச்சுடர், தினமுரசு, படிகள், மல்லிகை, எங்கள் தேசம், ஞானம், வீரகேசரி, அல்-மதீனா ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. பாடசாலை மட்டத்திலும் தேசிய மட்டத்திலும் விருதுகளும் சான்றிதழ்களும் பெற்றுள்ள இவர், அநூராதபுரம் நட்சத்திர நற்பணி மன்றத்தின் செயலாளராகவும் ‘படிகள்’ இருமாத இலக்கிய இதழின் உதவி ஆசிரியராகவும் விளங்குகிறார்.

இவரது முகவரி : 78B, ஜெயந்தி மாவத்தை, அநூராதபுரம்

அநூராதபுர மாவட்ட தமிழ் இலக்கியச் செல் நெறி ஏற்ததாள ஒரு நூற்றாண்டுகால பாரம்பரியம் மிக்கது. இதர பிரதேசங்களைப் போலன்றி சிங்கள மொழி செறிந்து கிடக்கும் இம்மண்ணில் தமிழ் இலக்கியம் பலரை வியப்பில் ஆழ்த்தியும் இருக்கிறது. 1960ம் ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்தும் 1970களிலும் செழிப்பான இலக்கிய நகர்வுகளை முன்னிறுத்திச் செயற்பட்ட அநூராதபுர மாவட்ட தமிழ் இலக்கியப்பரப்பு, இனப்பிரச்சினையின் குளுர பிம்பங்களால் ஆட்பட்டு தூர்ந்துபோயிருந்தது. எனினும் இதன் பல்வேறு பரிமாணங்கள் ஈழத்திலக்கியத் தின் போக்கில் அடையாளப்படுத்தத்தக்க மாறுதலுக்கு இயலுமான பங்களிப்புகளை நல்கியுள்ளது என்பது மிகையான கூற்றன்று. 2000க்கு முன்னான தசாப்தத்தில் இலக்கிய வெறுமை நிலவியபோதும், அண்மைக்கால இலக்கிய நகர்வுகளின் வீச்சை அனுகும் போதும், ஆரோக்கியமான இலக்கியச் செல் நெறிக்கான அடைவுகள் அநூராதபுர மண்ணில் துலங்குவதற்கான அடையாளங்கள் தெரிகின்றன.

இவ்வாறான பின்புலத்திலிருந்து, அநூராத

புர மாவட்ட அண்மைக்கால இலக்கியச் செல் நெறியின் நகர்வுகளை இங்கு அடையாள மிட்டு நோக்குவது தகும்.

இதழியல்

அநூராதபுர மண்ணிலிருந்தும், ஏற்ததாழ பத்துக்கும் இருபதுக்கும் இடையிலான சிறு சஞ்சிகைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஒரு பிரதேசத்தின் இலக்கியச் செல்நெறிகளை அப்பிரதேசத்தின் சிறு சஞ்சிகைகளே இனங்காட்டவல்லன. இந்த அடிப்படையில் இப்பிரதேசத்திலிருந்தும் 1959ம் ஆண்டிலிருந்து அநு. வை. நாகராஜன் அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு வெளிவந்த “அண்ணை” இதழைத் தொடர்ந்து பல சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. எனினும் கால நகர்வில் அவைகாணாமல் போய்விட்டன. இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் 2001ம் ஆண்டுக்குப்பின் அநூராதபுர கலை இலக்கிய வட்டத்தின் ‘அநூராகம்’ சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அநூராதபுர நட்சத்திர நற்பணி மன்றத்தின் ‘படிகள்’ சஞ்சிகையும் இடையறாது வெளிவரும் இன்னொரு சிற்றேடு. தவிரவும் அநூராதபுரம் ஸாஹிரா மகா வித்தியாலயத்தில்

அன்பு ஜவஹர் ஷா மூலம் வெளிவந்து ‘பிறையொளி’ மிக அதிகமான இதழ்களை விரித்த ஒரு சஞ்சிகைகளாகும், இவ்விதம் தற்போது வெளிவராத போதும், இவ் வித்தியாலயத்து விருந்து பிறிதொரு சஞ்சிகை வெளிவரவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதுமட்டுமென்றி அல் - மதினா என்ற ஒரு சிறு பாடசாலையிலிருந்து எப். ராசிக் பர்ட்டீஸ் அவர்களை பொறுப்பாசிரியராக கொண்டு அல் மதீனா இதழும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

இவ்விதம் களின் வருகை மூலம் இம் மண்ணின் வாசகர்கள் / படைப்பாளிகளிடத்தில் ஓர் இலக்கிய உத்வேகம் கிளர்ந்து பிரவகிக் கிறது. தமதான சிந்தனைப்புலத்தை வெளியிட இவ்விதம் கள் ஓர் அரிய சாதனமாக இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நூல்கள்

1970களின் பின் இம்மண்ணில் அதிக நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இதில் அநுவை நாகராஜன், அன்பு ஜவஹர் ஷா போன்றோரது நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. மிக அண்மையில் கெகி ராவ் ஸஹானாவின் இன்றைய “வண்ணத்துப் பூச்சிகள்” கவிதைத் தொகுதி, நாச்சியாதீவு பர்வினின் ‘சிரட்டையும் மண்ணும்’ கவிதைத் தொகுதி என்பன வெளிவந்திருக்கின்றன. வெகு விரைவில் அநுராதபுரம் சப்ரினாவின் “அக்னிச்சிறகு”

படிகள் வெளியீடாக வெளிவர வுள்ளது. இந்த நூல்களின் வருகையானது, எமது மண்ணில் இளம் ஆர்வலர்கள் படைப் பாளிகள் காத்திரமான இலக்கிய நகர்வுகளில் ஈடுபட்டு விடுகின்றனர் என்பதைப் புலனாக் கிறது.

இலக்கிய ஒன்றுகூடல்

அநுராதபுர மாவட்டத்தின் இலக்கியச் செல்நெறியை வலுப்படுத்த “மாதாந்த இலக்கிய ஒன்றுகூடல்” எனும் செயற்றிட்டம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செயற்றிட்டத்தினால் இலக்கிய உலகில் நிகழும் மாற்றங்கள் தொடர்பாகவும், படைப்புகள் சார்ந்த விமர்சனங்களும், விவாதங்களும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. கடந்த மாதம் எம். சி. றஸ்மினினால் ‘அமைப்பியல் வாதம்’, ‘யதார்த்த வாதம்’ போன்ற விடயங்கள் கருத்தாடலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

மேற்படி அம்சங்களுக்கூடாக அநுராதபுர மாவட்டத்தில் அண்மைக்கால இலக்கியச் செல் நெறியானது, ஆரோக்கியமாக துலங்குவதை உணர்க்கூடியதாகவுள்ளது. மேலும் மிக விரைவில் அநுராதபுரம் மல்லிகை சிறப்பு இதழும் வெளிவர ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இச்செயற்பாடுகள் அன்பு ஜவஹர் ஷாவின் பிரதான ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

பண்டாவும் தமிழ்ச் செல்வனும்
ஓருவரை ஒருவர் வெட்டி
இறந்துபோகும் செய்தியை
என்னால் நம்ப முடியவில்லை
இன்னும் சூட.
நேற்றுக் கண்டேனே...
கோயிலைக் கடக்கும் போது
பண்டாவும்
விகாரையைக் கடக்கையில் தமிழ்ச்
செல்வனும்
எழுந்து எழுந்து
மரியாதை செய்து கொண்டதை!

மடவனை அன்சார் எம். ஷியாம்

உகால கலைவிலக்ஷ்ய திட்டங்கள்

நூனபண்டிதன்

“நவீன முகாமைத்துவ சிந்தனைகள்” நூல் வெளியீடு

தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி இரா. பத்மரஞ்சன் எழுதிய நவீன முகாமைத்துவ சிந்தனைகள் நூல் வெளியீட்டுவிழுபு அண்மையில் மட்டக்களப்பு கோல் இன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. எஸ். சிவகுமார் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழுபுவில் பேராசிரியர் மௌன குரு பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார். நூலின் முதற்பிரதியை கிழக்குப் பல்கலைக் கழக வார்த்தக முகாமைத்துவ பீடாதிபதி வ. கிருஷ்ணகுமார் பெற்றுக் கொண்டார் “அரசாங்க ஊழியர்களிடம் செயல்திறனும் அறிவும் காணப்பட்டாலும் படித்தவர்கள்தான் இந்நாட்டைக் கெடுக்கிறார்கள்” என சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு பேசிய வைத்தியசாலைப் பணிப்பாளர் எம். தேவராஜன் தெரிவித்தார். வெளியீட்டுரை கிழக்குப் பல்கலைக் கழகப் பதிவாளர் டி. ஹரிஸ் நிகழ்த்தினார்.

“சேதுக்கால்வாய்த் திட்டம்” நூல் வெளியீடு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 5-8 -2006 சனிக்கிழமையன்று கே. ரீ. கணேசலிங்கம் தி. திருக்குமரன் இணைந்து எழுதிய சேதுக்கால்வாய்த் திட்டம் (அரசியல் பொருளாதார இராணுவ சூழலியல் நோக்கு) நூல் வெளியீடு ஊடகவியலாளர் இளையதுமிய நடராஜாவின் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாக பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தமிய கலந்து கொண்டார். நூலின் முதற் பிரதியை ஐ. நா. ஸ்தாபன தகவல் தொழில்நுட்ப ஆலோசகர் தாஸ் பெற்றுக் கொண்டார். சங்க உத்தியோகத்தர் இரா சட்கோபன், ஊடகவியலாளர் எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன், புவியியல் விரிவுரையாளர் எஸ். அன்றனி நோர்பேட் ஆகியோரும் இவ்விழுபுவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் “பரிசில் நிதியம்”

சங்கத் தலைவர் குமாரசாமி சேராமகந்தரம் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பரிசில் வழங்கும் நிகழ்வு 23-07-2006 அன்று நடைபெற்றது. சிறப்பு அதிதியாக ஊடகவியற் கல்லூரி விரிவுரையாளர் ஆ. சிவனேசச்செல்வன் கலந்து சிறப்பித்தார் தொடக்கவுரை நிகழ்த்திய தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் தமிழ்வேள இ. க. கந்தசாமி தனது உரையில் “நீண்ட காலத்துக்குப் பின் தமிழ்த் தேர்வுகளை நாடளாவியாதியில் வைத்து இவ்வருடம் இப்பரிசில்களை வழங்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிட்டியுள்ளது. பெரியார் பொ. சங்கரப் பிள்ளை குடும்பத்தவர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பரிசில் நிதியத்திற்கு பல பெரியார்கள் உதவி புரிந்துள்ளார்கள். இந்நிதியை பணம் தனியான கணக்காக வங்கியில் வைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்பணத்திலிருந்துதான் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன என்றார். மாணவர்களுக்கு நாவன்மை தமிழ்த்திறன் எழுத்துத் தேர்வு என்பவற்றில் பணப்பரிசும் சான்றிதழிக்கஞம் வழங்கப்பட்டன. அத்தோடு வளர்ந்தவர்கள் ஆய்வுக்கட்டுரை, கவிதை, நூல்கள் ஆகிய துறைகளிலும் கல்விப் புலமைப் பரிசில்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டனர். சிறப்பு அதிதி ஆ. சிவனேசச் செல்வன் தனது உரையில் “நாடளாவிய ரீதியில் மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் அவர்கள் இயல்பாக உணர்ந்து பேசவும் கருத்துக்களை உணரத்

தூண்டுவதற்கும் வாசிப்பு இன்றியமையாதது. இப்பொழுது வாசிப்புப் பழக்கம் குன்றி வருகிறது. நிறைய வாசிப்பவர்கள் நிறையவே எழுதுவார்கள். வாசிப்புப் பழக்கம் மனிதனைப் பூரணப்படுத்தும். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் மாபு சாராத கல்வி முறையை உருவாக்கிவருகிறது புதிய தலைமுறையை வர்க்கும் சங்கமாக செயற்பட்டு வருகிறது” எனக் குறிப்பிட்டார்.

கற்றழை கலை இலக்கிய மன்ற அங்குராப்பணம்

“கலைத்தன்மை மிக்க மனித வாழ்க்கையை மேம்படுத்த கலை இலக்கிய மையங்கள் வழி வகுக்கின்றன. எமது எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு நாம் விட்டுச் செல்லும் மிச்சங்களாக எமது கலைப் படைப்புக்களே இருக்கப் போகின்றன” இவ்வாறு கற்ற பூலா கலை இலக்கிய மன்ற அங்குராப்பண வைவத்தில் கற்ற பூலா தமிழ் வித்தியாலய அதிபர் க. காந்தரூபன் தெரிவித்தார். அண்மையில் நடைபெற்ற மேற்படி அங்குராப்பண வைவத்தில் அப்பிரதேசசத்தைச் சேர்ந்த பல இளங் கலைஞர்கள் கலந்து கொண்டனர். கவிஞர் வே. தினகரன் தனது கருத்துறையில் “பட்ரும் கொடிக்கு ஒருதடி எவ்வளவு அவசியமோ அதேபோன்று இளங்கலைஞர்கள் அறிமுகமாக ஒரு அமைப்பு அவசியம். மலையும் பலாமரமும் உரசும் போது தேயிலைத்தூரில் தீப்பற்றியதாக ஒரு புதுக்கவிதை இது எவ்வளவு தத்துப்பாக எம் மலைநாட்டுண் நிலையை எடுத்துச் சூறுகிறது. தீப்பற்றும் தேயிலைத்தூரிலிருந்து எமது சமூகத்தை முன்னேடுத்துச் செல்லும் தீச்சவாலைகளான படைப்புகளை நாம் படைக்க வேண்டும்” என்றார்.

நடனக் கலைஞர் வாசகி ஜெகதீஸ்வரனுக்குத் தமிழகத்தில் பாராட்டு

சென்னையில் ஆகஸ்ட் முதலாம் திகதி நடிகை சொர்ணமால்யாவின் ‘மார்க்கம்’ நடன நிகழ்ச்சியில், நடனத்துறையில் சாதனை புரிந்த மூன்று சிறந்த கலைஞர்கள் விருது அளித்துக் கொரவிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுள் நம்நாட்டுக் கலைஞரான வாசகி ஜெகதீஸ்வரனும் ஒருவாரவார். இவரைப் பாராட்டிப் பேசிய உலக நடனக் கலைஞர் பத்மா சுப்ரமணியம் “இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் கலை பண்பாட்டிலும் சிறந்து விளங்குபவர்கள் கலைகளைக் கற்கவேண்டும் என்கிற அவர்களது ஆர்வம் மிகவும் போற்றுதலுக்கு உரியது. அம்மக்களின் சார்பாக நடனக் கலைஞர் வாசகி ஜெகதீஸ்வரனைப் பாராட்ட வேண்டும். இலங்கை மக்கள் அனைவருக்கும் உரிய எங்களது பாராட்டுக்களை உங்கள் மக்களின் சார்பாக நீங்களே கூமந்து செல்லுங்கள். வாசகியின் தாய் ஒரு நடன ஆசிரியை. இதனால் அவர் எவ்வளவு தூரம் பயணதைந்திருப்பார் என்பது அவருக்கு நன்கு தெரியும். அவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழகம் வந்து எவ்வளவு தூரம் ஆர்வமாக நடனம் கற்றிருக்கிறார் என்பதை நினைக்கும்போது ஆசிரியமாக இருக்கிறது. பொதுவாக இலங்கையில் உள்ள எல்லா கலை ஆர்வலர் களிடமும் இத்தகைய ஈடுபாடும் முயற்சியும் உழைப்பும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களை அடையாளம் கண்டு பாராட்ட வேண்டும். அந்தப் பணி இந்த நிகழ்வின் மூலம் நிறைவேறுகிறது” எனக் குறிப்பிட்டார்.

கவிஞர் ஏ. இக்பால் படைப்புகள்

கொழும்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் 30.07.2006 அன்று கவிஞர் ஏ. இக்பால் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வுவரை நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வாங்கிற்கு தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் சிவா சுப்ரமணியம் தலைமை தாக்கினார். கவிஞர் ரி. எம். ஸபா ஆய்வுவரை நிகழ்த்தினார். ஆரம்ப காலத்தில் 1956 தொடக்கம் 1959 வரை மாபு ரீதியன் கவிதைகளை எழுதி வந்த ஏ. இக்பால் முற்போக்குச் சிந்தனையின் பால் ஈர்க்கப்பட்டார். 1959 முதல் முற்போக்கு அணியில் சேர்ந்து தமது படைப்புகளை வெளிக்கொணர்ந்தார். ‘தன் மதியே’ என்ற இவரது முதற்கவிதை மனித நேயத்தை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்தது. தொழிலாளர்களைப் பற்றி செய்திப்பத்திரிகையில் மார்க்கியப் பொதுவுடைய கருத்துக்களடங்கிய கட்டுரைகளை எழுதினார். 1976ல் பலஸ்தீனக் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து தினகரனில் வெளியிட்டு வந்தார். 1980ல் மூஸ்லிம்களுக்கு புரட்சி புதியனவல்ல என்ற கருத்துநிலை நின்று தனது படைப்புக்களை தினகரனில் எழுதினார். முற்போக்கு எண்ணம் காரண மாக இக்பால் மக்கள் மனங்களில் இடம்பிடித்துள்ளார். பல்துறை சார்ந்த பத்தி

எழுத்துக்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்” எனக் குறிப்பிட்டார். விபவி கலாசாரமையமும் முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய பத்தாவது கருத்தாங்கு இது என்பது குறிப்பிட்தத்தக்கது.

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கப் புதிய ஆட்சிக்குழு 2006 - 2007

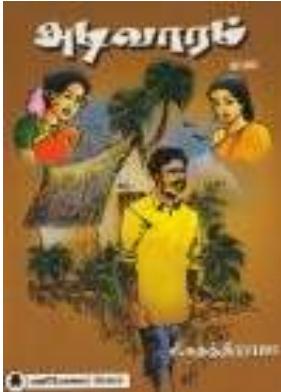
கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டம் 30.07.2006 அன்று சங்க மண்டபத்தில் குமாரசாமி சோமகந்தாரம் தலைமையில் நடைபெற்றது. பின்வருவோர் சங்கத்தின் 2006 – 2007 ஆம் ஆண்டு நிர்வாகிகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தலைவர்: இரா. சுந்தரவிங்கம், பொதுச் செயலாளர் கா. வைத்தீஸ்வரன், நிதிச்செயலாளர் ச. பாலேஸ்வரன், துணைத் தலைவர்கள் ஆ. இரகுபதி பால ஸ்ரீதாரன், சி. அமிர்தலிங்கம், வ. மகேஸ்வரன், சர்ச்சாருபவதிநாதன், ஆ. குகழுந்தி, பெ. விஜயரத்தினம், மு. கதிர்காம நாதன், ச. இலகுப்பிள்ளை, ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், டபிள்யூ. எஸ். செந்தில்நாதன் ஆகியோரும் துணைப் பொதுச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி, நிதிச்செயலாளர் அ. பற்குணன், உறுப்புரிமைச் செயலாளர் திருமதி அ. புவனேஸ்வரி, நிலையமைப்புச் செயலாளர் மா. சடாற்சரன், நூலகச் செயலாளர் தி. கணேசராஜா, கல்விக் குழுச்செயலாளர் திருமதி பத்மா சோமகந்தன், இலக்கியக்ஞரும் செயலாளர் சி. பாஸ்க்கா அவர்களும் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள் சோக்கல்லோ சண்முக நாதன், சி. எழில் வேந்தன், திருமதி செல்வி திருச்சந்திரன், மா. தேவராஜா, ந. கணேசலிங்கம் க. இரகுபரன், உடப்பூர் வீரசௌக்கன், சந்திரபவாணி பரமசாமி, க. உதயகுமார், சி. அனுஷ்யந்தன், தெ. மதுகுதனன் டாக்டர் விக்னவேணி செல்வநாதன், த. சிவஞான ரஞ்சன், திருமதி வசந்தமலர், தயாபாரன், திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா, பொ. சுந்தரவிங்கம், சி. இராஜசிங்கம் (சுதாராஜ்), வே. முரீங்கநாதன், சி. சத்தியகுமாரன் (மாவைவரோதயன்) ஆகியோரும், உள்ளகக் கணக்காம்பவாளர்களாக சி. சாவணபவன், சி. சிவலோகநாதன் ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

திலகவதி - மீனாட்சி சகோதரிகளின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம்

திலகவதி மீனாட்சி சகோதரிகளின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் 20.8.2006 அன்று யம்பலப்பிட்டி புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. தெ. ஈஸ்வரன் திலகவதி தம்பதிகளின் பெளத்திரிகளும் கணேஷ் மருதினி தம்பதியினரின் புதல்விகளுமாகிய திலகவதி மீனாட்சி சகோதரிகள் இங்கிலாந்து ஸ்ட்ஸ் கலாசங்க கலாநிதி கீதா உபாத்தியாயவிடம் பரதநாட்டியம் பழகியவர்கள். இங்கிலாந்தில் இவர்கள் நடனக்கலையைப் பயின்றபோதும் தமது சொந்த மண்ணில், உறவினரின் முன்னிலையில் தமது பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தை நிகழ்த்தியது போற்றுதற்குரியது. இவர்கள் திரு. திருமதி வி. ரி. வி. தெய்வ நாயகம் பிள்ளையின் பூட்டப்பிள்ளைகள் ஆவர். அரங்கேற்ற நிகழ்வில் ஆரம்பகால நடன ஆசிரியர்களான முருமதி வாசுகி ஜெகதீஸ்வரன், முருமதி சூரியகலா சந்திரிகா ஜீவானந்தன் ஆகியோருக்கு மாணவிகளால் கெளரவும் வழங்கப்பட்டது. இவர்களுது ஆசிரியை கலாநிதி கீதா. உபாத்தியாய சிறப்பான முறையில் நட்டுவாங்கம் செய்தார். சிவானந்தன் அகிலன் நடன அரங்கேற்றத்திற்கான பாடல்களைப் பாடினார். இந்த அரங்கேற்ற நிகழ்வு இரசிகர் களுக்கு பெருவிருந்தாக அமைந்தது.

சிற்பி இலக்கிய விருதுபெறும் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்

தமிழகத்தின் சிற்பி அறக்கட்டளை நிதியம் வழங்கும் கலிதைக்கான விருது இவ்வருடம் நம் நாட்டுக் கலிஞரான வ. ஐ. ச. ஜெயபாலனுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. 1965இல் இருந்து எழுதிவரும் ஜெயபாலன் தற்போது நோர்வே நாட்டில் வசித்து வருகிறார். நம் நாட்டின் முக்கிய கலிஞர்களுள் ஒருவரான இவரது நூல்களாக சூரியனோடு பேசுதல் (1986), நமக்கென்றொரு புலவெளி (1987) அகதியின் பாடல் (1990) உயிர்த்தெழுகின்ற கவிதைகள் (1998) ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளையும் ஒரு குறுநாவலும் வெளிவந்துள்ளன.

நாவல் : அடிவாரம் (நாவல்)
ஆசிரியர் : திரு. சி. கதந்திரராஜா
முதற்பதிப்பு: 2005
விலை : 75 ரூபா

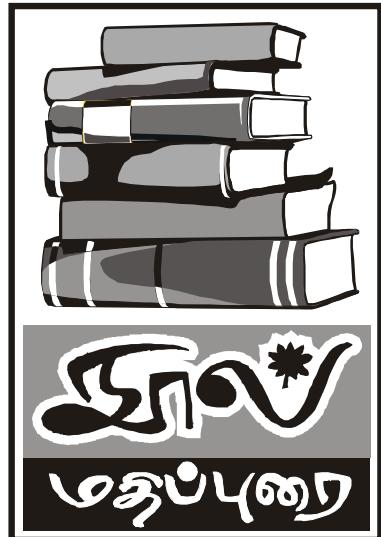
இந் நாவலுக்கு முதுபெரும் எழுத்தாளரான திரு. செ. கணேசலிங்கனின் அணிந்துரை அமைந்திருப்பதன் பொருத்தப்பாட்டைப் பாராட்டுகின்ற அதேவேளை, இப் பொருத்தப்பாட்டை உணர்ந்து, திரு. செ. கணேசலிங்கனை முதன்மைப்படுத்திய இந் நாவலின் ஆசிரியரான திரு. சி. கதந்திரராஜா அவர்களும் பாராட்டுக்குரியவராகுகின்றார்.

ஒருவன் தான் வாழ்கின்ற குழலிலிருந்தே சமூகக் கூறுகள் பற்றிய கருத்தேற்றத்தைப் பெறுகின்றான். நாளைவீல் அவன் பெற்றுக் கொள்ளும் கருத்துக்களின் தொகுப்பிலிருந்து ‘எண்ணக்கருக்கள்’ படிமங்களாகுகின்றன. இதே எண்ணக்கருப் படிமங்கள் அவனது சிந்தனை வளத்தில் விளைந்து கொள்கை களாகுகின்றன. இதே கொள்கைகள் அகலமும், ஆழமும், கூர்மையும் பெறும்போது இலட்சியம் என்ற உண்ணதநிலையை அடைகின்றன.

ஆனால், இந்நிலை சகலரிடமும் நிகழ்வதில்லை!

இந் நாவலின் ஆசிரியரான திரு. சி. கதந்திரராஜாவிடம் ‘மனிதத்தை’ நேசிக்கும் கொள்கையையும், அதே ‘மனிதம்’ நிரம்பிய வாழ்க்கையை சகலமனிதர்களும் பெறவேண்டுமென்ற இலட்சியத்தையும் நாவலுக்கூடாக உணர்முடிகின்றது.

இந் நாவலின் நாயகனாக வருகின்ற கமலநாதன் என்ற வாலிபனின் குடும்ப, சமூக, நாகரிக, பொருளாதார, அரசியல் நிலைப்பட்ட

எதிர்பார்ப்புக்களை அடிநாதமாகக் கொண்டு, அவன் வாழ்கின்ற குழலிலுள்ள இயல்பான வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டு ஆசிரியர் இந்த நாவலை நகர்த்தி யுள்ளார்.

கமலநாதன் படித்துவிட்டு வேலை தேடுவதும், நேர் முகப் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றுவதும், தோற்றுப்போவதும் அதன் பின்பு சொந்தமாக தொழில் செய்ய முடிவு செய்து, தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தை வாங்குவதும், அருமை பெறுமையாக வாங்கிய அந்த இயந்திரத்தை இழப்பதும், என்பது போன்ற சம்பவங்களின் நீட்சியில் குடும்ப, சமூக, வர்க்க, பொருளாதார, அரசியல் சார்ந்த சம்பவங்களை அனுபவச்சூவைத்தலிற் கூடாக ஆசிரியர் படைத்து, இறுதியில் ஆயுதம் ஏந்துவதோடு நாவலை முடிக்கின்றார்.

புளியமரத்தடி, போதனைகள், மாஸ்ரார், ஆயுதம் ஏந்தக்குத்தயாராக நிற்கும் மக்கள்... யாவமே கற்பனை கலக்காத நினங்களாகத் தென்படுகின்றன.

ஒரு எழுத்தாளனின் படைப்புக்கள் நீண்ட ஆயுளைப் பெறுவதற்கான ஆக்கக் கூறுகளில் ‘மொழியாட்சி’ முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. எழுதும்வரைதான் எழுத்தாளன் பேசவான், எழுதிமுடிக்கப்பட்டு அச்சுருப்பெற்றின், அந்த நூல்தான் பேசும்; பேசவேண்டும்’ அந்த

மொழியாட்சி இந்நாவலில் பல இடங்களில் கூர்மை பெற்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

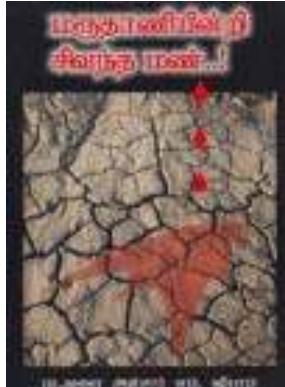
நாவல் படைக்கப்பட்ட சூழலிருந்தே, நாவலின் அனைத்துக் கூறுகளும் ஜனனமாகி யிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

இறுதியாக, இந்நாவலின் முற்பக்கத்தில் ‘ஆசிரியரின் உரையோ’ பிற்பக்கத்தில் படத்துடனான அறிமுகவரையோ, (அவரது பெயரைத் தவிர) இடம்பெறாததை, வெறுமை என்று, கூறுவதை விட,

‘ஆனாமை மிக்கதொரு மௌனம்’

என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது!

-கே. ஆர். டேவிட்

நால் : மருதானியின்றி சீவந்த மன் (கவிதைகள்)

ஆசிரியர் : மடவணை அன்சர் எம். வி.யாம் முதற்பதிப்பு: 2005 ஜூலை

விலை : 120 ரூபா

“இதில் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் யாவும் பல்வேறு தாக்கங்களின் காரணமாக எழுந்தவை. இதில் நான் இருக்கிறேன். என்னாடு இருக்கிறது. என்புன்னகைகள் இருக்கின்றன, கண்ணோர் இருக்கிறது, கோபம் இருக்கிறது, கொதிப்பு இருக்கிறது, நம்பிக்கைகளும் இருக்கின்றன. என்று மடவளை அன்சர் எம். வி.யாம் இத் தொகுப்பு முன்னுரையிலே, தனது கவிதைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இது அவரது சமூக ஊடாட்டத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.”

‘என்தேசம்’ என்ற கவிதைத் தொகுதிக்குப் பின்னர் வெளிவருகின்ற, இவரது இரண்டாவது தொகுதி இதுவாகும். இத்தொகுதியில் காணப்படும் பெரும்பாலான கவிதைகள், அரசியல், இழப்புகள், கொடுரம், காதல், சமயம், சமூகப்

பிரச்சினைகள் என்று பல்வேறு பிரச்சினைகளை அலககின்றன. இதன் மூலம் தன்னை ஒரு சமூக அக்கறை கொண்ட கவிஞராக காட்டுக் கொள்கிறார்.

இக்காலத்து மற்றும் சமூகத்துக் கவிஞர்கள் போன்று, சமாதானம் பற்றிய பிரக்கஞை, இவரது கவிதையிலும் காணப்படுகின்றது. ‘சமாதானப் பாடல்’ என்ற கவிதையின் வரிகள் இதற்குச் சான்று.

“பூவினால் கூட ஒருத்தரை ஒருத்தர்

அடித்தல் கூடாது

நாவினால் கூட போர் எனும் வார்த்தை

பிறத்தல் ஆகாது”

என்ற வரிகள் போரினை வெறுத்து சமாதானம் வேண்டி நிற்கின்றன. நம்பிக்கை கெட்டுப்போன ஒருவனின் புலம்பலை ‘நானும் நீங்களும்’ என்ற கவிதை பேசுகிறது. இக்கால இயந்திர வாழ்க்கையைப் ‘வேளைக்குச் செல்லும் நமது காலை’ என்ற கவிதையூடாகச் சித்திரிக்கிறார். அதன் சில வரிகள் வருமாறு,

“சே... என்ன வாழ்க்கை

பதட்டம்

வாழ்க்கையை

அடுட்டும்

தாழ்தமாகி விட்டதா...?

நேரம் பார்க்கவும்”

நேரம் இருக்காது”

இவ்வாறு பல்வேறு விடயங்களைப் பேசுகின்ற இவரது கவிதைகளில் நீண்ட கவிதைகளைவிட, குறுங்கவிதைகள் நன்றாகக் கைவந்துள்ளன என்று சொல்லலாம். உதாரணமாக,

“கடலே தூர் இருந்தே

இரசித்து விட்டு போகிறேன்

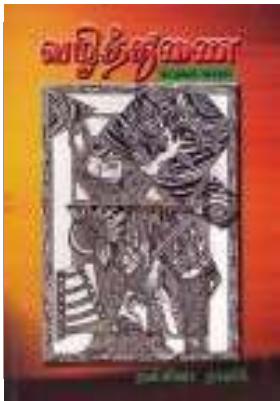
.....

உன் புன்னகையை

எப்படி நம்புவது”

என்பது ஆயிப்பேரவையின் பின் கடலைப் பார்த்து கூறும் ஒருவனின் உள்ளக் குழந்தைக்கும். சில கவிதைகளில் சொல்லாடல்களைக் கையாள் வதிலும், வெளிப்படுத்துவதிலும் அக்கறை காட்டத் தவறியிருக்கிறார். இதனால் கவிஞருக்கு மொழிக் கையாள்கை மேலும் தேவை என்றே சொல்ல வேண்டும். எதிர்காலத்தில் ஆசிரியர் ஒரு சிறந்த கவிஞராக வருவார் என இத்தொகுப்பு கட்டியம் கூறுகிறது.

-யேகு

நால் : வழித்துணை
 (கட்டுரைத் தொகுதி)
ஆசிரியர் : றஸ்மினா ராஸ்கிக்
முதற்பதிப்பு: 2006
விலை : ரூபா 100/-

குருநாகல் வயம்ப் ரோயல் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றும் இந்நாளின் ஆசிரியை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி. 1989 ஆம் ஆண்டில் இலக்கியப் பிரேரணை செய்த இவர், இலங்கை வாளெனாவி தேசிய சேவையிலும், இலங்கை வாளெனாவி மலையகச் சேவையிலும் பல நிகழ்ச்சிகளை அளித்துள்ளார். பெண்கள் சார்ந்த சமூகப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டுவருகிறார். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இவரால் எழுதப்பட்ட ஆக்கங்களின் தொகுப்பே ‘வழித்துணை’ என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பாகும்.

இந்நால் வெளியீட்டு விழாவில் இலக்கியப் புரவர் ஹாஷிம் உமர் தனது கண்ணிப் பேச்சை நிகழ்த்தியதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருந்தது. அவர் தனது பேச்சில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார். “நான் கலந்து கொண்ட 405 நால் வெளியீட்டு விழாக்களிலும் பல பிரமுகர்கள், பேராசிரியர்கள், பேச்சாளர்கள் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அந்தனைபேரும் ஒரு கருத்தை ஏகமனதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நால் வெளியீடு என்பது பிரசவவேதனைக்குச் சமமானது என்பதுதான் அந்தக் கருதாகும் அதைத்தான் நானும் சொல்லவேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் இது எனது கண்ணிப் பேச்சு என்பதால் அப்படிச் சொல்வதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனென்றால் பேச்சு கண்ணியாக இருப்பதால் பிரசவவேதனை

பற்றிக் குறிப்பிடுவது கன்னி என்ற வார்த்தைக்குக் களங்கம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்று தயங்குகிறேன்.

நூலாசிரியரின் வழித்துணை என்ற குழந்தையின் விரலிலே நீங்கள் போடுகின்ற மோதிரம், கையிலே மாட்டுகின்ற காப்புக்கழுத்திலே அணிவிக்கும் மாலை, மொத்தத்தில் இந்தக் குழந்தைக்கு நீங்கள் தரும் அரவனைப்பட்களஞ்சு அன்பளிப்புகளும் தான் நிலையான நிரந்தர மான நிம்மதியான மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்” எனக் குறிப்பிட்டார். புரவலரைப் பேசுவதைத் தரஸ்மினா பாராட்டுக்குரியவர்.

சமூகத்தில் தோன்றும் பிரச்சினைகள் பல வகைப்பட்டவை. அவ்வாறான பிரச்சினைகளைக் கணக்கூடே கண்டும், செவிவழியே கேட்டும் அனுபவத்தினாடே உணர்ந்தும், பத்திரிகைகள் மூலம் படித்தறிந்து கொண்டும் எழுதப்பட்ட சிறுகட்டுரைகளே இவை பிரச்சினைகளை பிரச்சினைகளாக மட்டும் நின்று நோக்கும்போது அவற்றுக்கான தீர்வுகளும் அப்பிரச்சினைகளுக்கிடையே இருக்கின்றன என்பதை உணர முடிகிறது. மனதுக்கு எவ்வளவு தான் வேதனையைத் தரும் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தாலும் வாழ்க்கையில் நின்றும் வழுக்கி விடாமல் உண்மைக்கு முகம் கொடுத்து தன்னம்பிக்கையோடு வாழ வேண்டுமென்பதற்காகவே இன்நாலை எனக்கும் உங்களுக்குமான ஒரு வழித்துணையாக கருதுகிறேன்.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியை.

வழித்துணை நூலில் 37 அறிவியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் உள்ளன. ஓவ்வொரு கட்டுரையும் சிறந்த வாழ்வுக்கான வழிமுறைகளைக் கூறுகின்றன. எளிமையான சரளமான நடைபில் கட்டுரைகள் அமைந்திருப்பது நூலின் சிறப்பு.

“நீங்கள் சந்தோஷமாக வாழவேண்டும் என எவ்வளவு ஆசைப்படுகிறீர்கள். அதுபோலத் தான் உலகில் வாழும் மற்ற எல்லா மக்களும் ஆசைப்படுவார்கள். அப்போது மற்றவர்கள் சந்தோஷமாக வாழ்வதைப் பார்த்து நீங்கள் பொறாமைப் படலாமா?”

“தாயென்பவர் ஓர் இயந்திரம். வீட்டின் சகல வேலைகளையும் கடமையெனச் செய்ய வேண்டியவர் எனும் எண்ணத்தைப் பிள்ளைகள் தங்கள் மனதில் நின்றும் அகற்றிக் கொள்ள வேண்டும். தாயை எவ்வேலையிலும் கருணை

யுடன் கவனிக்க வேண்டும். தாயே ஒரு குடும்பத்தின் தலையாய சொத்து என்பதை மனதில் இருத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்”

இத்தகைய கருத்துக்கள் இந்நாலில் இருக்கும் கட்டுரைகளில் பொதிந்துள்ளன.

பெரியவர்களும் சிறியவர்களும் வாசித்துப் பயன் பெறக்கூடிய நூல் ‘வழித்துணை’ இது போன்ற நூல்களை மேலும் ஆசிரியை தருவது சமூகத்துக்குப் பயன் மிக்கதாக அமையும்.

- நாராயணன்

நால் : சினமா! சினமா! ஓர் உலக வலம்

ஆசிரியர் : கே. எஸ். சிவகுமாரன்

முதற்பதிப்பு: 28.04.2006

கிடைக்கு

மிடம் : 21, முருகன் இடம், ஹவ்லைக் வீதி வழியாக, கொழும்பு - 06

பிரபல எழுத்தாளரும் திறனாய்வாளருமான கே. எஸ். சிவகுமாரனின் சமீபத்திய நூல் “சினமா! சினமா! ஓர் உலகம்” ஏற்கனவே இவர், கலை இலக்கியம் சார்ந்த பதினெட்டு நூல் களை வெளியிட்டுள்ளார். சினமா தொடர்பான இவரது ‘அசையும் படிமங்கள்’ நூல் அத்துறையின் தொழில் நூட்பவியல் தொடர்பான பல தகவல் களை வாசகர்களுக்குத் தந்தது. இந்நாலில் கலைத்துவமான படங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய பிறமொழிப் படங்கள் தொடர்பான பல தகவல்களும் திறனாய்வும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

நாலின் முதற்பகுதியில் இந்நாலை ஆசிரியர் எழுதுவதற்கான தகைமைகள்

பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. அதனை வாசிக்கும் போது ஆசிரியர் இந்துறையில் பெற்றுள்ள அனுபவம் பிரமிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இத்தகைய ஒரு நாலை இவராலேதான் எழுதுமுடியும் என்பது கெளிவாகிறது.

உலக சினமா பற்றியதுணுக்குகள் அது பற்றிய ஆசிரியரது அனுபவங்கள் செய்திகள் தகவல்களோடு உலக திரைப்பட செல்நூறி பற்றியும் இந்நால் பேசுகிறது. உலகத் திரைப்பட விழாக்களில் இடம்பெற்ற உச்ச பலன் எதிய திரைப்படங்கள் மற்றும் வேற்றுமொழிகளில் வெளியாகி பராப்ரினை ஏற்படுத்திய கலைத் துவம் மிகக் திரைப்படங்கள் ஆகிய தொடர்பிளை திறனாய்வும் இடையிடையே இந்நாலை அணி செய்கின்றன” எனக் குறிப்பிடுகிறார் எஸ். ரஞ்சகுமார் தனது முன்னுரையில்.

முதல் அத்தியாயம் கண்ணட சினமா பற்றிப் பேசுகிறது. கண்ணடத்தில் வெளிவந்த முதல் படம் ‘ஹரிமயா’. முதலாவது பேசும்படம் 1928ல் வெளிவந்த ‘சதி கலோச்சனா’ என்ற தகவல் களோடு கண்ணட நடிகர்கள் பற்றியும் விரிவான ஒரு பட்டியலைத் தருகிறது. அடுத்து கிரிஷ கஸ்ர வல்லி திரைப்படமாக்கிய ‘கரளாயா’ திரைப்படம் பற்றிய ஒரு பார்வை எமக்குக் கிடைக்கிறது.

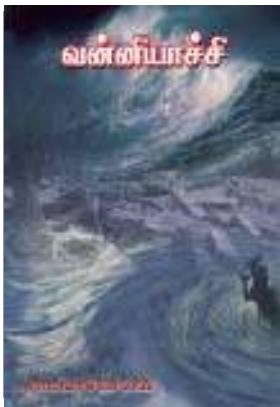
அண்மைக்காலத் திரைப்பட வரலாற்றிலே மறக்கமுடியாத ஒரு முக்கிய கலைஞர் ஜி. அரவிந்தன் பற்றிய செய்திகள், இந்தியாவிலே மலையாளத் திரைப்படங்கள் தொடர்ந்தும் சிகாத்தில் இருந்து வருகின்ற செய்தி – அவை பற்றிய விமர்சனம் அஸ்ஸாமிலிருந்து ஒர் ஆழியை பெண்ணியப்படம் ‘அதன்யா’ பற்றியும் அதனை நெறியாள்கை செய்த ஸந்தவானா பார்தோலோய் என்ற பெண் கலைஞர் பற்றிய தகவல்கள் ஆகியவற்றை நாம் பெறுகிறோம்.

இந்திய சினமாவில் பிராந்திய மொழிப் படங்கள் ஹந்தி சினமாவில் பிகரம் சிங்கின் ‘தர்பின்’ பற்றிய விபரம், (இதிலே தமிழ் நடிகை ரேவதி நடித்துள்ள செய்தி) பூமணி நெறிப் படுத்திய தமிழ் சினிமா ‘கருவேலம் பூக்கள்’ சிங்கள சினிமாவில் எச். டி. பிரேமரத்தினாவின் படம் ‘செயிலம்’ பற்றிய பார்வை, ஜி. வி. ஜயரின் சமஸ்கிருத மொழி சினமா ‘பகவத்கீதை’ ஆகியவற்றில் விபரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

உலகத்திலே இந்தியாவிலேதான் பெண் நெறியாளர்கள் அதிகமாக உள்ளனர் என்ற செய்தியும் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்யும் படங்களின் தன்மைபற்றிய தகவல்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

பல மொழிகளின் படநெறியாளர், பல் மொழி நடிகை ஸ்மிதா பட்டேல் (மராட்டி), குறுந்திரைப்படங்கள், பிரிடிஷ் சினமா, கனேடிய சினமா, உலக சினமா பல்வேறு வெளிப்பாடுகள், உலக சினமா காமஞ்சார்ந்த படங்கள் உலக சினமா தொடர்பான விரிவான விபரங்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

சினமா பற்றிய, சினமா உலகு பற்றியும் அறிவைப் பெறுவதற்கு சிறந்ததொரு நூலாக இது வெளிவந்திருக்கிறது. இந்துறையில் நமது நாட்டில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ் நூல் என்ற தகைமையையும் இந்நூல் பெறுகிறது.

நாஸ் : வன்னியாச்சி
(சிறுகதைகள்)
ஆசிரியர் : தாமரைச் செல்வி
முதற்பதிப்பு: டிசம்பர் 2005
விலை : ரூபா 175/-

நீண்ட காலமாக எழுதிவரும் தாமரைச் செல்வியின் படைப்புக்களாக 'ஒருமழைக்கால இரவு' 'அழுவதற்கு நேரமில்லை' ஆகிய சிறு கதைத் தொகுதிகளும் கமைகள், தாகம் 'வேள்வித்தீ', 'விண்ணில் அல்ல விடுவெள்ளி' வீதியெல்லாம் தோரணங்கள், பச்சைவயல் கனவு ஆகிய நாவல்களும் ஏற்கனவே நூலுருவும் பெற்றுள்ளன. வன்னியாச்சி இவரது மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுதி. அனுபவம்

மிக்க ஒரு எழுத்தாளரின் சிறுகதைகள் என்ற எண்ணத்துடன் வாசகர் இந்தச் தொகுதியை எதிர்பார்ப்புடன் வாசிக்கத் தொடந்குவார்.

'வன்னியாச்சி' சிறுகதைத் தொகுதியில் மொத்தம் பத்துச் சிறுகதைகள் உள்ளன. "எழுத ஆரம்பித்து முப்பு வருடங்களுக்கு மேலாகிறது 1973ல் ஆரம்பித்த எழுத்துப்பணி இன்றுவரை தொடர்கிறது. இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் எரியண்டும் அழிந்தும் அனேகமான ஆக்கங்கள் இல்லாது போய்விட்ட நிலையில் இருக்கின்ற வற்றையும் சிரமப்பட்டு தேடி எடுத்தவைகளையும் நூல்வடிவில் ஆவணப்படுத்தி வைக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை எழுந்தது" என என்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார் தாமரைச் செல்வி இத் தொகுதியில் உள்ள சிறுகதைகள் ஆசிரியர் கூறியது போன்று இருப்பவற்றை ஆவணப் படுத்தும் நோக்குடன் தொகுக்கப்பட்டன என்பது இதனை வாசிக்கும்போது தெளிவாகிறது.

'பார்வை' என்ற சிறுகதை கணவன் மனைவி உறவுபற்றியது. எழுத்தாளனான கணவன் தனது மனைவி வேதாவிடம் இருக்கும் குறைகளை மட்டும் காண்கிறான். அவனது நண்பனின் மனைவியிடம் அவன் எதிர்பார்க்கும் நிறைவுகள் இருப்பதும் அவனுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு பெண்ணிடமும் நிறைவுகளும் இருக்கின்றன. அதனைக் கண்டறிந்து வாழ்வதுதான் குடும்ப வாழ்க்கை. தனது மனைவியிடம் இருக்கும் நிறைவான பக்கத்தை அவன் காணும் போது குடும்பவாழ்க்கையின் சிறப்பு அவனுக்குப் புரிகிறது. இந்தொகுப்பில் இருக்கும் சிறந்த கதைகளில் இதுவும் ஒன்று. 'பார்வை' என்ற இக்கதையைத் தவிர்ந்த ஏனைய ஒன்பது கதைகளுட் போரின் அலவங்களைச் சித்திரிக்கும் கதைகளாகும்.

'போரின் கொடுமையில் இடம்பெயர்ந்து பல்வேறு இடங்களிலும் இருந்து களைத்து மீண்டும் தனது சொந்த இடத்துக்கு வந்து வாழ்வதற்கு முடிவு செய்து மனைவியின் சங்கிலியை விற்ற பணத்தில் மீண்டும் வீட்டைக் கட்டுகிறான் மீண்டும் அதே அவலம்; ஷெல் அடி வீடு இடிந்து போகிறது. கணேசனின் ரத்தம் தோய்ந்த கட்டுடன் அரையக்கத்தில் ஆஸ்பத்திரியில் கிடக்கிறான்.' "வீடு இடிஞ்சு

போயிட்டுது.. என்ற கை போயிட்டுது எண்டு நினைச்சு அழுகிறாய் மனி. ஆனா நான் உயிரோட்தானே இருக்கிறன். அது எவ்வளவு பெரிய விஷயம்” என அவன் மனைவிக்கு ஆறுதல் கூறுகிறான். ஆம்! இந்தப் போரில் உயிர்தப்புவதே பெரிய விஷயம் தான்! வேறு எப்படித்தான் ஆறுதல் பெறுவது?

வன்னிவிளாங்குளத்தில் சிறப்புடன் வாழ்ந்த தனது வாழ்க்கையை என்னிப் பார்க்கிறாள் 82 வயது நிறைந்த வன்னியாச்சி. அந்தச் சீரும் சிறப்பும் எல்லாமே போரின் கொடுமையால் ஆழிந்து போய்விட்ட நிலையில் அவனும் இடம்பெயரவேண்டி ஏற்படுகிறது. அவன் வாழ்ந்த வீடும் செல்பட்டு ஆழிந்து போகிறது. வீட்டில் அவன் தவறவிட்டு வந்த

நூறு ரூபாவும் எரிந்து போகிறது. வன்னியாச்சி, வீடு எரிந்ததற்காகக் கவலைப்படவில்லை அந்தப் பணம் இருந்தால் தன்னுடன் இடம்பெயர்ந்து வந்தவர்களுக்கு இரண்டு நாளுக்கு பசி தீர்த்திருக்குமே எனக் கவலைப்படுகிறாள். அவள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, அவளது உள்ளம் அத்தகையது. வன்னி வாழ்க்கையைப் படம் பிழத்துக்காட்டும் சிறந்த கதை வன்னியாச்சி. ஏனைய கதைகளும் இவ்வாரே போரின் அவஸங் களைச் சித்தரிக்கின்றன.

தாமரைச் செல்வி எளிமையான நடையில் கதைகளை நகர்த்திச் செல்கிறார். வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட போரின் அவஸங்களை சிறப்பாக ஆவணப்படுத்தி வெற்றிகண்டுள்ளார் -குர்யா

**சர்வதேச சமூகமே
நீ
செய்தது சரியல்ல!**

**விடுதலைக்குத் தடையா?
இது வீண் வேலை!**

**ஐடுக்கு முறைக்கு
நீயும்
உடந்தை தான்!**

**முதலானித்துவம் தான்
உடை
உண்மையான முகம்!**

**நெஞ்சில் உன்னிடம்
நீதியின்
நிழல் கூட இல்லை!**

**வெள்ளை என்பது
வெளித் தோலில் தான்
உள்ளம் கறுப்பு
உனக்கு!**

**நீங்கள் போடும் பிச்சை
எங்களை
நிரந்த அடிமையாக்கவா?**

**கிறிஸ்துவின் தேசங்களே
பைபிளை
எப்போது
கிழித்தெறிந்தீர்கள்?**

**உன்னைப் போல்
உனது அயலானை நேசி
இதற்கும்
உங்களுக்கும் என்ன
உறவு?**

**அமெரிக்கா என்றால்
ஆபத்து
இது இருக்கும் வரை
இங்கே
சுதந்திரம் அநாதைத்தான்!**

**சோனியத் யூனியனை
இது
சும்மாவா விட்டது?
ஜோப்பிய யூனியனே
உனக்கும் அது தான்!**

**உலகப் பொலிஸ் உத்தியோகம்
ஐரு நாள் போய் விடும்
இங்கிலாந்தின் கதை
இப்போது என்ன?**

**கிட்லர், முசோவினி
என்ன ஆனார்கள்?
இது கேள்வி அல்ல
வரலாறு!**

**சின்னாஞ் சிறு
தேசந்தான் ஈழம்
ஆனால் இது
இன்னுமொரு கிழுபா!**

பன்முகத்தன்மை கொண்ட 'ஞானம்' சுஞ்சிகை

கே. விஜயன்

பத்திரிகைத் துறையில் நீண்டகால அனுபவம் மிக்க கே. விஜயன் சிறந்த எழுத்தாளருமாவார். 20. 08. 2006 சுட்டெராவி வாரமலரில் அவர் எழுதிய 'ஞானம்' சுஞ்சிகை தொடர்பான விமர்சனம் இங்கே தரப்பட்டுள்ளது.

—ஆசிரியர்

(ஞானம் சுஞ்சிகை 75 ஆவது, இதழ் மலர்ந்துள்ளது. தனி மனித முயற்சியான ஒரு சிற்றேடு மாதம் தவறாமல் வெளிவருவதும் 7 ஆவது ஆண்டில் காலடி பதிப்பதும் வியப் பிற்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாகும். இந்த வியப்பும் பாராட்டும் அது பன்முகத் தன்மையான ஆக்கங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற காரணத்திற்காக வழங்கப்படும் பாராட்டோயாகும்.

புதிய பிராயம் ஒன்றில் காலடி பதிக்கும் வேளையில் 'ஞானம் ஏதோ தகாத வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது என்பதைப் போல, ஞானம் பக்கச் சார்பானது என்ற சாட்டுக்களைக் கொண்ட ஒரு கட்டுரையையும் கூற வேண்டும் அதன் உர்சாகமானவோட்டம் ஆரம்பமாகி யுள்ளது.'

கதை, கவிதை, கட்டுரை, வழக்கமான தொடர்கள் என்ற அம்சங்களுடன், ஞானத்தின் இலக்கிய பங்களிப்பின் மீது முரண்பட்டு குற்றங்களைச் சுமந்தும் ஒரு கட்டுரையும் மீள்பிரசர் வடிவில் ஞானத்தின் உள்ளடக்கமாக உள்ளன.

'கம்பவாரித்தியின் பகிரங்கக் கடிதம்' என்ற பலரின் சிண்ணடைப் பிடித்து ஒரு குலுக்கு குலுக்கும் கட்டுரை முதல் ஊர்கோலம், ஓவிய வித்தகர் ஞானம் (அட்டைப்பட கட்டுரை) கே. ஆர். டேவிட்டின் 'வெற்றுப் போத்தல்' சிறுகதை, கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியத்தின் 'தமிழிலக்கியத்தின் சமகால இயங்குநிலை - கட்டுரை, கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுதீனின் 'சிறுகில்லாச் செல்லக்கிளி' கவிதை என்பன சுஞ்சிகையில் இடம் பெற்றுள்ளன. மற்றும் மொழிவாரதன், க. கருணாநிதி, ஆவூரான், வதிரி சி. இராவீந்திரன், மாவை வரோதயன் வண்டனிலிருந்து என். செல்வாராஜாவின் புகலிடக்கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள், நூல் மதிப்புரை ஆகிய ஆக்கங்களும் அம்சங்களும் அடங்கலாக, 'புதிய பூமி' என்ற மாத பத்திரிகையில் பிரசரமான 'இது சாரி எதிர்ப்பு வக்கிரங்களைக்குவதற்கு 'ஞானம்' வழி வகுக்கிறது என்ற மீள் பிரசர கட்டுரையும் இந்த இதழின் உள்ளடக்கங்களாகவுள்ளன.

ஒரு பன்முகத்தன்மை கொண்ட சுஞ்சிகையை வாசிக்கின்றோம் என்ற மனநிறைவு எப்போதும் ஞானத்தைப் படித்த பின்னர் ஏற்படும். அதுபோலவே இந்த இதழையும் படித்து முடித்த போதும் ஏற்பட்டது. இந்த மனநிறைவுக்குப் பின்னால் ஞானத்தில் பிரசரமாகியுள்ள அம்சங்களும் நமக்கு சார்பானவை, அவற்றுடன் முரண்நிலை, முறைகள் இல்லை என்பது அல்ல பொருள். அவற்றினுடே நெல்மணிகளைப்படைத்தெடுப்பது போல ஆரோக்கியமான ஓர் இலக்கிய இலக்கினை எய்வதற்கு இந்தப் பன்முகத்தன்மை ஓர் உசாத்துணையாக அமைகின்றது என்ற மன நிறைவே இதுவாகும். ஒரு சிற்றேடு என்ற வகையில், எதுவித பொருளாதார அடித்தளம் இல்லாத நிலையில் ஒரு சுஞ்சிகை பலவேறு சிந்தனைகளுக்கும், கொள்கை விளக்கங்களும், முற்போக்கு, பிற்போக்கு நற்போக்கு என கொள்கை ரீதியாகப் பிரித்து எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கும், தன்னையே தூற்றுகின்ற ஒரு கட்டுரையை தனது வாசகர்களும் வாசிக்கட்டும் என்ற உணர்வுடன் மீள் பிரசரம் செய்து வெளியிடுவது, ஆக்க பூர்வமான 'ஜெர்னலிஸ்' த்தின் உயர் ஜனநாயகப் பண்பாகும். இன்று நூட்டில் இத்தகைய 'ஜெர்னலிஸ்' பண்பு அருகிவருவதைக் காண முடியும். ஞானத்தின் முதல் தொடக்கம் இந்த 75 ஆவது இதழ் வரை படித்துள்ளதால் இத்தகைய கருத்துச் செறிவுக்கு நாம் உள்ளாகியுள்ளோம். தனக்குப் பிடித்தமானது எனில் மொழியடனும் சம்பந்தப்பட்ட இலக்கிய விவகாரங்கள் என்ற எதனையும் பிரசரிப்பதற்கு ஞானம் களமாக அமைகின்றது. அவை பிரசரம்

பெற்ற வேளையில் எல்லாம் அந்தக் கருத்துக்களுக்கு, எழுதியவர்களே பொறுப்பாளிகள், அவற்றுடன் தமிக்கு உடன் பாடும், முரண்பாடும் உண்டு என ஞானம் வெளிப்படுத்தியும் வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு இதழிலும் அக்கருத்து பிரசரமாகியும் உள்ளது. ‘புதிய பூமி’ பத்திரிக்கையில் வெளியான கட்டுரை, ஞானம் ஏதோ பெரிய செய்யக் கூடாத ஒன்றை செய்து விட்டதாகச் சாடியிருக்கிறது. பேராசிரியர் கா. சிவத்தும்பியின் நேர்காணல், கம்பவாரிதியின் கட்டுரை என்பவற்றையெல்லாம் பிரசரம் செய்ததன் மூலம் இந்த தவறு இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதே அதன் சாலுக்குக் காரணம். இந்த துமிழினருக்களை எல்லாம் எழுதியவைகள் அனைத்தும் இலக்கிய உலகிலும், எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலும் காணப்பட்ட கொள்கை ஒற்றுமை, முரண்பாடு என்பன குறித்ததாகும். இவை மூலம் ஞானம் வாசகர்கள் பெற்றுத் பன்முகத்தன்மையான அறிவுத் தகவல்களே ஆகும். அது மட்டுமல்லாது ஞானம் ஆசிரியர் உட்பட வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் அனைவருக்கும் உடன்பாடும் முரண்பாடும் உள்ளன. இந்தத் தமிழ் அறிஞர்கள் இத்தகைய, பலருக்கும் முரண்பாடான அம்சங்களை முன் வைப்பதன் மூலமும், ஞானம் அதற்குக் களம் அமைப்பதன் மூலமும் இலக்கிய செழுமைக்கு வழிவுகுக்கின்றது என்ற அபிப்பராயமே என்னுள் மோலோங்குகின்றது. பேராசிரியர் சிவத்தும்பியின் கொள்கை ரீதியான விளக்கங்கள் எஸ். பொ. வின் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விபரங்கள்’ கம்பவாரிதியின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எதுவும் செய்யாதவர்கள் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் இவை அனைத்தும் இன்றைய தேவைகளே. ஓர் ஆத்மாந்தமான உறுத்தல்களின் வெளிப்பாடே இவை. அவற்றை ஒதுக்கிவிடுவதன் மூலம் நாம் முன் செல்ல முடியாது. நல்லதொரு இலக்கிய நோக்கினை அடைவதற்கு இவற்றுக்கான பதில்களைத் தேடுவதற்கு வழி வகுப்பதன் மூலம் மட்டுமே குறிக்கோளினை அடைய முடியும். இத்தகை தொரு எதிர்பார்ப்புடனே ஞானம் பன்முகத் தன்மை கொண்ட எழுத்துக்களைப் பிரசரித்து வருகின்றது என்பது அதன் ஆசிரியர் கூற்று. அதனால் தான் புதிய பூமியின் பிறிதொரு திசையிலான தாக்குதலையும் ஞானம் பிரசரித்திருப்பதான் அதன் கூற்றையும் ஏற்க வேண்டியுள்ளது.

இலக்கிய உலகில் நிலவும் கருத்துக்களை ஒதுக்காதீர்கள். அதன் பிற்போக்குத் தன்மை என்பவற்றை தாக்காதீயாக முன் வைத்து புதிய சரியானது எனக் கருதும் சிந்தனைகளை முன் வைப்பதன் மூலமே புதிய பார்ச்சலை ஏற்படுத்த முடியும். விசாலமான ரீதியில் கருத்தாடல்களை ஏற்படுத்தும் ஒரு யுகத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இத்தகைய செயல்பாடுகளை முன்னெடுப்பதன் மூலம் ஞானம் சஞ்சிகை மேலும் கனதி மிக்கதாக வளர்ச்சி பெற்றும்.

‘ஆயிரம் மலர்கள் பூக்கட்டும்’ என்ற மாவோவின் இலக்கியச் சிந்தனையின் ஊற்றுக்களம் இதுவல்லவா?

(நன்றி : சுட்ரோளி வாரமலர்)

வேண்டுகை

- கனிவுமதி

அந்தி பூக்கும் நேரம்

ஆத்தங்கரையோரத்தில் அமைந்திருந்த

காளி கோவிலுக்கு போயிருந்தேன்

கூட்டம் நிரம்பியிருந்ததால்

உள் செல்லவில்லை

வேண்டுதல்களை வெளிவாசலில் விட்டு

வீடு திரும்பினேன்

வேண்டுதலுக்கு காளி

செவிசாய்த்திருப்பாளா

அனைத்தோடும் ஆற்றில் கரைத்திட்டு

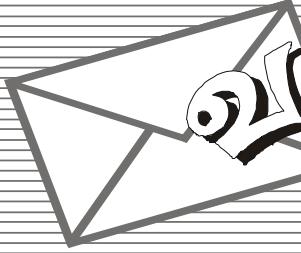
அடுத்த வேளை பூசைக்கு ஆயுத்தமாவளா

சந்தேகம் பூக்க

மறுபடியும்

போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்

காளியை கண்டுவர

நூன்முக்கிய பேச்சுகள்

ஞானம் 75இல் இன்பம் சொட்டச் சொட்ட இருந்தது கவிஞர் ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீனின் 'சிறில்லாச் செல்லக்கினி'

மரபுக் கவிஞரான ஜின்னாவின் கவிதைகளை நான் சத்தமிட்டுப் படித்து மகிழ்வேன்.

பேத்தியின் அன்பைச் சொட்டி எழுதியிருந்தார்.

நல்ல கவிதை

இனைய அப்குல்லாவும்

*****

சவாவின் பொய்யும் புறட்டும்

"இடதுசாரி வக்கிரகங்களை உக்கிரப்படுத்தும் ஞானம்" என்று சிவா கூறிய கருத்தை என்னால் ஏற்க முடியாமல் இருக்கிறது. இலக்கியவாதிகளிடையே கருத்தியல் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். சிவாவுக்கு இலக்கியம் பற்றிய ஒரு கருத்தியல் இருப்பது போல ஞானசேகரன் தனிப்பட்ட கருத்து - பார்வை இருப்பதில் தவறு ஏதும் இல்லை. ஆனால் ஞானசேகரனுக்கு தனது இலக்கியக் கொள்கையை ஞானத்தில் திணிப்பதில்லை. மலையகத்தின் முன்னோடி மற்போக்கு எழுத்தாளரான கே. கணேஷ் அவர்களுக்கு இலங்கையில் ஞானம் இதழ்தான் ஒரு சிறப்புமலர் வெளியிட்டு கொரவித்தது. இடதுசாரி கருத்துடைய பேராசிரியர் நந்தி, தெணியான், பத்மா சோமகாந்தன், டொமினிக் ஜீவா, கவிஞர் இக்பால், கலாபூஷணம் ஆ. சமீம், சோமகாந்தன் போன்றோரை அட்டைப்பட அதிதிகளாகக் கொரவித்தது. இடதுசாரி எழுத்தாளர்களின் நேர்க்காணல்கள், கட்டுரைகள், ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகள் ஞானத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒரு முறை பேராசிரியர் கைலாசபதி தொடர்பான கட்டுரையை அ. சமீம் அனுப்பிய பொழுது, அக்கட்டுரையை பேராசிரியின் படத்துடன் வெளியிட்டால் நன்றாக இருக்கும் எனக்காறி படத்தைத் தேடிப்பெற்று கட்டுரையிடன் வெளியிட்டதை நான் அறிவேன். ஞானம் ஒரு பக்கச்சார்பற்ற சஞ்சிகை. அதனால் பல்வேறு கருத்துடையவர்களின் கருத்துக்களும் இடம்பெற்றதான் செய்யும் சிவத்தமிழியின் நேர்க்காணலை வெளியிட்டது போல் எஸ். பொ. வின் நேர்க்காணலையும் வெளியிட்டது. இப்போது கம்பவாரிதியின் கட்டுரையை வெளியிடுகிறது. அதில் என்ன தவறு? எந்த இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள் யாராவது தமது படைப்பு ஞானத்தில் மறுக்கப்பட்டது என்று கூறமுடியுமா?

ஞானசேகரன் எழுதியதாக சில பொய்யான தகவல்களையும் எடுத்துக்கட்டி எழுதியிருக்கிறார் சிவா. "கதைகளின் தரத்தை வெகு சராசரியானவை" என கைலாசபதி குறிப்பிட்டதாக ஞானசேகரன் தனது கட்டுரையில் எந்த இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் சிவா புதிதாக இப்படியொரு வரியைப் புகுத்தி ஞானசேகரனின் கதைகளை கைலாசபதி குறைவாக மதிப்பிட்டார் என்ற எண்ணத்தை வாசகர் மனதில் உருவாக்க முயன்றிருக்கிறார்.

அடுத்தாக, "கைலாசபதி தன்னைச் சரியாக மதிப்பிடாதபோதும் பிற்காலத்தில் தனது நாவலுக்கும் சிறுகதைக்கும் சாகித்திய பரிசுகள் கிடைத்ததாகவும் அதன்மூலம் கைலாசபதியைப் பொய்ப்பித்து விட்டதாகவும் ஞானசேகரன் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்" எனக் குறிப்பிட்ட சிவா ஞானசேகரனுக்குப் பரிசுகள் கிடைத்தகாலம் யூ. என். பி. ஆட்சிக்காலம் எனவும் கூறுகிறார். இதுவும் சிவாவின் அப்பட்டமான பொய். ஞானசேகரன் தனது படைப்புகளுக்கு சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கிடைத்தத்தை பெரிதுபடுத்தி அவரது கட்டுரையில் எந்தவொரு இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. மாறாக,

பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “எனது எழுத்துலகம் பற்றி நான் இப்போது பெருமையடைகிறேன். எனது நாவல் குருதிமலை தமிழகத்தில் மதுரை அமரிக்கன் கல்லூரியில் எம். ஏ. பட்டப்படிப்புக்கு பாடநூலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்நாவல் யாழ் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை விரிவுரை யாளரான விமல் சுவாமிநாதன் அவர்களால் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ‘தலென யகட்’ என்ற மகுடத்தில் வெளிவந்து சிங்கள வாசகர்களிடையே என்னைப் பிரபலம்ப்படுத்தியது. எமது நாட்டின் உயர் கல்வீப்பீந்களில் ஒன்றான சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டப்படிப்புக்கு எனது சிறுகதைத் தொகுதி ‘அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்’ பாடநூலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இவற்றின் மூலம் அப்பழக்கற் ஒரு அங்கீகாரம் என் எழுத்துக்குக் கிடைத்திருப்பது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது” என்றுதான் ஞானசேகரன் குறிப்பிட்டுள்ளார். நமது நாட்டுச் சூழலில் இத்தகைய ஒரு அங்கீகாரம் எழுத்தாளர் ஒருவருக்குக் கிடைப்பது மிக அரிதாகவே உள்ளது. ஞானசேகரன் குறிப்பிட்ட இப்பகுதியை சிவா வசதியாக மறைத்துவிட்டு ஞானசேகரன் குறிப்பிடாத விடயங்களை தானே புகுத்தி எழுதியிருப்பது சிவாவின் உள்நோக்கத்தை வெளிக்காட்டுகிறது.

சிவா குறிப்பிட்ட ஞானசேகரனின் கட்டுரை ஞானம் 25 ஆவது இதழில் வெளிவந்தது. அப்போது நான் ஞானம் சஞ்சிகையின் இணை ஆசிரியராக இருந்தேன். நான் ஒரு இடதுசாரி கருத்துடையவன். ஞானத்தின் பக்கம்சாராத பண்பு காரணமாகவே ஞானசேகரனுடன் இணைந்து சிலகாலம் பணியாற்ற முடிந்தது. அக்கட்டுரையை எடுத்து மீண்டும் வாசித்தபோது மேலே குறிப்பிட்ட உண்மைகள் வெளிப்பட்டன. உண்மைகளை மறைத்து மற்றவர்கள் மீது சேறு பூசுவதை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அந்தனி ஜீவா,கண்டி

*****

அறிவுரை செய்யும் ஆசான்களாக இயங்கும் வெற்றுப் பெருங்காய் டப்பாக்களின் புலம்பலகள்!

ஞானம் ஏழாவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கப்பின், கடந்த சில வாரங்களாக பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் இலக்கியப் பக்கங்களில் ஞானத்தைப்பற்றிய எதிர் விமர்சனங்களைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவற்றின் தன்மையைப் பார்க்கும்போது ஒரு சிலர் தமது வயிற்றெறிச்சலை வெளிப்படுத்த இந்த இலக்கியப் பக்கங்களை வீண்டிப்பதும் தெரிகிறது. ஒரு சிலர் குழுக்களாக இயங்கி, தமக்குத்தான் இலக்கியம் தெரியும் எனக் காட்ட முற்படுகின்றனர். ஞானத்தை தாக்கி எழுதும் அதேவேளையில் இலக்கிய ஜாம்பவான்களாகத் தமது குழுவினரைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதும், தமது குழுவினரால் வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகைகளைப் பட்டியலிடுவதும் ஆவையே சிறந்தவை எனக் காட்ட முயல்வதையும் பார்க்கும்போது இவர்கள் மேல் பரிதாபம் தான் ஏற்படுகிறது. எங்கே ஞானத்தின் வளர்ச்சி தம்மை ஓரங்கட்டிலிடுமோ என்ற பயம் இவர்கள் து எழுத்துக்களில் தெரிகிறது. இவர்களுடைய எழுத்துக்கள் ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடு, ஒரு சஞ்சிகை தரமானதா இல்லையா என்பது அச்சஞ்சிகை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும்போதுதான் தெரியவரும். ஞானம் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் நமது நாட்டுப்பல்கலைக்கழகங்கள் சிலவற்றிலும் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டதாக சமீபத்தில் படித்தேன். இந்த ஆய்வுகள் ஞானத்தின் தரத்தை வெளிக்கொண்டும்.

சமீபத்தில் தினக்குரல் பத்திரிகையில் இவர்களைப்பற்றி இனுவையூர் சிதம்பர செந்திநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார். “... இங்கு முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளப்படுவார்களும் எப்போதோ தம்மால் படைக்கப்பட்ட ஒரு சில படைப்புகளைக் காட்டிக்கொண்டு அதன் பெருமையின் கீழ் நின்று கொண்டுதான் இப்படிப் பேசுகிறார்கள். இவர்கள் கூட புதிய படைப்புகளை இன்னும் படைப்பதில்லை வெறும் அறிவுரை செய்யும் ஆசான்களாக மட்டும் உள்ளனர். ...எப்போதோ பெருங்காயம் இருந்த டப்பாக்கள்போல இருந்தால் மாத்திரம் காணுமா?

இவர்களை மற்றவர்கள் எப்படிக் கணிக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம் மட்டுமே

இரா. அ. இராமன், தலைவர், மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம், கண்டி.

*****

இன்றைய நல்லீடு உலகில், ஒரு சஞ்சிகையோ அல்லது பக்திரிகையோ குறிப்பிட்டதொரு கொள்கை சார்ந்தோ அல்லது குறிப்பிட்ட சாராருக்கு ஆதாராகவோ வெளிவருவது ஆரோக்கிய மாணதல்ல, என்பது எனது அபிப்பிராயம். கட்சிகளின் ஊதுகுழல்களாக விளங்கும் ஊகங்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு. பல்வேறுபட்ட எண்ணக் கருத்துக்களை பிரசரிக்கும் பிறமொழி இலக்கிய சஞ்சிகைகள், வாசகர்களிடையே பெரும் வரவேற்பை பெற்றிருக்கின்றன. இந்தவகையில் ஞானம் சஞ்சிகை, வெளிநாட்டில் வாழும் என்போன்ற தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கு தாய் நாட்டின் கலை இலக்கிய தகவல்களை தெரிவிக்கும் ஊடகமாக விளங்குகிறது. தன்னைப் பற்றிய எதிர்மறை விமர்சனத்தை, வாசகர்களின் வாசிப்புக்கு பிரசரித்து ஞானத்தின் நேர்மைக்கும் துணிச்சலுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

பேராச்சியர் ஆசி. கந்தராஜா, மேற்கு சிட்டி பல்கலைக்கழகம், அவுஸ்திரேலியா

****

இஞ்ஞானத்தின் அஞ்ஞானம் வாசித்தேன் ‘புதிய பூமியில்’ பிரசரமானதை மீள ஞானத்தில் பிரசரிக்க தாங்கள் முயன்றது உங்களது இதுய சுக்தியைக் காட்டுகிறது. ஞானம் பற்றிய எண்ணங்கள் வரவேற்கப்படவேண்டியவைகளே. ஞானத்தின் முதல் பக்கத்தில் குறிப்பிடுவது போல “படைப்புகளின் கருத்துகளுக்கு அதனை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்படையவர்கள்” ஞானம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு ‘களமாக’ வேடுள்ளது. ஞானத்திற்கென சீரியலான அரசியல் நோக்கு கிடையாது என்பதும் ஞானம் ஒருவகையில் விமர்சனம் கூட விமர்சனத்திற்கு தடையல்ல என்பதும் அதன் பலமாகும்”

“சிவா” போன்றோரின் படைப்புகளுக்கு ஞானம் “தடையாக” உள்ளதா என்றொரு வினாவும் இஞ்ஞானத்தின் அஞ்ஞானத்தில் தொக்கி நிற்கும் கேள்வியாகும்.

“பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்” எல்லா “இனத்தாருக்கும்” திறந்த களமாக எதிர்காலத்தில் ஞானம் அமைய வேண்டும் என்பது என் அவா

சரியான தும், உண்மையான துமான படைப்புக்கள் வரலாற்றின் நிலைக்கும் என்பதே உண்மையாகும்.

மொழிவரதன்

****

ஆகஸ்ட் இதழ் வாசித்தேன் தொடர்ந்தும் தவறாமல் மாத மாதம் ஒரு சஞ்சிகையைக் கொண்டு வருவது ஒன்றும் சாமான்ய காரியமல்ல ஆக்கங்கள் தரமாக இருக்கவேண்டியது முக்கியம்தான். ஆனால், அதற்கு ஆக்க கார்த்தாக்களினது ஒத்துழைப்பத்தான் மிக மிக அவசியம்... அத்தோடு - தங்களைத் தாக்கி எழுதப்பட பத்தியையும் பிரசரம் பண்ணி இருந்தீர்கள். அது, உங்களின் பரந்த மனப்பான்மையை எடுத்துக்காட்டியதோடு, உங்களின் மேலான அபிமானத்தை மேலோங்கச் செய்தது என்பதே உண்மை. ‘ஞானம்’ உலகதாத்தை எட்டட்டும்!! எட்டும்!

மடவளை ஏழைம்

****

ஞானம் இதழ்கள் பல அம்சங்களுடன் சிறப்பாக வெளிவருகிறது. பல்துறைசார்ந்த விடயங்களுக்கும் ஞானம் களம் அமைத்துத் தருகிறது. மேன்மேலும் தன்னை மெருகேற்றி ஒரு தரமான சஞ்சிகையாக ஞானம் நிலைத்து நிற்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு ஏற்படுகிறது.

தரமரைச்சிலவி

****

காத்திரமான இலக்கியத்தரமான கதைகள், வியர்சனங்கள் கவிதைகள் முதலானவற்றினால் வளர்ச்சியடைந்து சர்வதேச வாசகர் மத்தியில் பெருவரவேற்பைப் பெற்றுவரும் ஞானத்தின் தரம் ‘புதிய பூமி’ கட்டுரையொன்றை மறுபிரசரம் செய்ததால் தாழ்ந்து நிற்கிறது என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். தன்னை வெளிப்படுத்த விரும்பாத சிவா என்பவரது புலம்பல் தான் அந்தக்கட்டுரை.

புதியபூமிக்கு எதோ சில தேவைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை நிறைவேற்ற இப்படியான அவதார களை வெளியிடுகின்றதை அவதானிக்க முடிகிறது.

“சமூகப் பெறுமதியற்ற தனிப்பட்ட வாக்குவாதங்களும் சிறுபிள்ளைத் தனமான தனிப்பட்ட தாக்குதல்களும் ஞானத்தில் மிகுதி¹² எனத் திருவாய் மலர்ந்துள்ளார் சிவா

ஞானம் சஞ்சிகையை அதன் ஆசிரியர் ஞானசேகரனை, சிவத்தம்பியை, எஸ். பொன்னுத் துரையை, ஜெயராஜ் அவர்களையெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையில் தாக்குவதும் நக்கல் அடிப்பதும் பொருத்தமானது எனக் கருதுகிறாரா? 'ஊருக்கு உபதேசம் உனக்கல்லடி' என்ற முது மொழிதான் நினைவுக்கு வருகிறது.

இலக்கியக் கொள்கையால் வேறுபட்ட பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, எஸ். பொன்னுத் துரை, ஜெயராஜ் என்போருக்கு ஞானத்தில் களம் அமைத்துக் கொடுக்கத்து பக்கச் சார்பானதா? அப்படியென்றால் யார் பக்கம் ஞானசேகரன் நிற்கிறார் என்று கூறமுடியுமா?

ஞானம் 66ஆவது இதழில் 19ம் பக்கத்தில் "முதன்மை இடத்தில் 21ஆம் நூற்றாண்டில் கார்ல மாக்ஸ்" த. சிவக்ப்பிரமணியத்தின் கட்டுரை வெளியாகியிருக்கிறது.

"முதலாளித்துவ சரண்டல் அமைப்பைத் தூக்கியெறிந்து ஒரு சோசலிச சமூகத்தை, பொதுவுடைமை சமூகத்தைக் கட்டியமைப்பதில் தொழிலாளி வார்க்கம் வகிக்க வேண்டிய பாத்திரத்தை மார்க்ஸ் கண்டறிந்தார்" என மார்க்ஸின் சிந்தனையைச் சிலாகித்துக் கூறுகின்றார்.

இதே கட்டுரையில் முதலாளித்துவம் தோற்றுவிட்டது. என்பதை ஆதாரத்துடன் நிறுவுகிறார். இந்தக் கட்டுரையை சிவா வாசிக்கவில்லைப் போலும்

ஞானம் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட இலக்கியக் கொள்கை அரசியல் சார்பு என்பவற்றை பூதக்கண்ணாடியில் பார்க்கத் தேவையில்லை. அவர் நடுநிலையில் நின்று மாறுபட்ட கருத்துடையோருக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுக்கிறாரா இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி. இதற்கான விடை மேலே தூப்பட்டுள்ளது.

சிவா கருதுவது போல ஞானசேகரன் பேராசிரியர் கைலாசபதி மீது பகைமையுணர்வு கொண்டிருக்கவில்லை. அறிஞர் முகமது சமீம் கைலாசபதி திறனாய்வுப் பார்வையைச் சிலாகித்து ஞானத்திற்கு ஏழுதிய கட்டுரையை ஞானம் பிரசுரித்துள்ளதை சிவா அறியவில்லைப் போலும்.

சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகள் அரசியல் காரணங்களுக்காகவும் தனிப்பட்ட நட்புக்காகவும் கொடுக்கப்படுகின்றன. டி.என்.பி ஆட்சிக் காலத்தில் தான் ஞானசேகரனுக்கு பரிசுகிடைத்து என்று கூறுகிறார். சிவா டி.என்.பி. ஆட்சிக்காலத்தில் மாற்று அரசியல் சார்புடைய எந்த எழுத்தாளர்களது நூலுக்கும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகிடைக்கவில்லை என அவரால் நிருபிக்க முடியுமா? இடதுசாரி சிந்தனையுடையதாக காட்டிக் கொள்ளும் எஸ்.எல். எவ். பி அரசாங்கம் இடதுசாரி எழுத்தாளருக்கு மட்டும் பரிசுகிட்துள்ளது என்று கூறமுடியுமா? பரிசுத் தேர்வின் போது சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அதனைப் பொதுமைப்படுத்துவது தவறு, எனது நூல்களுக்கு ஜக்கியதேசியக்கட்சி, பூர்வங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசுகள் இரண்டிலும் பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன.

இடதுசாரி அரசாங்கம் பதவியில் இருக்கும் போதே சிவா என்பவர் ஒரு நூலை வெளியிட்டும். பரிசு பெறுவதற்கு இது ஒரு அறிய சந்தர்ப்பம்.

இலங்கையில் இடதுசாரி சிந்தனைகள் வேறான நிலையை இடதுசாரி சிந்தனையைக் குறைத்துமதிப்பிட முடியாது. ஆனால் மார்க்ஸிய வாதம் பேசுவோரது நடைமுறையிலேயே குறைபாடு உண்டு. காலாதி காலமாக இடதுசாரி அரசியல் பேசுவோர் பேரினவாத சக்திகளுடன் சரணாகதி அடைந்து வந்துள்ளனர். என். எம். பெரோரா, பீற்றர் கெனமன், எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்கே, பிலிப் குணவர்தனா, விமல் விரவன்ச், ரில்வின் சில்வா, வி. பொன்னம்பலம் எனப்பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தமிழ்த் தேசியத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்டது மட்டுமே பெரிய குற்றமாகுமா?

எஸ். பொன்னுத் துரை, கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, டொமினிக் ஜீவா என்போரைச் சாடுவது தவறென்றால் சிவா மட்டும் ஞானசேகரன், சிவத்தம்பி, ஜெயராஜ் என்போரைத் தாக்குவது நியாயமாகுமா?

இடதுசாரி முத்திரையைக் கைவிட்டு புதிய ஜனநாயகக் கட்சியெனப் பெயர்தாங்கிய பின்னும் அக்ட்சியின் உத்தியோக பூர்வ ஏடான் புதிய பூமி தன்னை இடதுசாரியாகக் கருதுவது விந்தையும் விந்தைதான். ஞானம் சஞ்சிகைக்கு பணிவான வேண்டுகோள் இப்படியான உப்புச்சப்பற்ற குப்பை களை வெளியிடுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

****